

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

12.0

15

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 4604/1 τ.1
Ημερ. Εισ.: 28-07-2005
Δωρεά: Συγγραφέας
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ - ΑΜ
2005
ΕΥΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ-ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΠΙΩΣΗ
ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΣΤΙΑΙΑΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ Κα ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΔΟΥ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005

ΤΕΥΧΟΣ 1

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η αρχιτεκτονική των ορεινών οικισμών του Δ. Ιστιαίας, σύμφωνα με τα συμπεράσματα που απορρέουν από τη σχετική μελέτη που έγινε στα πλαίσια του ερευνητικού θέματος, έχει καθαρά λαϊκό χαρακτήρα. Είναι άμεσα συνδεδεμένη με την πρόσφατη ιστορία του τόπου καθώς αντανακλά την καθημερινή ζωή και τις ειδικές συνθήκες διαβίωσης, γεγονός που την καθιστά ιδιαίτερα σημαντική και άξια προς διατήρηση.

Παράλληλα, έρευνα που έγινε για τις σημερινές συνθήκες της περιοχής έδειξε μια φθίνουσα πορεία που οφείλεται κατά κύριο λόγο στην ανεργία. Η διπλωματική εργασία στηρίζεται στα συμπεράσματα του ερευνητικού θέματος. Χωρίζεται σε τρία μέρη. Το πρώτο αφορά την τόνωση της περιοχής με την ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών τουρισμού. Προτείνεται η ενοποίηση των οικισμών μέσω ενός πολιτιστικού δικτύου. Σε κάθε οικισμό προτείνεται μία πολιτιστική χρήση που στεγάζεται σε συγκεκριμένα παραδοσιακά κτίρια με κριτήριο την προβολή της τοπικής αρχιτεκτονικής.

Το δεύτερο μέρος αφορά προτάσεις σε επίπεδο αρχών για τη διατήρηση και βελτίωση της φυσιογνωμίας των οικισμών. Προτείνεται η προστασία και ανάδειξη των παραδοσιακών κτιρίων.

Αυτό προϋποθέτει τη διατήρηση του χαρακτήρα τους και της ατμόσφαιρας που τα χαρακτηρίζει με επεμβάσεις που θα διατηρούν τη μορφή, την κατασκευή και τα υλικά δομής και με την απομάκρυνση αυθαίρετων προσθηκών-βοηθητικών χώρων που αλλοιώνουν την όλη εικόνα του. Στο πλαίσιο αυτό διερευνώνται διαγραμματικά διάφοροι τύποι προσθηκών που θα μπορούσαν να προστεθούν χωρίς να παραβιάζουν αισθητικά τα σύνολα καθώς αυτές επιβάλλονται για την κάλυψη των αναγκών της καθημερινής ζωής.

Το τρίτο μέρος αφορά τη μελέτη τριών κτιρίων, με διαφορετική λειτουργία στο χώρο, σε ισάριθμους οικισμούς, ένα καφενείο (δημόσιος χώρος), την κατοικία του τούρκου αγά (η εξουσία) και μια κατοικία αντιπροσωπευτική της μεσαίας τάξης.

Με τις νέες χρήσεις που προτείνονται προβλέπεται η διατήρηση των κτιρίων στην υφιστάμενη μορφή τους με ελάχιστες παρεμβάσεις και παράλληλα προτείνεται η επέκτασή τους σε νέες κατασκευές. Στο σχεδιασμό των νέων κτιρίων εφαρμόζεται διαφορετική λογική σε συνάρτηση με το υφιστάμενο κτίσμα. Στην περίπτωση του καφενείου που πρόκειται για μικρών διαστάσεων κτίριο, η προσθήκη ακολουθεί τη λογική της δομής του παλαιού με επιμέρους τροποποιήσεις ώστε να είναι ευδιάκριτη.

Στις άλλες δύο περιπτώσεις που αφορούν μεγαλύτερα κτίρια, στον σχεδιασμό των νέων κατασκευών επιλέγεται η αντίθεση. Στους κλειστούς γεωμετρικούς όγκους, τα νέα κτίρια διαλύονται σε επίπεδα, ενώ τηρούνται κάποιες αρχές γενικού χαρακτήρα που απορρέουν από τα υφιστάμενα.

Και στις τρεις περιπτώσεις, στον σχεδιασμό περιλαμβάνεται και η διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου, η οποία στοχεύει στη διατήρηση της αρμονικής σχέσης φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος.

SUMMARY

According to the conclusions deriving from the related study, within the framework of the investigative subject, the architecture of the mountainous settlements of the Municipality of Istiea is purely folk in character. It is directly connected to the modern history of the area since it reflects the everyday life and the special living conditions, which render it particularly important and worthy of maintenance.

Simultaneously, a study about the current conditions of the area showed a declining course which is primarily due to unemployment. The diploma project is based on the conclusions of the investigative subject. It is divided into three sections. The first one refers to the restoration of the area through the development of alternative forms of tourism. What is recommended is the unification of the settlements through a cultural network. In every settlement particular buildings could be used for cultural purposes aiming at the promotion of the local architecture.

The second section concerns suggestions for the maintenance and the improvement of the cast of features of the settlements at a level of principles. The conservation and the elevation of the traditional buildings is recommended.

This presupposes the maintenance of their style and the atmosphere which characterizes them through interventions which will preserve the appearance, the construction and the constructive materials and through the removal of arbitrary accretions or outbuildings which distort its whole image. Within this framework, different types of accretions which could be added without harming the buildings in terms of aesthetics are explored since these accretions are imperative for the fulfillment of everyday needs.

The third section relates to the study of three buildings, with different function each, in settlements equal in number: a café (public place), the residence of the Turkish agha (the power) and a residence representative of the middle class.

Through the new uses which are recommended what is planned is the maintenance of the buildings in their original form with only few interventions. At the same time their extension to new constructions is proposed. In the designing of the new buildings a different rationale is applied in connection with the existing building. In the case of the café, which is small in size, the accretion follows the logic of the structure of the old building with various alternations so that it is distinguishable.

In the other two cases which refer to bigger buildings, in the designing of new constructions contrast is chosen. In the closed geometrical buildings, the new constructions are analyzed into levels whereas some general principles deriving from the existing buildings are observed.

In all three cases, the designing includes the tidying up of the surrounding area, which aims at the preservation of the harmonious relation between the natural and the built environment.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΕΥΧΟΣ 1

1. Εισαγωγή
2. Τοπική Αρχιτεκτονική
3. Πολεοδομική Οργάνωση
4. Προτάσεις
 - 4.1 Πολιτιστική ενοποίηση των οικισμών
 - 4.2. Βελτίωση και ανάδειξη της φυσιογνωμίας των οικισμών
 - 4.3 Μελέτη συγκεκριμένων κτιρίων
 - 4.3.1 Παλαιό καφενείο στις Καματριάδες
 - 4.3.2 Συγκρότημα κτιρίων στο Βουτά
 - 4.3.3 Διώροφη κατοικία στον Κρυονερίτη

ΤΕΥΧΟΣ 2

1. Προσθήκες
 - 1.1 Αλλοιώσεις από υπάρχουσες προσθήκες
 - 1.2 Σχεδιαστικές προτάσεις προσθηκών-άρση των αλλοιώσεων
2. Μελέτη συγκεκριμένων κτιρίων
 - 2.1.1 Σχέδια αποτύπωσης παλαιού καφενείου στις Καματριάδες
 - 2.1.2 Σχέδια πρότασης παλαιού καφενείου στις Καματριάδες

 - 2.2.1 Σχέδια αποτύπωσης συγκροτήματος κτιρίων στο Βουτά
 - 2.2.2 Σχέδια πρότασης συγκροτήματος κτιρίων στο Βουτά

 - 2.3.1 Σχέδια αποτύπωσης διώροφης κατοικίας στον Κρυονερίτη
 - 2.3.2 Σχέδια πρότασης διώροφης κατοικίας στον Κρυονερίτη

ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΣΤΙΑΙΑΣ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι ορεινοί οικισμοί του Δ. Ιστιαίας αποτελούν ένα σύμπλεγμα χωριών που διατηρούν σε μεγάλο ποσοστό την παραδοσιακή αρχιτεκτονική τους, εναρμονισμένη με ένα ιδιαίτερα εντυπωσιακό φυσικό περιβάλλον. Η αρχιτεκτονική αυτή σύμφωνα με τα συμπεράσματα που απορρέουν από τη μελέτη που έγινε στα πλαίσια του Ερευνητικού Θέματος, έχει καθαρά λαϊκό χαρακτήρα. Παρόλα αυτά αποτελεί υλική μαρτυρία της πρόσφατης ιστορίας της περιοχής. Για το λόγο αυτό αποτέλεσε αντικείμενο του ερευνητικού θέματος με στόχο να εξεταστούν τα στοιχεία εκείνα που την καθιστούν σημαντική για την περιοχή, να διερευνηθούν τα βασικά χαρακτηριστικά της (χωρικά, μορφολογικά και κατασκευαστικά) με ερμηνευτική πρόθεση (η αρχιτεκτονική ως προϊόν ειδικών τοπικών παραγόντων) και να αποτιμηθεί η αξία της, ώστε να οριστεί το πλαίσιο για την προστασία και ανάδειξή της. Παράλληλα, εξετάστηκαν συνοπτικά η πολεοδομική οργάνωση των οικισμών και οι σημερινές συνθήκες στην περιοχή.

Από την έρευνα προέκυψε ότι η αρχιτεκτονική αυτή διαθέτει μια απλότητα και μια γνησιότητα, χωρίς ιδιαίτερες εξωτερικές επιδράσεις, μια αρχιτεκτονική που εξελίχθηκε μέσα από τις ιδιόμορφες τοπικές συνθήκες, που δημιουργήθηκε από τους ίδιους τους κατοίκους της περιοχής και εκφράζει τον τρόπο ζωής τους για πολλές δεκαετίες. Προσεγγίζοντάς την, μπορεί κανείς να προσεγγίσει την ιστορία του τόπου με την οποία είναι απόλυτα δεμένη. Η αρχιτεκτονική αυτή δεν παρέμεινε στην αρχική της μορφή, αλλά εξελίχτηκε με αργούς ρυθμούς και προσαρμόστηκε στα δεδομένα και τις απαιτήσεις της κάθε εποχής. Εντυπωσιακή είναι επίσης η ένταξή της στο φυσικό περιβάλλον. Επομένως, όπως προέκυψε, είναι σημαντικό να διατηρηθεί, όχι μόνο για τους κατοίκους, αλλά και για μια ευρύτερη περιοχή.

Ένταξη οικισμού στο φυσικό περιβάλλον

Από τη διερεύνηση των σημερινών συνθηκών της περιοχής, διαπιστώθηκε η φθίνουσα πορεία του πληθυσμού, καθώς οι βασικές ενασχολήσεις των κατοίκων της δεν είναι ικανές να εξασφαλίσουν ένα ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο και μοιραία οδηγούν στην αύξηση της ανεργίας και στη μετανάστευση, ιδιαίτερα των νέων, στα

κοντινότερα αστικά κέντρα προς αναζήτηση εργασίας. Τα παραπάνω είχαν ως συνέπεια να κλείσουν τα περισσότερα σχολεία με αποτέλεσμα τα παιδιά που ζουν στην περιοχή και επιθυμούν να μορφωθούν να διανύουν καθημερινά μεγάλη απόσταση με το λεωφορείο για να προσεγγίσουν το κοντινότερο σχολείο, ενώ ένα μεγάλο ποσοστό να μη λαμβάνει ούτε τη βασική μόρφωση.

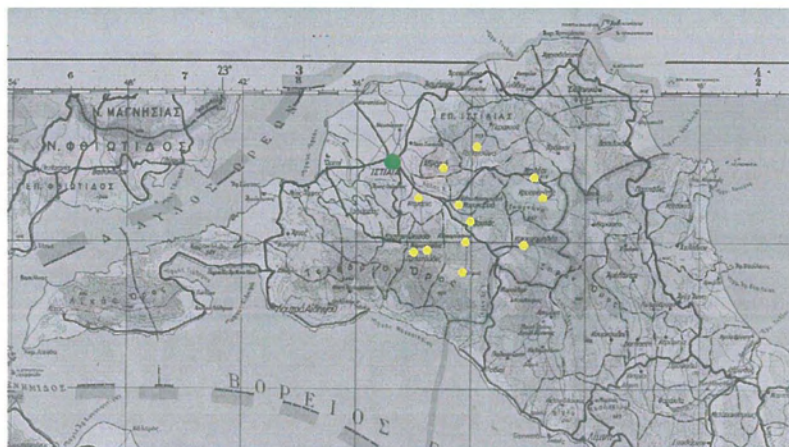
Η διπλωματική εργασία βασίστηκε στα συμπεράσματα του ερευνητικού θέματος, όπως συνοπτικά αναφέρθηκαν, και έθεσε ως στόχους:

1. Την αναζωογόνηση της περιοχής με την ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών τουρισμού, αξιοποιώντας την αρχιτεκτονική κληρονομιά και το φυσικό περιβάλλον. Στα πλαίσια αυτά προτείνεται η πολιτιστική ενοποίηση των οικισμών με την οδική σύνδεσή τους σε μια πολιτιστική διαδρομή με στάση σε κάθε οικισμό, όπου συγκεκριμένες χρήσεις προτείνονται σε επιλεγμένα κτίρια.
2. Τη διατήρηση της φυσιογνωμίας των οικισμών και την προβολή και ανάδειξη της λαϊκής αρχιτεκτονικής με την απομάκρυνση πρόχειρων προσθηκών που αλλοιώνουν την εικόνα της και τον καθορισμό ενός γενικού πλαισίου αρχών για τις επεμβάσεις στα υπάρχοντα κτίρια. Δεδομένου ότι οι προσθήκες αυτές επιβλήθηκαν από τις καθημερινές ανάγκες διαβίωσης, γίνεται διερεύνηση σε επίπεδο όγκων και ανοιγμάτων νέων κατασκευών που θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν τις σημερινές προσθήκες, χωρίς να παραβιάζουν αισθητικά τα σύνολα.
3. Τη μελέτη τριών κτιρίων σε ισάριθμους οικισμούς. Το τμήμα αυτό περιλαμβάνει αποτύπωση των επιλεγέντων κτιρίων και πρόταση με αλλαγή χρήσης και επέκταση σε νέες κατασκευές.

Προκειμένου να γίνουν κατανοητές οι προτάσεις της διπλωματικής εργασίας, κρίνεται σκόπιμο να παρατεθούν μικρά αποσπάσματα από τα συμπεράσματα του ερευνητικού θέματος.

2. ΤΟΠΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Τους ορεινούς οικισμούς του Δ. Ιστιαίας αποτελούν τα χωριά Καμάρια, Καματριάδες, Γαλατσάδες, Σήμια, Κυπαρίσσι, Βουτάς, Κοκκινομηλιά, Κρουνερίτης Μηλιές, Μονοκαρυά, Αβγαριά και Γαλατσώνα.

Οι ορεινοί οικισμοί του Δήμου Ιστιαίας

Στους οικισμούς αυτούς, όπως ήδη αναφέρθηκε, η παραδοσιακή αρχιτεκτονική έχει έναν καθαρά λαϊκό χαρακτήρα. Δεν υπάρχουν επώνυμα δημόσια

κτίρια, ενώ κάποια σχολεία και εκκλησιές είναι και αυτά λιτά και στη μορφή και στην κατασκευή. Τα περισσότερα κτίσματα είναι ισόγεια και λιγότερα διώροφα. Δεν διαθέτουν ιδιαίτερα κατασκευαστικά και διακοσμητικά στοιχεία τόσο στις όψεις όσο και εσωτερικά. Το μέγεθός τους είναι πολύ κοντά στην ανθρώπινη κλίμακα, απόλυτα ενταγμένα σε ένα καταπράσινο φυσικό περιβάλλον.

Ισόγεια και διώροφη κατοικία χωρίς ιδιαίτερα διακοσμητικά στοιχεία στον οικισμό Καμάρια

Τα δομικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν και δίνουν μορφή στην αρχιτεκτονική των κτιρίων είναι οι δίρριχτες ή τετράρριχτες στέγες, οι ανεπίχριστες, ως επί το πλείστον, αργολιθοδομές από ντόπια πέτρα με λαξευμένα, μερικές φορές, αγκωνάρια στις γωνίες, τα τονισμένα περιγράμματα των ανοιγμάτων με σοβά, οι απλές ξύλινες κατασκευές των μπαλκονιών χωρίς φουρούσια και πρόσθετα διακοσμητικά στοιχεία, τα ξύλινα, καρφωτά παντζούρια στα παλιότερα σπίτια και τα ξύλινα, γαλλικά στα νεώτερα - κυρίως διώροφα, και οι λίγες θύρες με περισσότερο διάκοσμο.

Μπαλκόνια χωρίς φουρούσια-καρφωτά παντζούρια

Έντονα περιγράμματα στα ανοίγματα

Αργολιθοδομή από ντόπια πέτρα-αγκωνάρια στις γωνίες

Η τόσο απέριτη εικόνα που προκύπτει από αυτά τα δομικά στοιχεία είχε άμεση σχέση με την οικονομική και την κοινωνική κατάσταση, την παιδεία και γενικότερα τον τρόπο ζωής των κατοίκων της περιοχής. Οι ορεινοί οικισμοί του Δήμου Ιστιαίας αποτελούσαν μια πολύ κλειστή κοινωνία για πολλά χρόνια γεγονός που ισχύει για ορισμένους από αυτούς ως σήμερα. Οι κάτοικοι ήταν αποκλειστικά γεωργοί και κτηνοτρόφοι, φτωχοί οι περισσότεροι, γεγονός που δεν τους επέτρεπε να ταξιδεύουν ώστε να εισάγουν νέες συνήθειες ή να μεταφέρουν τις δικές τους. Η ανταλλαγή των προϊόντων τους γινόταν μεταξύ τους και απευθύνονταν μόνο στην Ιστιαία όταν χρειάζονταν κάτι επιπλέον που θα μπορούσαν να βρουν σε μεγαλύτερο αστικό κέντρο. Μάλιστα, καθώς η κοινωνία ήταν τόσο κλειστή, ήταν συνήθειες οι αιμομιξίες, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα πολλά παιδιά να γεννιούνται άρρωστα. Η τόσο απομονωμένη κοινωνία είχε επίδραση και στην αρχιτεκτονική, η οποία ακολουθεί τους παραδοσιακούς κανόνες που μεταφέρονται από γενιά σε γενιά χωρίς

πρόσθετα στοιχεία και ανατροπές. Στα νεώτερα χρόνια, όταν οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες το επιτρέπουν, εισάγονται κάποια μορφολογικά στοιχεία από την Ιστιαία, τα οποία εύκολα αφομοιώνονται.

Τα κτίσματα που τοποθετούνται γύρω στο 1810 είναι όλα ισόγεια, εκτός από αυτά που ανήκαν στους τούρκους κατακτητές. Στα σπίτια αυτά έμεναν οι κολίγοι. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό τους είναι ότι ήταν κολλημένα το ένα δίπλα στο άλλο, σε γραμμική διάταξη, οι λεγόμενες «αραδαριές». Τα σπίτια αυτά διακρίνονταν από έντονη εσωστρέφεια, γεγονός που αποδίδεται στην ανασφάλεια της εποχής. Κάποια τέτοια σπίτια συναντώνται και στην Ιστιαία. Ήταν κολλημένα πάνω στον δρόμο, στην πλευρά του οποίου ίσως να υπήρχε κάποιο παράθυρο, ενώ η είσοδος βρισκόταν στο πίσω μέρος, την αυλή. Σε κάποιους οικισμούς οι «αραδαριές» είχαν σχήμα Π, κι αυτό συνέβαινε γιατί μ' αυτόν τον τρόπο ο τούρκος αγάς μπορούσε να ελέγχει καλύτερα τους κολίγους του.

«Αραδαριές» σε γραμμική διάταξη στον οικισμό Σήμια

Πολύ σημαντικό ρόλο στη ζωή των κατοίκων διαδραμάτιζε η αυλή. Ήταν απαραίτητη, ιδιαίτερα στα πρώτα χρόνια, αλλά και αργότερα. Η αυλή φιλοξενούσε, εκτός από την κύρια κατοικία, βοηθητικά κτίσματα που πολλές φορές ξεπερνούσαν σε έκταση την κύρια κατοικία. Όλες οι καθημερινές λειτουργίες του σπιτιού κατά τη διάρκεια όλων των εποχών γινόντουσαν εκεί, ενώ η κατοικία χρησίμευε μόνο για προστασία από το κρύο κατά τους χειμερινούς μήνες.

Αργότερα, μετά την απομάκρυνση των τούρκων, παρατηρείται ότι τα σπίτια αρχίζουν σταδιακά να απομακρύνονται το ένα από το άλλο, σε μια ελεύθερη δόμηση, αποκτούν ύψος, αρχικά με τα ημιυπόγεια και κατόπιν γίνονται διώροφα και οι λειτουργίες του σπιτιού απομακρύνονται από την αυλή και συγκεντρώνονται στην κύρια κατοικία.

Ισόγεια κατοικία τμήμα παλιάς «αραδαριάς»

Κατοικία με ημιυπόγειο ελεύθερη δόμηση

Κατοικία διώροφη

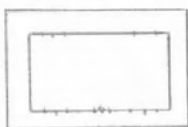
Αντιπροσωπευτικά στοιχεία της αρχιτεκτονικής αυτής είναι η ανθρώπινη κλίμακα και οι αναλογίες στους όγκους και στα επιμέρους στοιχεία, όπως μπαλκόνια,

κλίμακες, ανοίγματα, κλπ. Η χρήση συγκεκριμένων υλικών, δηλαδή του ξύλου και της ντόπιας πέτρας είναι καθοριστική για την εικόνα που προβάλλουν. Καθοριστική στην εικόνα των οικισμών είναι η ένταξη των κτιρίων στο φυσικό περιβάλλον και κατ' επέκταση η άμεση σχέση των ανθρώπων της εποχής με τη φύση, καθώς πολλές δραστηριότητες ήταν υπαίθριες ή στα βοηθητικά κτίσματα, σε αμεσότητα με την αυλή. Με την έννοια αυτή τα σπίτια ήταν μέρος του φυσικού περιβάλλοντος σε μια αρμονική σχέση φύσης, κτιρίων και ανθρώπων. Επομένως, η διατήρηση και ανάδειξη των αύλειων χώρων με τα προσκτίσματά τους είναι ιδιαίτερα σημαντική.

Στην εσωτερική οργάνωση των σπιτιών πρώτη και χαρακτηριστική μορφή είναι το ισόγειο, μονόχωρο σπίτι. Είναι ένας ενιαίος χώρος ορθογώνιος που χρησίμευε και ως χώρος ανάπαυσης και ως χώρος υποδοχής των ξένων. Πολλές φορές επικοινωνούσε εσωτερικά με έναν άλλον όμοιο σχεδόν στο μέγεθος χώρο, όπου φυλάσσονταν τα ζώα και τα αγροτικά προϊόντα. Η κατοικία αυτή συνδέεται σαφώς με τους κολίγους και τις εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες επιβίωσης και επί οθωμανικής κυριαρχίας, αλλά και αργότερα, στα πρώτα χρόνια του νεοελληνικού κράτους, όταν οι ιδιοκτησίες των τούρκων αγοράστηκαν από πλούσιους Έλληνες, οι οποίοι συνέχισαν το καθεστώς της φεουδαρχίας. Η λογική επομένως στην οργάνωσή της είναι να καλύψει τις απόλυτα βασικές ανάγκες επιβίωσης και αντιπροσωπεύει την πλειοψηφία των κτισμάτων της περιόδου αυτής.

Αργότερα, οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες βελτιώνονται για την πλειοψηφία των κατοίκων οι συνθετότερες μορφές κατοικίας που επιτρέπουν κάποιες ανέσεις στην καθημερινή ζωή πολλαπλασιάζονται. Από τη συστηματική καταγραφή μεγάλου αριθμού κτιρίων εντοπίστηκαν οι ακόλουθες μορφές κατοικίας:

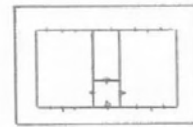
1. Δίχωρο, ισόγειο σπίτι με ένα διάδρομο στη μέση που οδηγούσε στην πίσω πλευρά της αυλής, σχηματίζοντας με τον τρόπο αυτό διακεκριμένους χώρους καθιστικού και ανάπαυσης, ή κοινόχρηστους (διάδρομος, καθιστικό και ιδιωτικούς (υπνοδωμάτιο).
2. Παραλλαγή αυτής της οργάνωσης αποτελεί το δίχωρο ισόγειο σπίτι, όπου όμως ο διάδρομος δεν οδηγεί στην πίσω αυλή, αλλά σε μια μικρή κουζίνα που καταλάμβανε τμήμα του και την χρησιμοποιούσαν κυρίως κατά τους χειμερινούς μήνες.
3. Ενδεχομένως μεταγενέστερη μορφή αποτελούν τα υπερυψωμένα σπίτια με 4-5 σκαλοπάτια και με ημιυπόγειο, το οποίο λειτουργούσε μόνο ως αποθηκευτικός χώρος. Οι αποθηκευτικοί χώροι στον αύλειο χώρο σταδιακά αρχίζουν να καταργούνται, καθώς ενσωματώνονται στην ίδια την κατοικία. Πιο πρόσφατη μορφή κατοικίας ήταν οι διώροφες, όπου όλο το ισόγειο χρησιμοποιείτο ως χώρος φύλαξης προϊόντων και ζώων. Ο όροφος είχε την οργάνωση της προϋπάρχουσας ισόγειας κατοικίας. Δηλαδή αρχικά ήταν ένας ενιαίος χώρος που αργότερα έγινε δίχωρος, όπου όμως ο διάδρομος άλλοτε οδηγούσε σε ένα μικρό μπαλκονάκι και άλλοτε γινόταν ο ίδιος κουζινάκι.
4. Ως προς την όλη οργάνωση του συγκροτήματος της κατοικίας, αν και όλες οι κατοικίες έχουν ορθογώνιο σχήμα, αυτή η κανονικότητα δεν παρατηρείται και στην γενική κάτοψη του συγκροτήματος της κατοικίας – παράσπιτα, βοηθητικοί χώροι και αυλή- , παρά τις καθαρές σχέσεις των χώρων μεταξύ τους, λόγω του ακανόνιστου συχνά σχήματος των οικοπέδων.

Μονόχωρη κατοικία

Δίχωρη κατοικία με διάδρομο

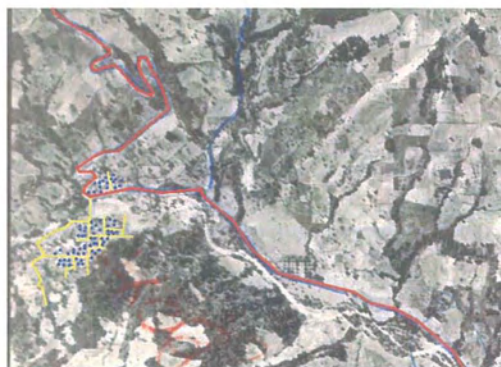
Δίχωρη κατοικία με κουζινάκι

Όσον αφορά στις αναλογίες κύριας κατοικίας και προσκτισμάτων, κυριαρχεί η κύρια κατοικία και ακολουθούν οι υπόλοιποι χώροι που συμπληρώνουν το σύνολο. Ογκοπλαστικά συμβαίνει το ίδιο, δηλαδή ο ισόγειος ή διώροφος χώρος της κατοικίας επιβάλλεται στους υπόλοιπους με τις διαστάσεις του και κυριαρχεί στο σύνολο.

3. ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

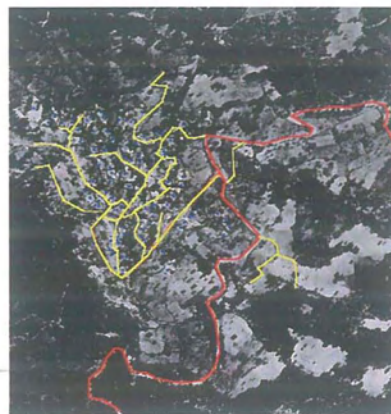
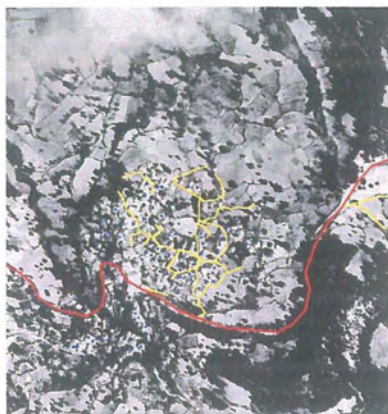
Οι οικισμοί, με βάση την πολεοδομική τους οργάνωση, χωρίζονται σε τέσσερις κατηγορίες.

I. Ανάπτυξη του οικισμού σε κάρναβο (Βουτάς και Σήμια). Η διάταξη των σπιτιών είναι γραμμική και ακολουθεί τη διάταξη των σπιτιών των κολίγων (αραδαριές) που σταδιακά αντικαταστάθηκαν εν μέρει από τα σημερινά.

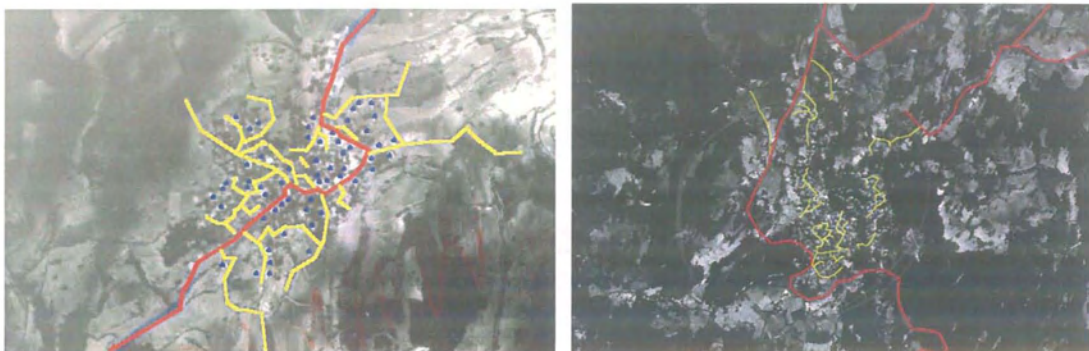

— Κτίσματα — Δευτερεύουσες οδοί — Βασική οδική αρτηρία
Αεροφωτογραφίες των οικισμών Σήμια και Βουτά – Ανάπτυξη σε κάρναβο

II. Δαιδαλώδης οργάνωση (Κρυνερίτης , Γαλατσάδες , Μηλιές και Κοκκινομηλιά) Στους Γαλατσάδες και την Κοκκινομηλιά τα σπίτια προσανατολίζονται με βάση τη θέα. Φρόντιζαν δηλαδή οι κάτοικοι, μέσα από έναν άτυπο νόμο, να τοποθετούν τα σπίτια τους με τρόπο ώστε το ένα σπίτι να μην διακόπτει τη θέα του άλλου. Στις Μηλιές και τον Κρυνερίτη η θέα δεν αποτελεί αυστηρό κριτήριο, αλλά η χωροθέτηση των σπιτιών εξαρτάται κατά κύριο λόγο από το επικλινές του εδάφους και κατά δεύτερο από τη θέα.

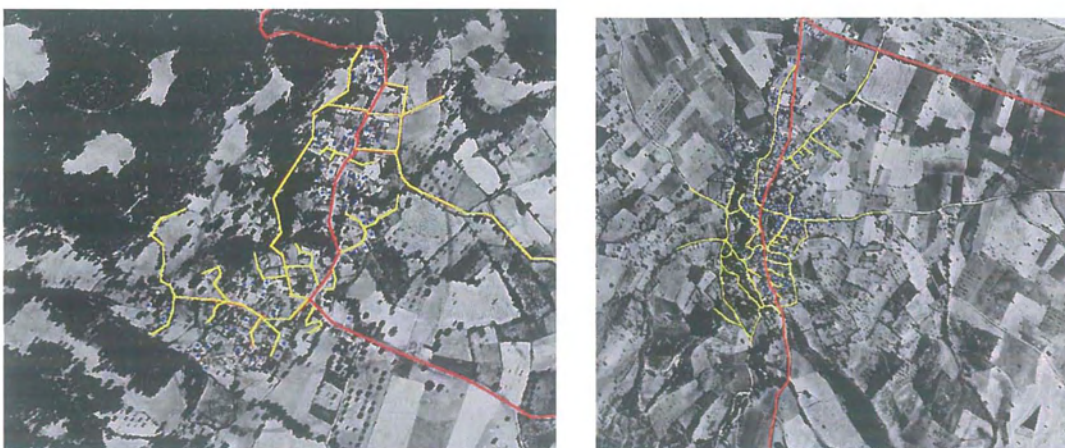

— Κτίσματα — Δευτερεύουσες οδοί — Βασική οδική αρτηρία
Αεροφωτογραφίες των οικισμών Κρυνερίτη και Γαλατσάδες – Δαιδαλώδης οργάνωση

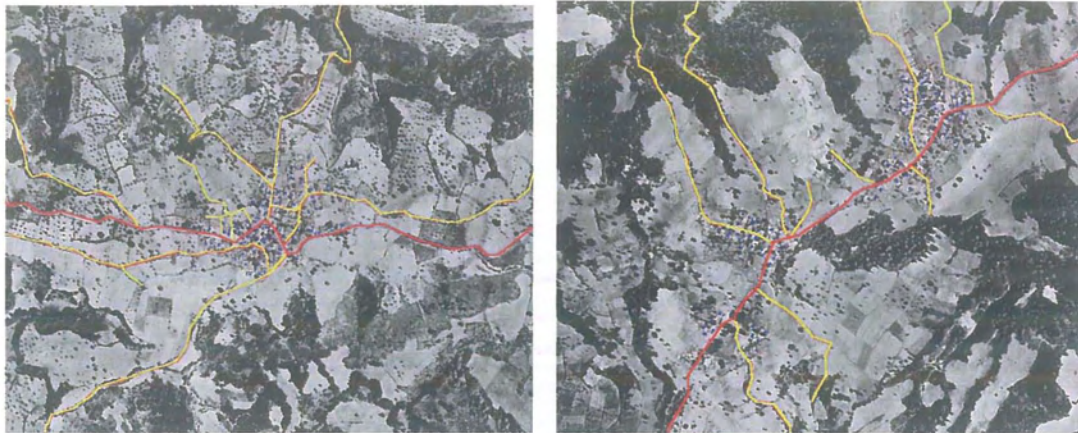

■ Κτίσματα ■ Δευτερεύουσες οδοί ■ Βασική οδική αρτηρία
Αεροφωτογραφίες των οικισμών Μηλιές και Κοκκινομηλιά – Δαιδαλώδης οργάνωση

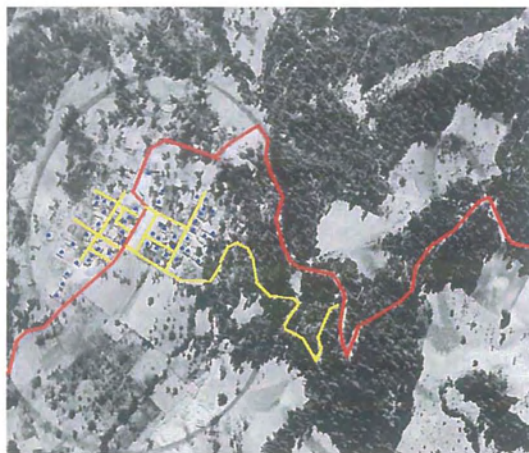
III. Γραμμική ανάπτυξη με άξονα τον κεντρικό δρόμο που διασχίζει τον οικισμό (Καματριάδες, Καμάρια, Αβγαριά, Γαλατσώνα και Κυπαρίσσι). Η διάταξη των σπιτιών γίνεται με βάση τον κεντρικό δρόμο που τους διασχίζει. Τα σπίτια ακολουθούν την πορεία του δρόμου και προσανατολίζονται με βάση αυτόν. Από τον κεντρικό δρόμο ξεκινούν άλλοι δευτερεύοντες και με αυτόν τον τρόπο εξαπλώνεται ο οικισμός. Οι οικισμοί αυτοί, στην αρχή της δημιουργίας τους, ήταν τόποι στάσης και μετάβασης από το ένα χωριό στο άλλο και αποτελούσαν δευτερεύοντες βοηθητικούς οικισμούς άλλων μεγαλύτερων. Αυτός είναι ο λόγος που αναπτύχθηκαν πάνω στον κεντρικό δρόμο που συνδέει τους οικισμούς. (Καματριάδες: βοηθητικός οικισμός των Γαλατσάδων. Αποτελούσε τόπο στάσης των κτηνοτρόφων και χώρο φύλαξης των ζώων. Κυπαρίσσι: τόπος στάσης των περαστικών από και προς Ιστιαία – Χαλκίδα, για το λόγο αυτό λέγεται ότι αρχικά εκεί υπήρχαν πανδοχεία. Αβγαριά και Γαλατσώνα: τόποι στάσης κτηνοτρόφων από τα γειτονικά χωριά που είχαν εκεί τα μαντριά τους και μετέφεραν τα ζώα κατά τους καλοκαιρινούς μήνες).

■ Κτίσματα ■ Δευτερεύουσες οδοί ■ Βασική οδική αρτηρία
Αεροφωτογραφίες των οικισμών Καματριάδες και Καμάρια – Γραμμική ανάπτυξη

— Κτίσματα — Δευτερεύουσες οδοί — Βασική οδική αρτηρία
 Αεροφωτογραφίες των οικισμών Αβγαριά και Γαλατσώνα – Γραμμική ανάπτυξη

— Κτίσματα — Δευτερεύουσες οδοί — Βασική οδική αρτηρία
 Αεροφωτογραφία του οικισμού Κυπαρίσσι – Γραμμική ανάπτυξη

IV. Ιδιάζουσα περίπτωση αποτελούν η Άνω και η Κάτω Μονοκαρνά που η πολεοδομική τους οργάνωση συνδυάζει το δαιδαλώδες και τον κάνναβο.

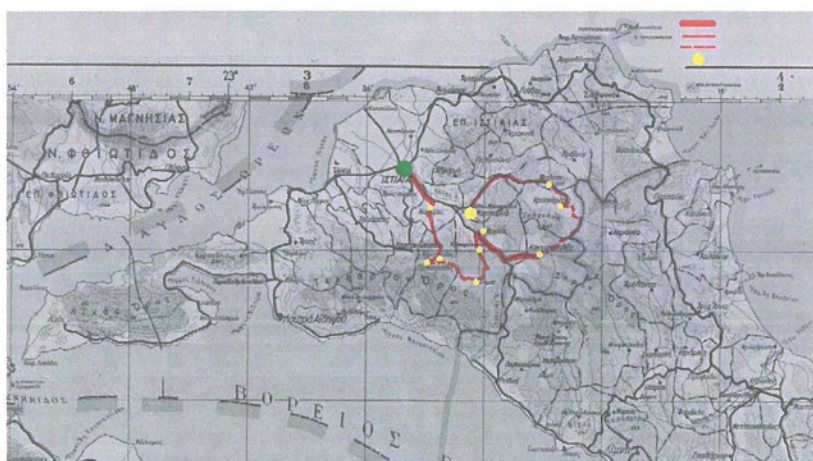
— Κτίσματα — Δευτερεύουσες οδοί — Βασική οδική αρτηρία
 Αεροφωτογραφία των οικισμών Άνω και Κάτω Μονοκαρνά
 Συνδυασμός Δαιδαλώδους οργάνωσης και καννάβου

4. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

4.1 ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΠΙΟΗΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ

Στόχος της πολιτιστικής ενοποίησης των οικισμών είναι η ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών τουρισμού που θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη της περιοχής με τη δημιουργία θέσεων εργασίας και τη βελτίωση της ποιότητας της καθημερινής ζωής, ώστε να συγκρατηθεί ο πληθυσμός.

Επιλέγονται οι δέκα από τους δώδεκα ορεινούς οικισμούς, τους οποίους θα μπορούσε να ενώσει ένα βελτιωμένο οδικό δίκτυο με αφετηρία και κατάληξη την Ιστιαία. Σε κάποια σημεία το δίκτυο αυτό υπάρχει. Κάπου αλλού όμως χρειάζεται αποκατάσταση καθώς είναι σχεδόν αδύνατη η προσπέλαση λόγω της κακής του κατάστασης.

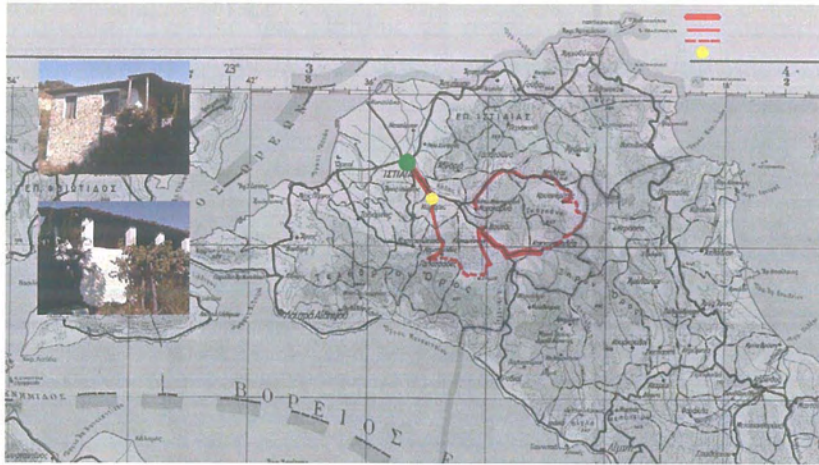

■ Επαρχιακή οδός — Δημοτικοί οδοί ■ Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Ορεινοί οικισμοί ● Ιστιαία

Πρόταση οδικού δικτύου που ενώνει τους οικισμούς

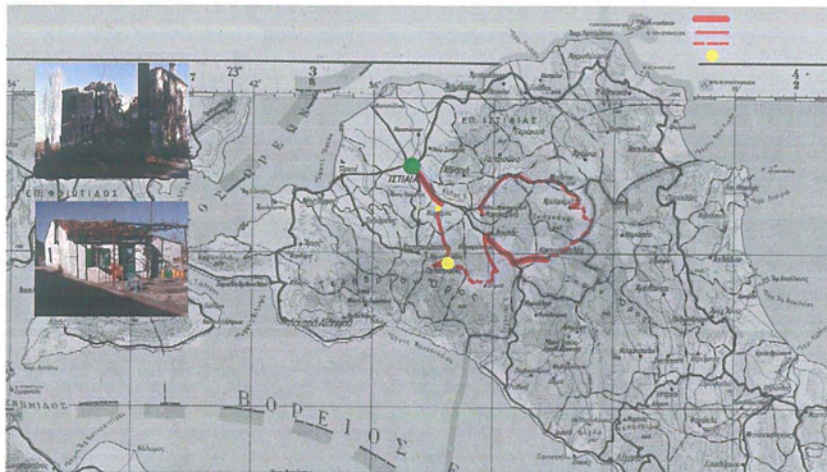
Σε κάθε οικισμό επιλέγονται συγκεκριμένα κτίρια στα οποία δίνονται διαφορετικές χρήσεις. Η επιλογή των χρήσεων γίνεται με βάση τη θέση του οικισμού στην ευρύτερη περιοχή, την εσωτερική του οργάνωση και τον ιστορικό ρόλο που αυτός διαδραμάτισε. Η επιλογή των κτισμάτων γίνεται με κριτήρια τη συμβατότητά τους με την επιλεγείσα χρήση, τη θέση τους στον οικισμό (κινήσεις – στάσεις), την ιστορία και την αρχιτεκτονική τους. Επιλέγονται κτίσματα που αντιπροσωπεύουν διάφορα κοινωνικά στρώματα, διαφορετικές εποχές και συνδέονται με κοινωνικά ή ιστορικά γεγονότα. Ο χαρακτηριστικός τύπος κατοικίας των κολίγων, ο τύπος κατοικίας της μεσαίας τάξης, της κεντρικής εξουσίας, ο δημόσιος χώρος (καφενείο) κλπ., είναι μερικές από τις επιλογές που γίνονται. Πιο συγκεκριμένα:

Στο οικισμό Καμάρια, καθώς αυτός προσανατολίζεται από τον κεντρικό άξονα που τον διασχίζει, επιλέγεται κτίσμα – κατοικία του 1860 που βρίσκεται πάνω σ' αυτόν τον κεντρικό οδικό άξονα που θα λειτουργεί ως κέντρο πληροφόρησης των επισκεπτών για το πολιτιστικό δίκτυο. Στο κτίριο αυτό θα εμπεριέχονται φωτογραφικό υλικό και ιστορικά στοιχεία για την ευρύτερη περιοχή. Επίσης εκεί θα εμπεριέχονται πληροφορίες για το πώς μέσα από την αρχιτεκτονική αντανακλάται η ιστορία του τόπου.

— Επαρχιακή οδός — Δημοτικοί οδοί - - - - Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Καμάρια ● Ιστιαία
Προτεινόμενο οδικό δίκτυο και θέση του οικισμού Καμάρια

Στον οικισμό Καματριάδες γίνεται αναβίωση παραδοσιακού καφενείου με ταυτόχρονη διαμόρφωση του εξωτερικού χώρου που το περιβάλλει. Επίσης επιλέγεται κτίσμα – κατοικία του 1890 που διαμορφώνεται σε ξενώνα για τους επισκέπτες.

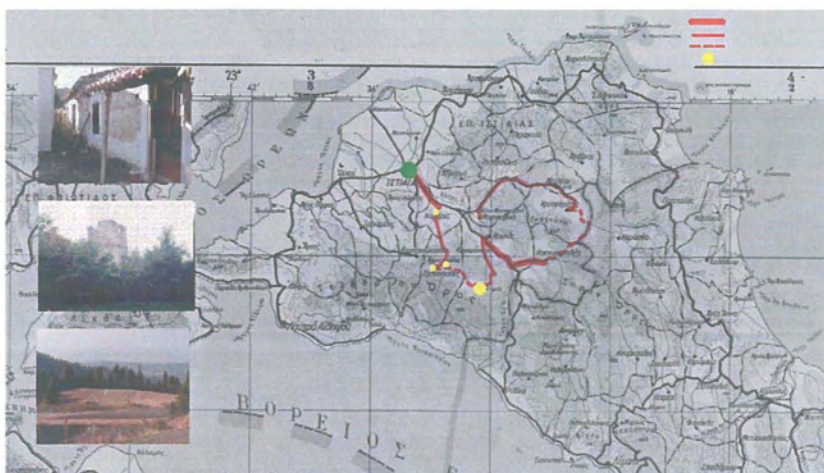
— Επαρχιακή οδός — Δημοτικοί οδοί - - - - Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Καματριάδες ● Ιστιαία
Προτεινόμενο οδικό δίκτυο και θέση του οικισμού Καματριάδες

Στον οικισμό Γαλατσάδες, καθώς τα σπίτια προσανατολίζονται με βάση τη θέα, επιλέγεται κτίσμα – κατοικία, του οποίου βασικό χαρακτηριστικό είναι η τοποθέτησή του στον οικισμό με βάση τη θέα. Το κτίσμα αυτό προτείνεται να γίνει αναψυκτήριο και ο χώρος που το περιβάλλει, χώρος ιππασίας και άλλων υπαίθριων δραστηριοτήτων. Προτείνεται ένα είδος φυσιολατρικού τουρισμού με διαδρομές και περιπάτους στο δάσος με ποδήλατα.

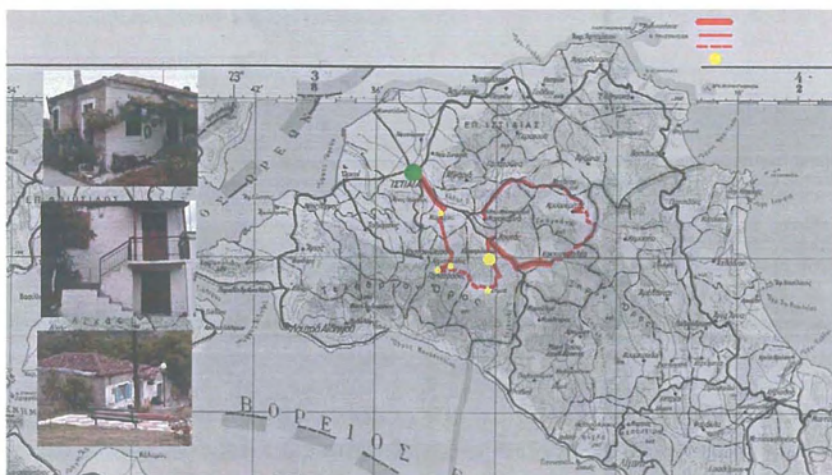
— Επαρχιακή οδός — Δημοτικοί οδοί - - - - Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Γαλατσάδες ● Ιστιαία
Προτεινόμενο οδικό δίκτυο και θέση του οικισμού Γαλατσάδες

Στον οικισμό Σήμια, στον περιβάλλοντα χώρο του παλιού πύργου-ιδιοκτησία του τούρκου Αγά- προτείνεται δημιουργία πάρκου αναψυχής (οικολογικός τουρισμός) και χώρου πώλησης τοπικών προϊόντων (οικολογικές καλλιέργειες). Στον ίδιο χώρο προτείνονται διαδρομές- μονοπάτια, στάσεις – καθιστικά, κιόσκια, αναψυκτήριο και ένας μικρός υπαίθριος εκθεσιακός χώρος. Επίσης στη Σήμια, καθώς βασικό χαρακτηριστικό του οικισμού είναι η γραμμική διάταξη των σπιτιών που ακολουθεί την προϋπάρχουσα διάταξη των σπιτιών των κολίγων (αραδαριές), προτείνεται ανάδειξη τμήματος «αραδαριάς», καθώς είναι το μόνο χωριό στο οποίο έχει απομείνει δείγμα αυτής.

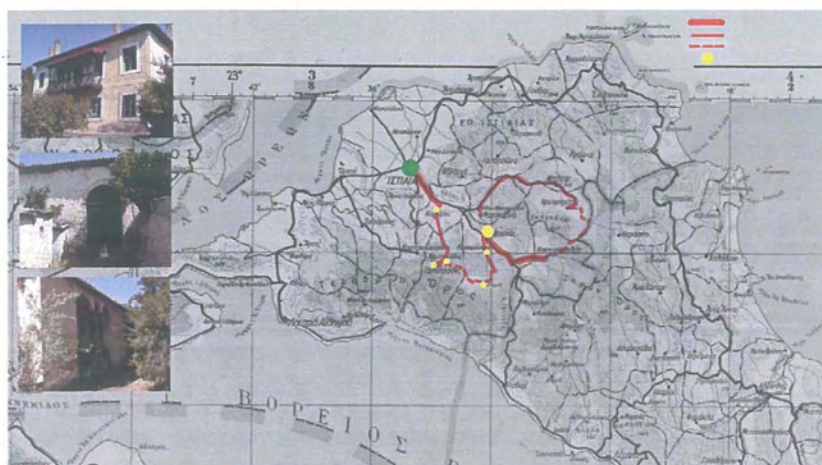
— Επαρχιακή οδός — Δημοτικοί οδοί - - - - Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Σήμια ● Ιστιαία
Προτεινόμενο οδικό δίκτυο και θέση του οικισμού Σήμια

Στον οικισμό Κυπαρίσσι, το οποίο κατά τα πρώτα χρόνια της δημιουργίας του υπήρξε τόπος στάσης των περαστικών από και προς Ιστιαία – Χαλκίδα (και για το λόγο αυτό λέγεται ότι εκεί υπήρξαν πολλά πανδοχεία), επιλέγονται διάσπαρτα κτίσματα – κατοικίες τα οποία προτείνεται να λειτουργήσουν ως μικροί ξενώνες για τους επισκέπτες.

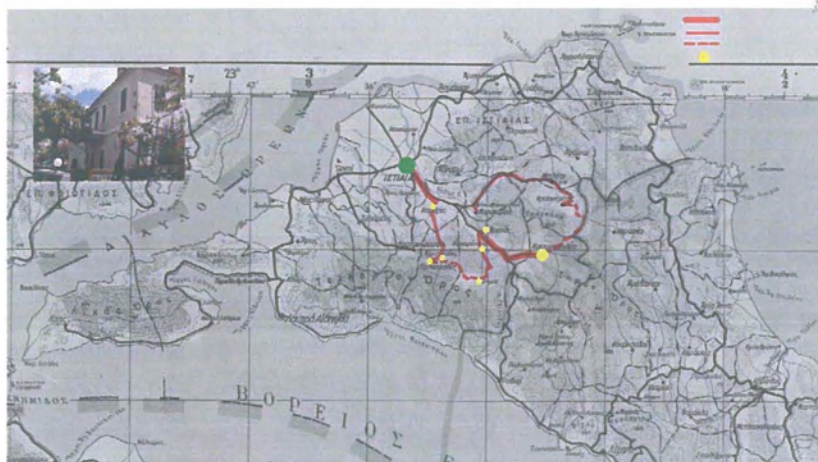
— Επαρχιακή οδός - - - Δημοτικοί οδοί · · · · Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Κυπαρίσσι ● Ιστιαία
Προτεινόμενο οδικό δίκτυο και θέση του οικισμού Κυπαρίσσι

Στον οικισμό Βουτά επιλέγεται το σπίτι του τούρκου Αγά που χρονολογείται από το 1700 προκειμένου να αναδειχτεί η παραδοσιακή κατοικία κεντρικής εξουσίας. Στον άμεσο περιβάλλοντα χώρο του καθαιρούνται όλα τα προσκτίσματα, αμελητέας ιστορικής αξίας και αναδεικνύεται η παλιά πέτρινη αποθήκη του τούρκου Αγά. Σ' αυτήν προτείνεται η δημιουργία εκθεσιακού χώρου, χώρου προβολών και ένα εντευκτήριο. Το κτίσμα αυτό συνοδεύεται από τη δημιουργία ενός μικρού φουαγιέ. Επίσης το μικρό βοηθητικό κτίσμα που συνόδευε το σπίτι του τούρκου Αγά ως χώρος διαμονής του υπηρετικού προσωπικού μετατρέπεται σε μικρό εστιατόριο (ελαφρά γεύματα). Προκειμένου να είναι εφικτή η λειτουργία του προτείνεται η δημιουργία βοηθητικών χώρων σ' αυτό δηλαδή χώρου κουζίνας και W.C.

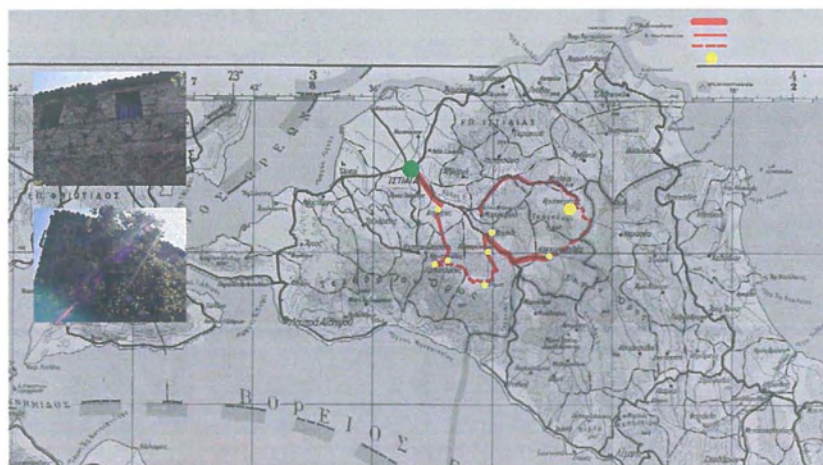
— Επαρχιακή οδός - - - Δημοτικοί οδοί · · · · Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Βουτάς ● Ιστιαία
Προτεινόμενο οδικό δίκτυο και θέση του οικισμού Βουτάς

Στον οικισμό Κοκκινομηλιά επιλέγεται νεώτερη κατοικία του 1920 όπου προτείνεται έκθεση με λαογραφικό υλικό από όλη την περιοχή. Σκοπός είναι να αναδειχτεί η ιστορία του τόπου μέσα από την πρόσφατη καθημερινή ζωή.

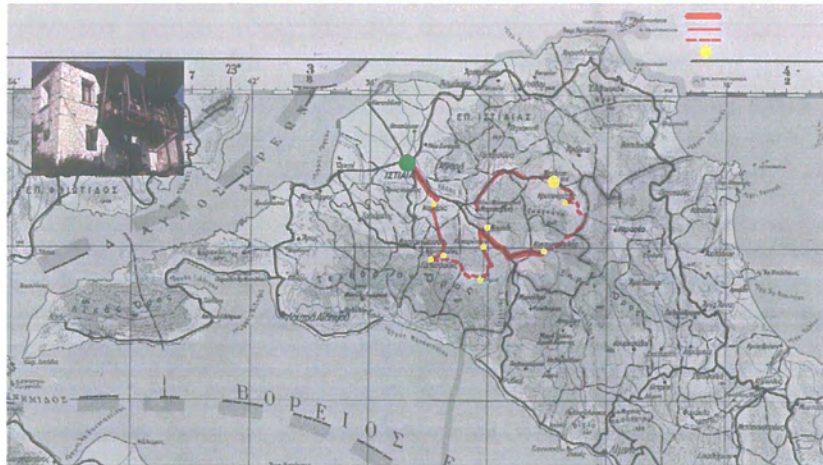
— Επαρχιακή οδός — Δημοτικοί οδοί ⋯ Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Κοκκινομηλιά ● Ιστιαία
Προτεινόμενο οδικό δίκτυο και θέση του οικισμού Κοκκινομηλιά

Στον οικισμό Κρυνερίτη επιλέγεται διώροφο κτίσμα – κατοικία του 1860 το οποίο γίνεται βιβλιοθήκη, αναγνωστήριο και παιδότοπος. Στον άμεσο περιβάλλοντα χώρο του προτείνεται δημιουργία αναψυκτηρίου προκειμένου να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της βιβλιοθήκης.

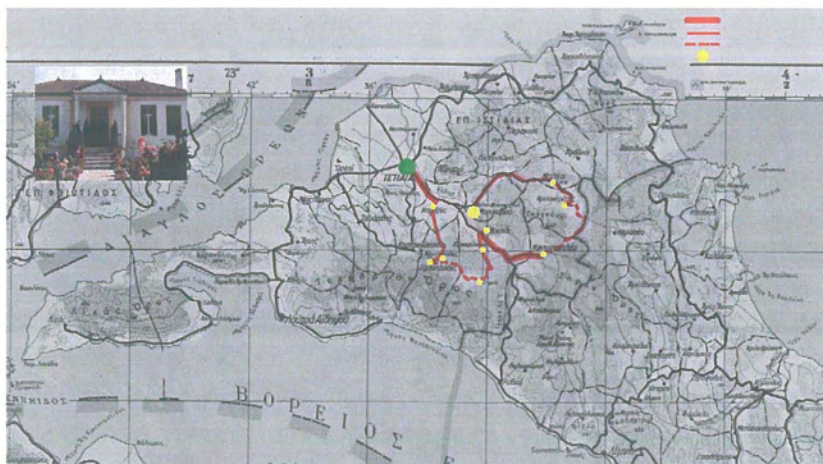
— Επαρχιακή οδός — Δημοτικοί οδοί ⋯ Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Κρυνερίτης ● Ιστιαία
Προτεινόμενο οδικό δίκτυο και θέση του οικισμού Κρυνερίτης

Στον οικισμό Μηλιές γίνεται αναβίωση ελληνικής παραδοσιακής λαϊκής κατοικίας. Το κτίσμα που επιλέγεται διατηρείται ως έχει και αναδεικνύει την αρχιτεκτονική αλλά και τον τρόπο ζωής των ανθρώπων της μεσαιας τάξης περί του 1870.

— Επαρχιακή οδός — Δημοτικοί οδοί ⋯ Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Μηλιές ● Ιστιαία
Προτεινόμενο οδικό δίκτυο και θέση του οικισμού Μηλιές

Στον οικισμό Μονοκαρυά επιλέγεται το σπίτι του τούρκου Αγά, ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής, όπου θα λειτουργήσει έκθεση φυσικής ιστορίας καθώς ο φυσικός πλούτος της ευρύτερης περιοχής είναι τεράστιος.

— Επαρχιακή οδός — Δημοτικοί οδοί ⋯ Δρόμοι προς αποκατάσταση
● Μονοκαρυά ● Ιστιαία
Προτεινόμενο οδικό δίκτυο και θέση του οικισμού Μονοκαρυά

4.2 ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΣ ΤΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ

Σύμφωνα με τους ισχύοντες Χάρτες για την προστασία της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, «η προστασία είναι απαραίτητη σήμερα για τις ιστορικές πόλεις, τα παλαιά τμήματα των πόλεων, τις κωμοπόλεις και τα χωριά με παραδοσιακό χαρακτήρα, καθώς επίσης και για τα ιστορικά πάρκα και κήπους. Η διατήρηση αυτών των αρχιτεκτονικών συνόλων μπορεί να νοηθεί μόνο σε μια πλατιά προοπτική, που θα περιλαμβάνει όλα τα κτίρια πολιτιστικής αξίας, από τα μεγαλύτερα μέχρι τα πιο ταπεινά - χωρίς να ξεχνάμε τα σύγχρονα - μαζί με τον περίγυρο τους... Είναι γνωστό πως η εξασφάλιση της ιστορικής συνέχειας του περιβάλλοντος είναι απαραίτητη αν θέλουμε να διατηρήσουμε ή να δημιουργήσουμε χώρους που θα βοηθήσουν τα άτομα

να γνωρίσουν τον εαυτό τους και να αισθάνονται ασφαλή παρά τις απότομες κοινωνικές αλλαγές... Εφόσον τα καινούρια κτίρια της εποχής μας θα είναι η κληρονομιά του αύριο, πρέπει να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια ώστε η σύγχρονη αρχιτεκτονική να είναι υψηλής ποιότητας» (Αποσπάσματα από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ). Το πλαίσιο αυτό καθορίζει και τις επιλογές που γίνονται στις προτάσεις που ακολουθούν.

Η προστασία και ανάδειξη της φυσιογνωμίας των οικισμών απαιτεί μια πολιτική ολοκληρωμένης προστασίας με ανάλογες μελέτες και προγράμματα και διεπιστημονική συνεργασία που ξεφεύγει από τις δυνατότητες της διπλωματικής εργασίας. Στα πλαίσια επίσης της ολοκληρωμένης προστασίας εντάσσεται και η αρχιτεκτονική των νέων κτιρίων σε κενά οικοπέδα. Η διατύπωση προτάσεων προϋποθέτει επιπλέον λεπτομερή αποτύπωση οικοπέδων και κτισμάτων (πυκνότητα δόμησης), αναπτύγματα όψεων κτιρίων, κλπ., σε επίπεδο οικισμών και κατά συνέπεια δεν μπορεί να συμπεριληφθεί στις προτάσεις της διπλωματικής εργασίας.

Οι προτάσεις που γίνονται για τη διατήρηση της φυσιογνωμίας των οικισμών αφορούν επεμβάσεις στα μεμονωμένα παλαιά κτίσματα που παίζουν καθοριστικό ρόλο στη συνολική εικόνα τους. Πιο συγκεκριμένα, οι προτάσεις έχουν ως στόχο τη διατήρηση της φυσιογνωμίας των οικισμών μέσα από την διατήρηση των κτισμάτων τους που χαρακτηρίζουν την ευρύτερη περιοχή και την ιστορία της, την αναβάθμισή τους με την άρση των αλλοιώσεων που έχουν υποστεί και παράλληλα την προσαρμογή τους στις σύγχρονες ανάγκες διαβίωσης. Στα πλαίσια αυτά, η επέκτασή τους με νέες προσθήκες είναι συχνά απαραίτητη. Για το λόγο αυτό μελετάται, σε επίπεδο όγκων και ανοιγμάτων και ως σύνδεση – σχέση του νέου με το παλιό - ο χαρακτήρας των νέων προσθηκών. Στη διερεύνηση αυτή λαμβάνονται υπόψη στοιχεία από τα υφιστάμενα κτίρια, όπως όγκοι, γεωμετρία, συμμετρίες, αναλογίες. Η επανάληψη στοιχείων στις νέες κατασκευές, αλλά και η αντίθεση είναι στοιχεία που διερευνώνται στη σχέση νέου – παλαιού.

Στα κτίσματα της περιοχής που κατά την γνώμη μας θα πρέπει να διατηρηθούν περιλαμβάνονται, εκτός από τις κατοικίες, και προσκτίσματα και περιφράξεις, που ήδη δείξαμε τη σημασία τους.

Οι επεμβάσεις γενικά θα πρέπει να ακολουθούν τους κανόνες για την προστασία της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς, να διατηρούν δηλαδή εκτός από την αρχιτεκτονική και την κατασκευή, την υφή των υλικών, τα ίχνη του χρόνου και γενικότερα την ατμόσφαιρα που τα χαρακτηρίζει.

4.3 ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ

Το τρίτο μέρος της διπλωματικής εργασίας αφορά την πρόταση για αλλαγή χρήσης και επέκταση σε νέες κατασκευές τριών κτισμάτων που εντάσσονται στο πολιτιστικό δίκτυο. Περιλαμβάνει αποτύπωση των κτιρίων στη σημερινή τους κατάσταση και σχεδιασμό των προτεινόμενων λύσεων.

4.3.1 Παλαιό καφενείο στις Καματριάδες

Λειτουργεί έως σήμερα. Προτείνεται η διατήρηση της χρήσης. Συμπληρωματικά προτείνεται η προσθήκη νέου κτιρίου μικρών διαστάσεων, που θα στεγάσει κουζίνα και χώρους υγιεινής. Η μελέτη περιλαμβάνει και τη διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου, ώστε να αποτελέσει υπαίθριο χώρο αναψυχής και παράλληλα να αναβαθμίσει το καφενείο.

Ως προς το υφιστάμενο κτίριο, προτείνεται η διατήρηση της μορφής και του χαρακτήρα του, διατηρείται δηλαδή το ασβέστωμα στη λιθοδομή που δίνει το χαρακτηριστικό ανάγλυφο στις όψεις, διατηρούνται στέγη και ανοίγματα και ανοίγεται επιπλέον μόνο μία πόρτα για την εσωτερική επικοινωνία του με την προσθήκη.

Στον σχεδιασμό της προσθήκης λήφθηκαν υπόψη:

- Ο μικρός όγκος του υφιστάμενου κτίσματος
- Οι βοηθητικές λειτουργίες που αυτή στεγάζει
- Η οργάνωση της κύριας όψης του καφενείου (επιμερισμός σε τρία ίσα μέρη, οριζόντιοι άξονες)
- Οι αναλογίες της κάτοψης

Στο πλαίσιο αυτό, το νέο κτίριο ακολουθεί την ίδια γεωμετρία με το υφιστάμενο, η κάτοψή του ακολουθεί τις ίδιες αναλογίες με το παλιό, στη μόρφωση των ανοιγμάτων λαμβάνονται υπόψη κατακόρυφοι και οριζόντιοι άξονες, ενώ ως υλικά κατασκευής, προτείνονται τούβλα, καλυμμένα με επίχρισμα με κατάλληλο χρωματισμό, ώστε τα δύο κτίρια να συνυπάρχουν αρμονικά. Το νέο κτίριο τοποθετείται σε μικρή απόσταση από το παλιό και το κενό μεταξύ τους κλίνεται με γυαλί και επίπεδο δώμα.

Η διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου περιλαμβάνει χώρους κίνησης και στάσης και αξιοποιεί το οδικό δίκτυο του οικισμού στην οργάνωσή του, το οποίο αναπαράγεται σε μικροκλίμακα στη διαμόρφωση μονοπατιών και ρυακιών και τονίζεται με δεντροστοιχίες. Έτσι βαδίζοντας κανείς στο χώρο – πλατεία, κάνει ουσιαστικά ανάγνωση ολόκληρου του οικισμού. Η σχέση φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος που χαρακτηρίζει όλους τους ορεινούς οικισμούς του Δήμου Ιστιαίας, αναπαράγεται και εδώ με την εκτεταμένη δεντροφύτευση είτε σε δεντροστοιχίες για να τονίσουν όρια και κινήσεις, είτε σε συστάδες δέντρων για να τονίσουν στάσεις. Στην κύρια όψη του καφενείου κατασκευάζεται κληματαριά από ξύλο, σε σύγχρονη κατασκευή, στη θέση παλαιότερης που καταστράφηκε και αντικαταστάθηκε από πρόχειρη μεταλλική κατασκευή. Κτιστά τραπέζια αναπαράγουν σε τμήματα του υπαίθριου χώρου την σχέση οδικού δικτύου και κτισμάτων του οικισμού. Τα υλικά

που χρησιμοποιούνται είναι πατημένο χώμα και πλακοστρώσεις σε χώμα, ώστε να φυτρώσει πράσινο στους αρμούς.

4.3.2 Συγκρότημα κτιρίων στο Βουτά

Αφορά συγκρότημα κτιρίων που κάποτε αποτελούσε ενιαία ιδιοκτησία του τούρκου αγά της περιοχής και χρονολογείται στο 1700. Στο συγκρότημα αυτό δεσπόζει η κατοικία του αγά που διατηρεί ως τις μέρες μας στην αρχική της μορφή, αλλά και την επίπλωσή της. Δίπλα σε αυτήν υπάρχει η κατοικία που χρησιμοποιούσε το υπηρετικό προσωπικό του τούρκου αγά και των μετέπειτα ιδιοκτητών. Είναι φτιαγμένη με την ίδια λογική που είναι και το κυρίως σπίτι, αλλά σε πολύ μικρότερη κλίμακα.

Η κατοικία του Αγά

Η κατοικία που χρησιμοποιούσε το υπηρετικό προσωπικό του Αγά

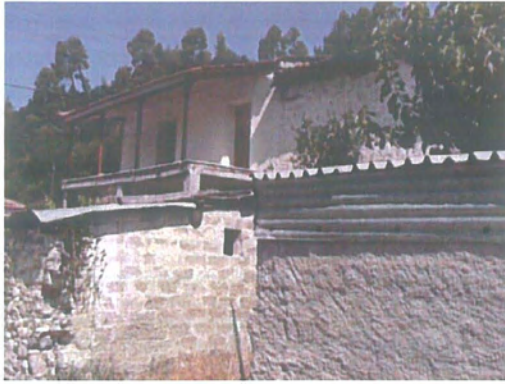
Στο συγκρότημα ανήκει και διατηρείται, αλλά αρκετά αλλοιωμένη, η αποθήκη που χρησιμοποιούσε ο τούρκος αγάς για την φύλαξη των αγροτικών του προϊόντων δίπλα στο σπίτι του. Η αποθήκη αυτή, μετά το τέλος της τουρκοκρατίας, μοιράστηκε σε τρεις ντόπιους κατοίκους, οι οποίοι έχτισαν εκεί τα σπίτια τους καθώς και ένα καφενείο, κατασκευάζοντας εκτεταμένες προσθήκες. Η ιστορική και αισθητική αξία των πρόσθετων αυτών κτισμάτων δεν είναι σημαντική για την περιοχή, αντίθετα αλλοιώνουν την όλη εικόνα του συνόλου.

Τμήμα της αποθήκης του τούρκου Αγά που διατηρήεται ως σήμερα

Τμήμα της αποθήκης – σημερινή κατοικία

Τμήμα της αποθήκης – σημερινή κατοικία

Προσθήκη- καφενείο στην παλιά αποθήκη

Δίπλα στην κατοικία του Αγά υπάρχουν επίσης μικρά πρόσθετα κτίσματα σε συνέχεια του προϋπάρχοντος που χτίστηκαν από μεταγενέστερους ιδιοκτήτες (περί το 1850) προκειμένου να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες της τότε εποχής δηλαδή χώρος κουζίνας και μικρός αποθηκευτικός χώρος.

Πρόσθετα μεταγενέστερα κτίσματα στο σπίτι του Αγά – βοηθητικοί χώροι

Ως νέα χρήση για το συγκρότημα προτείνεται να μετατραπεί σε πολυλειτουργικό χώρο με πολιτιστικές δραστηριότητες. Πιο συγκεκριμένα, για την κατοικία του αγά προτείνεται να μετατραπεί σε λαογραφικό μουσείο, αξιοποιώντας και την υφιστάμενη επίπλωση μια και πρόκειται για το παλαιότερο κτίσμα της περιοχής και ως δείγμα κατοικίας ανθρώπων της εξουσίας. Οι επεμβάσεις στο κτίριο αυτό είναι ελάχιστες και αφορούν την συντήρηση του κτιρίου. Η κατοικία του υπηρετικού προσωπικού θα λειτουργεί ως χώρος για ελαφρά γεύματα. Επειδή οι διαστάσεις της είναι μικρές, το κτίριο επεκτείνεται και σε νέα κατασκευή. Για το κτίριο της αποθήκης προβλέπεται η απομάκρυνση όλων των μεταγενέστερων προσθηκών η αποκατάστασή του και η μετατροπή του σε εκθεσιακό χώρο, εντευκτήριο και αίθουσα προβολών. Στην κεντρική είσοδο του κτιρίου προβλέπεται η προσθήκη νέας κατασκευής που θα την τονίσει, με χρήση μικρού φουαγιέ. Τα μικρά κτίσματα διατηρούνται καθώς κρίνονται αξιόλογες για την εποχή τους προσθήκες.

Στη δημιουργία των χώρων στο εσωτερικό της αποθήκης χρησιμοποιείται ένα δυναμικό στοιχείο, ένα κεκλιμένο δηλαδή τοιχίο σε σχέση με τις παράλληλες και κάθετες περιμετρικές τοιχοποιίες του κτιρίου, που λειτουργεί ως άξονας που ορίζει τους επιμέρους χώρους, ανατρέποντας τη λογική του ορθογώνιου παραλληλεπίπεδου που επικρατεί στην υφιστάμενη κατασκευή, τονίζοντας με αυτόν τον τρόπο τη σύγχρονη επέμβαση σε σχέση με την αρχική κατασκευή. Επιλέγεται δηλαδή στη συγκεκριμένη περίπτωση η αντίθεση της νέας κατασκευής σε σχέση με τις υφιστάμενες. Η επιλογή αυτή βασίστηκε στο μεγάλο μέγεθος του κτιρίου της

αποθήκης και του συγκροτήματος γενικότερα, που επιτρέπουν ανατροπές χωρίς να παρενοχλείται η ενότητά τους. Το τοιχίο αυτό τέμνει νοητά τον εξωτερικό τοίχο της αποθήκης και συνεχίζεται και στον εξωτερικό χώρο, συμβάλλοντας εν μέρει στην οργάνωσή του, για να καταλήξει ως δομικό στοιχείο της προσθήκης της νέας κατασκευής, που αποτελεί επέκταση της κατοικίας του υπηρετικού προσωπικού (χώρος για ελαφρά γεύματα) και παράλληλα να λειτουργήσει ως φόντο της παλαιάς κατοικίας. Το τοιχίο αυτό, ως δυναμικό στοιχείο της σύνθεσης, προβλέπεται να κατασκευασθεί από εμφανές σκυρόδεμα. Η ίδια λογική με το κεντρικό αυτό στοιχείο της σύνθεσης ακολουθείται και στη διαμόρφωση των όγκων των νέων προσθηκών. Επιλέγεται δηλαδή η αντίθεση, όπου οι νέες κατασκευές διαλύονται σε επίπεδα σε αντιδιαστολή με τους κλειστούς γεωμετρικούς όγκους που χαρακτηρίζουν την τοπική αρχιτεκτονική. Επίπεδα λοιπόν και μεγάλα ανοίγματα είναι τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τις νέες προσθήκες, οι οποίες όμως με το μέγεθός τους δεν κυριαρχούν στο χώρο.

4.3.3. Διώροφη κατοικία στον Κρουνερίτη

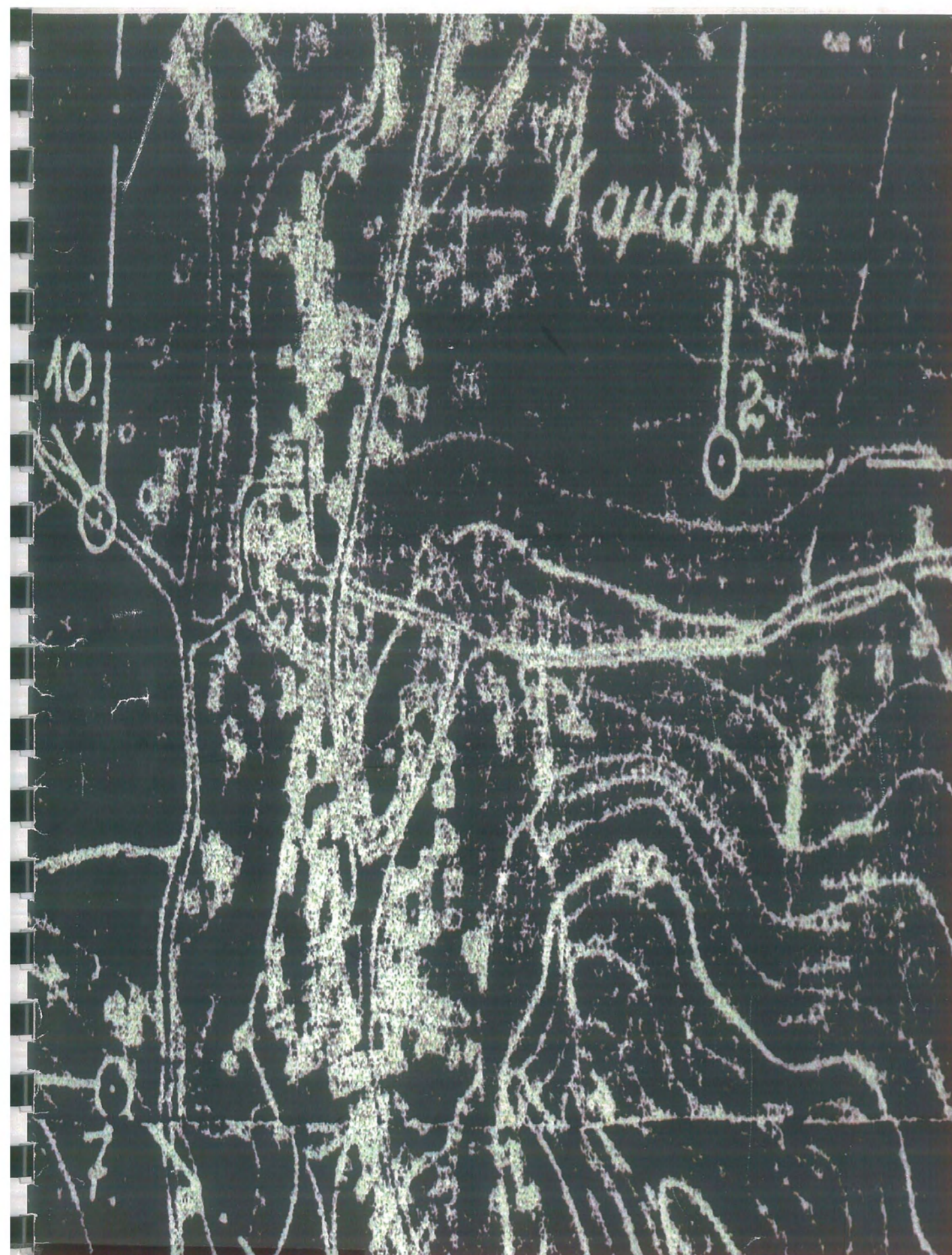
Η κατασκευή της τοποθετείται στο 1860 και επιλέχθηκε ως αντιπροσωπευτικό δείγμα αρχιτεκτονικής της εποχής αυτής. Στο κτίριο έχουν υποστεί εκτεταμένες καταστροφές οι τοιχοποιίες στον όροφο, στην όψη της εισόδου. Προτείνεται ως νέα χρήση η μετατροπή του σε βιβλιοθήκη, αναγνωστήριο και παιδότοπο. Παράλληλα, προτείνεται η προσθήκη αναψυκτηρίου σε νέα κατασκευή στον περιβάλλοντα χώρο.

Για το υπάρχον κτίριο προτείνεται η ανακατασκευή των κατεστραμμένων τμημάτων των τοιχοποιιών, με τα ίδια υλικά με τα υφιστάμενα, ώστε να αποκατασταθεί η αισθητική του ενότητας. Η θέση και το μέγεθος των ανοιγμάτων που ανακατασκευάζονται προκύπτει από τις συμμετρίες και τους οριζόντιους άξονες που επικρατούν σε όλες τις όψεις του κτιρίου. Διατηρούνται και επισκευάζονται όλα τα φθαρμένα υλικά στην ίδια μορφή και κατασκευή, ενώ προσπάθεια γίνεται να διατηρηθούν οι υφές τους ώστε να διατηρηθεί η ατμόσφαιρα του χώρου.

Στη νέα κατασκευή επιλέγεται και εδώ η αντίθεση στη σύνθεση του όγκου της, ο οποίος διαμορφώνεται με επίπεδα. Η κατεύθυνσή τους ορίζεται από άξονες που έχουν άμεση σχέση με την θέση του κτίσματος και την γενικότερη οργάνωση του οικισμού στον οποίο ανήκει. Έντονο στοιχείο στη σύνθεση αυτή αποτελεί ψηλός πέτρινος τοίχος, τοποθετημένος παράλληλα με το πίσω όριο του οικοπέδου και με το παλιό κτίριο. Ο τοίχος αυτός αποτελεί δομικό στοιχείο της νέας κατασκευής και παράλληλα φόντο της ίδιας της κατασκευής και όριο με το υπόλοιπο περιβάλλον. Η

κύρια όψη της διαμορφώνεται από τοίχο υπό κλίση, ο οποίος σχηματίζει οξεία γωνία με τον πέτρινο. Η κλίση καθορίζεται από την κατεύθυνση του δρόμου που οδηγεί στο οικοπέδο. Επιπλέον με την επιλογή αυτή, το νέο κτίριο αποκτά μεγαλύτερη όψη προς την πλευρά της θέας. Τα μεγάλα ανοίγματα αποτελούν ένα άλλο χαρακτηριστικό της νέας κατασκευής. Παρόλο που στο νέο κτίσμα εφαρμόζεται μια σύγχρονη αρχιτεκτονική γλώσσα, ακολουθεί ορισμένους κανόνες από την τοπική αρχιτεκτονική, όπως ο προσανατολισμός προς τη θέα, η συμμετρία στα ανοίγματα και η χρήση εν μέρει της πέτρας. Στη διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου, διατηρείται το υφιστάμενο πράσινο, ενώ χαρακτηριστικά είναι τα στέγαστρα που χρησιμοποιούνται στο χώρο και ορίζουν την πορεία σε αυτόν. Αποτελούν οργανικές μορφές που προέκυψαν από παρόμοιες μορφές που επικρατούν σ' όλους τους οικισμούς, τα σχήματα των κορμών των δέντρων και των κλαδιών τους, όπως αυτά αναπτύσσονται στο χώρο.

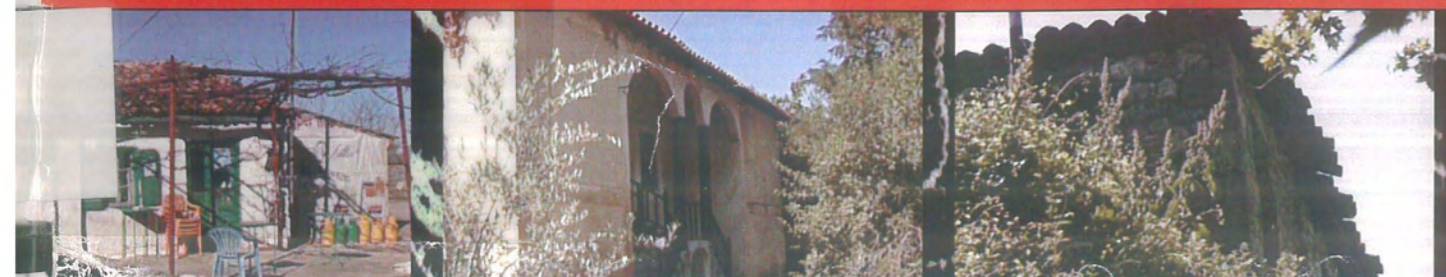

ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΣΤΙΑΙΑΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΔΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 4604/2 τ.2
Ημερ. Εισ.: 28-07-2005
Δωρεά: Συγγραφέας
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ - ΑΜ
2005
ΕΥΣ

ΤΕΥΧΟΣ 2

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ

ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΥΠΑΡΧΟΥΣΕΣ ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ

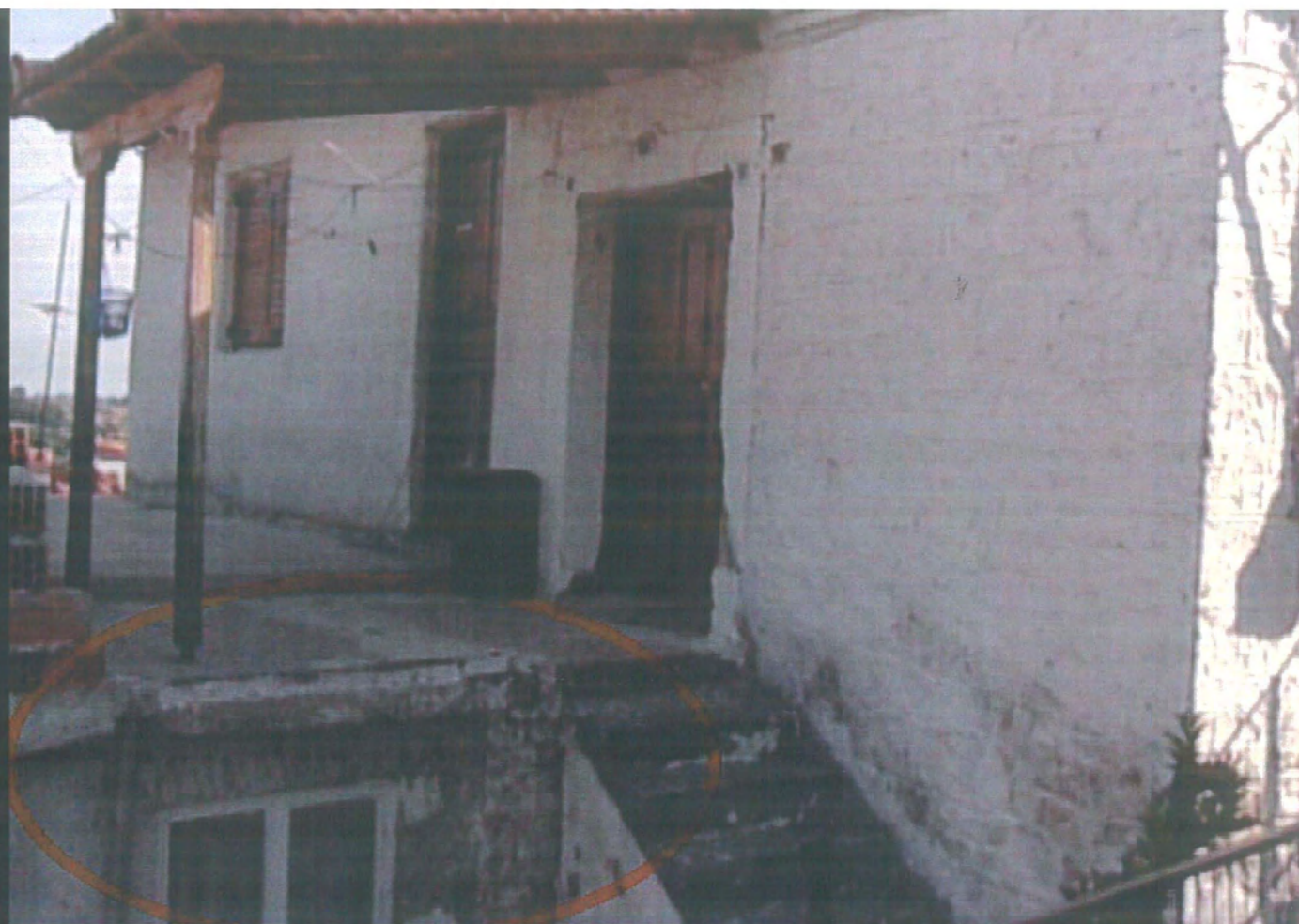
ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΚΑΤ' ΕΠΕΚΤΑΣΗ

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΚΑΘ' ΥΨΟΣ

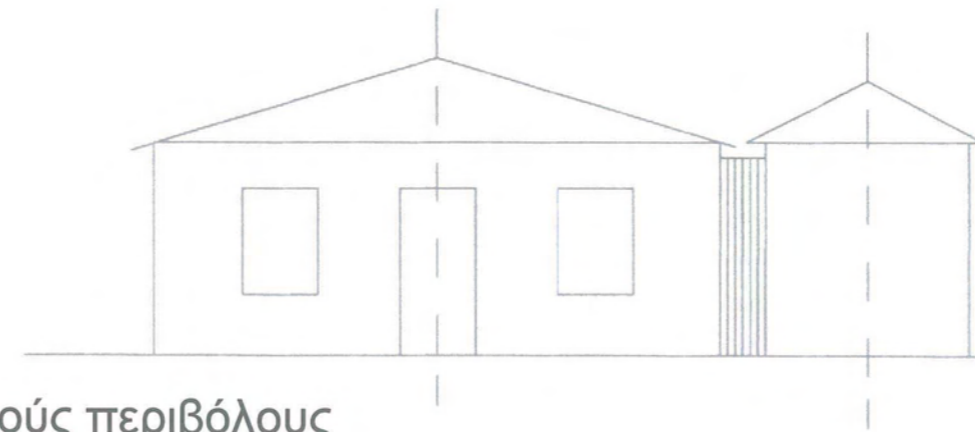
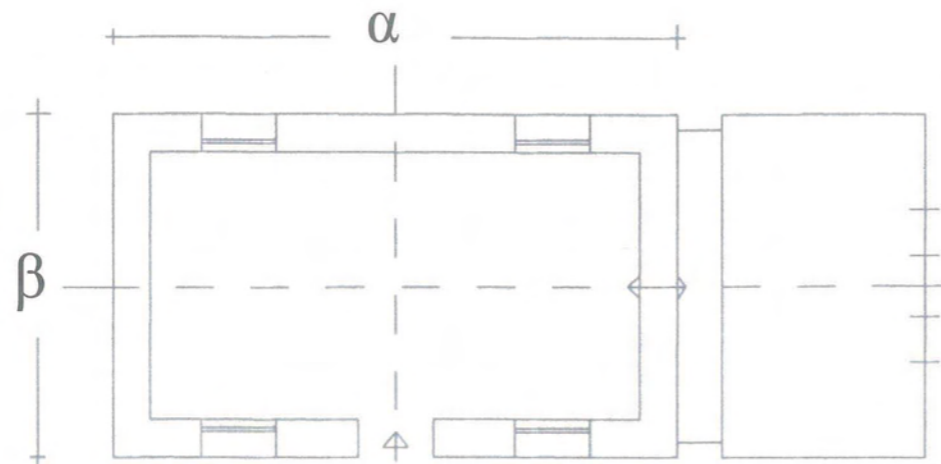
ΧΡΗΣΗ ΒΕΡΑΝΤΑΣ

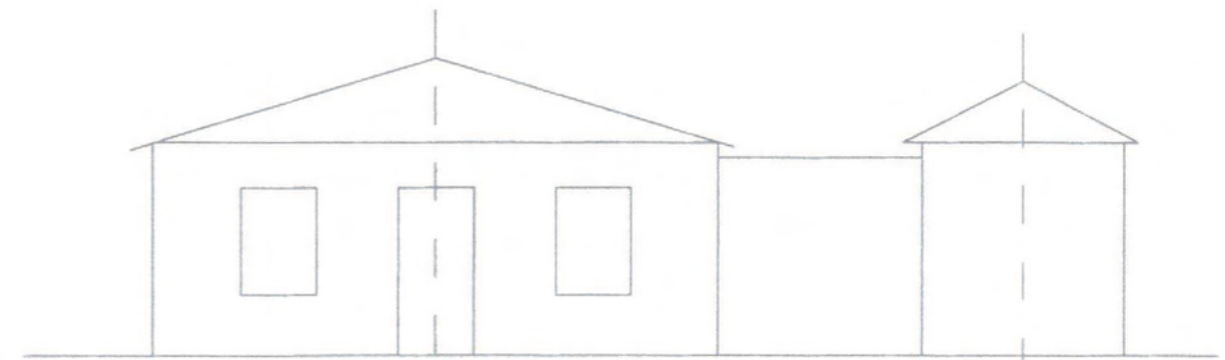
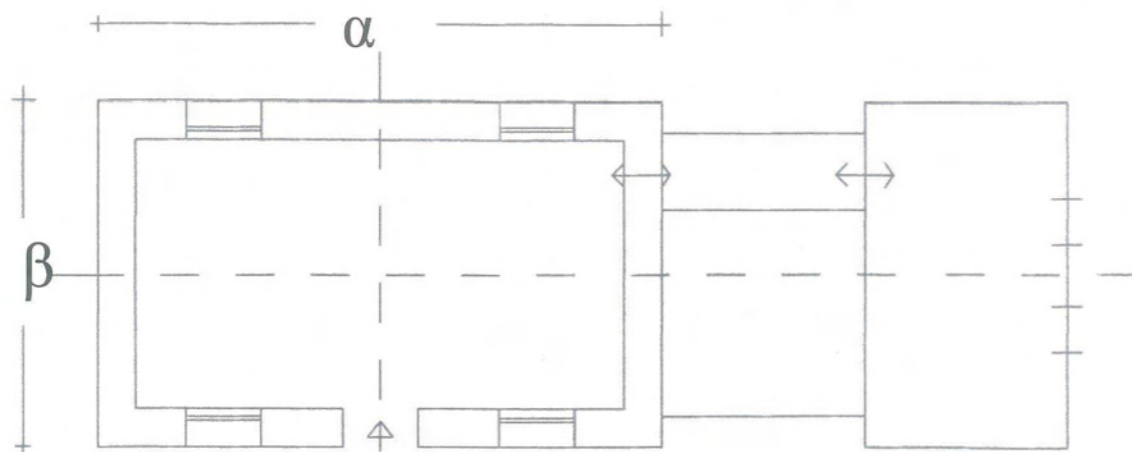
**ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ-ΑΡΣΗ ΤΩΝ
ΑΛΛΟΙΩΣΕΩΝ**

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ

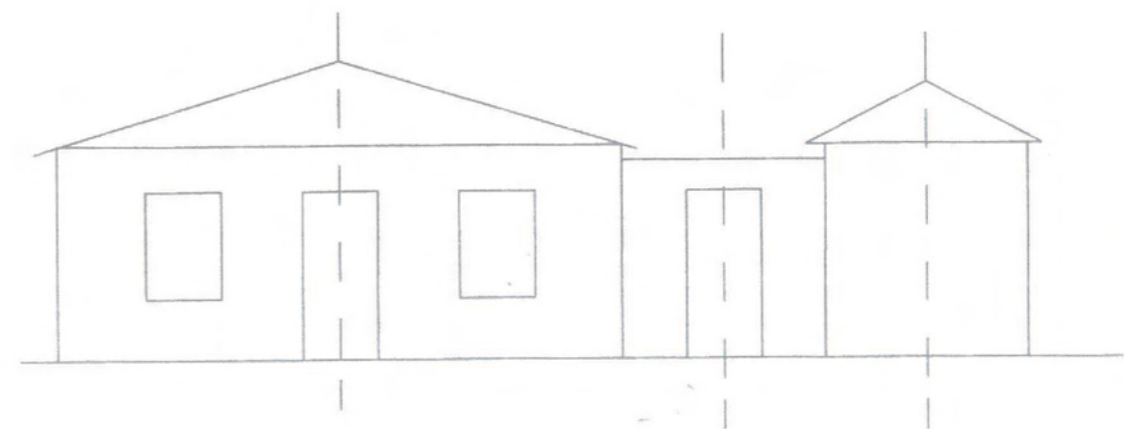
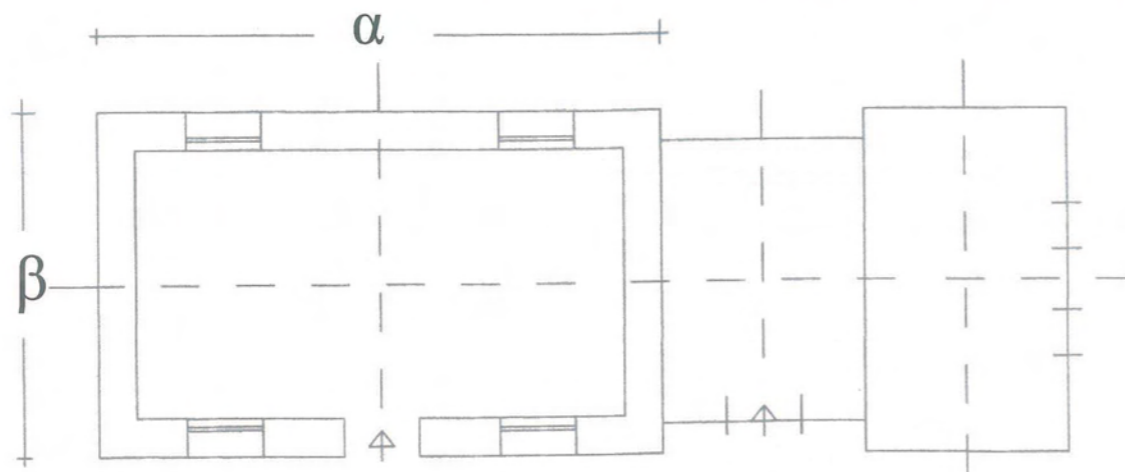
περασιές στην κάτοψη – αναλογία κάτοψης – αναλογία ανοιγμάτων – συμμετρία στα ύψη – γυάλινη σχισμή ανάμεσα στα δύο κτίρια

Αναφορά σε κτιστούς ψηλούς περιβόλους

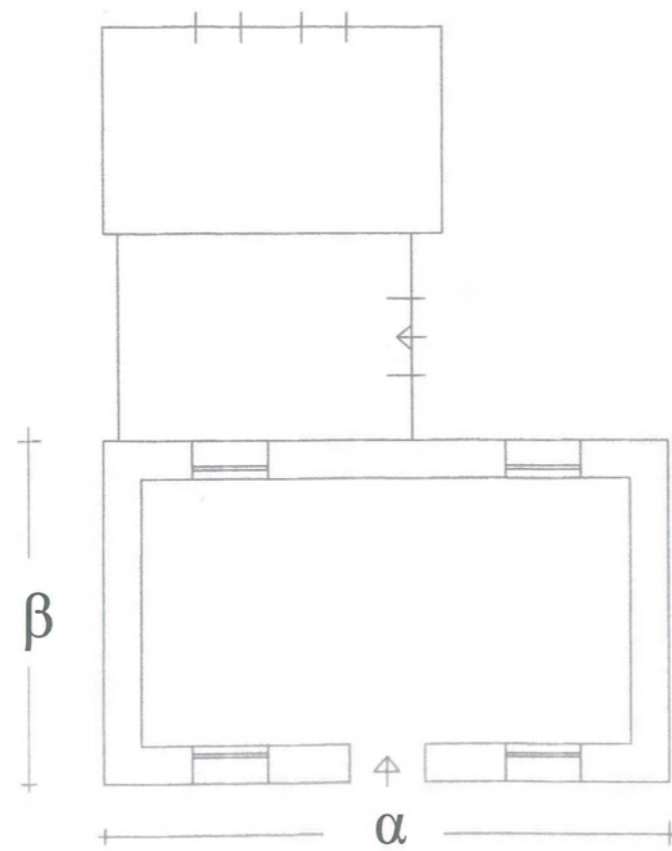

Σύνδεση πλαϊνού προσθήκης με αυλή – επικοινωνία με κλειστό διάδρομο

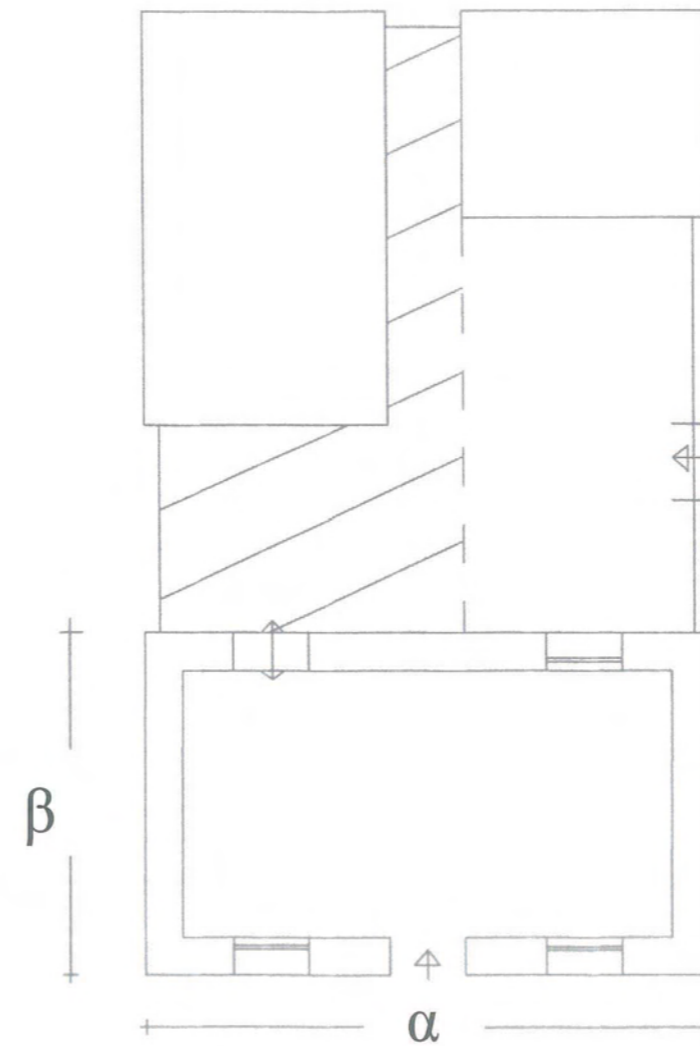

Σύνδεση με στεγασμένο χώρο – μετατόπιση κυρίας εισόδου

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ

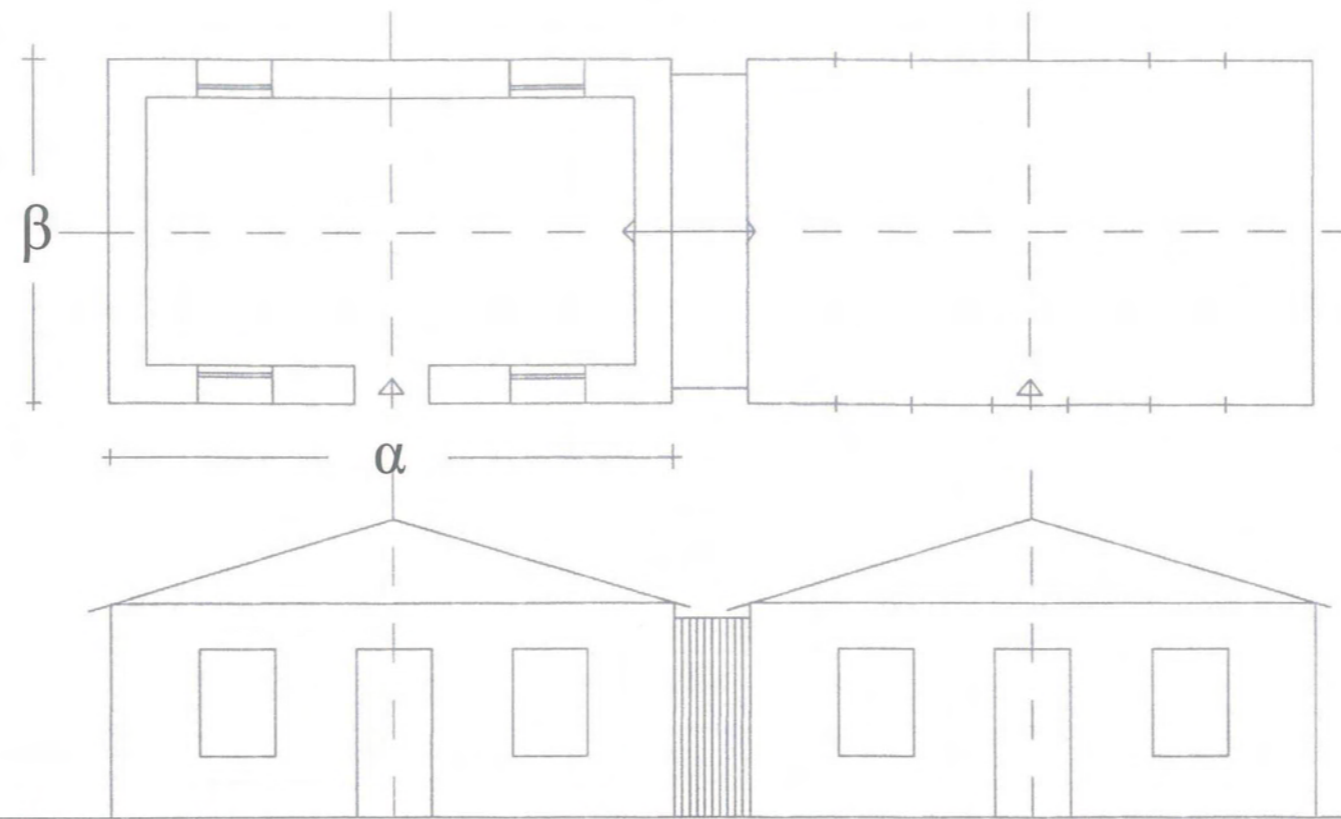
Σύνδεση με στεγασμένο χώρο
μετατόπιση κυρίας εισόδου

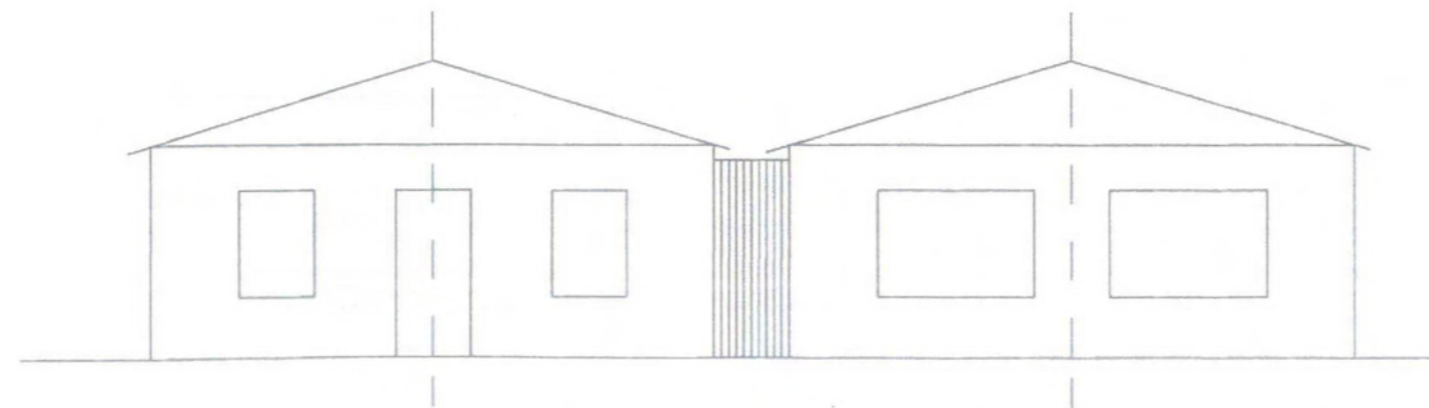
Επέκταση σε περισσότερα κτίσματα –
ένωση με δώμα παντού ή σε τμήμα
(διαγράμμιση) και εσωτερική αυλή.
Παραπέμπει σε παλαιά κατοικία με
προσκτίσματα

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΙΣΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ

Τοποθέτηση κατά παράταξη (παραπομπή στην παλαιότερη «αραδαριά»)

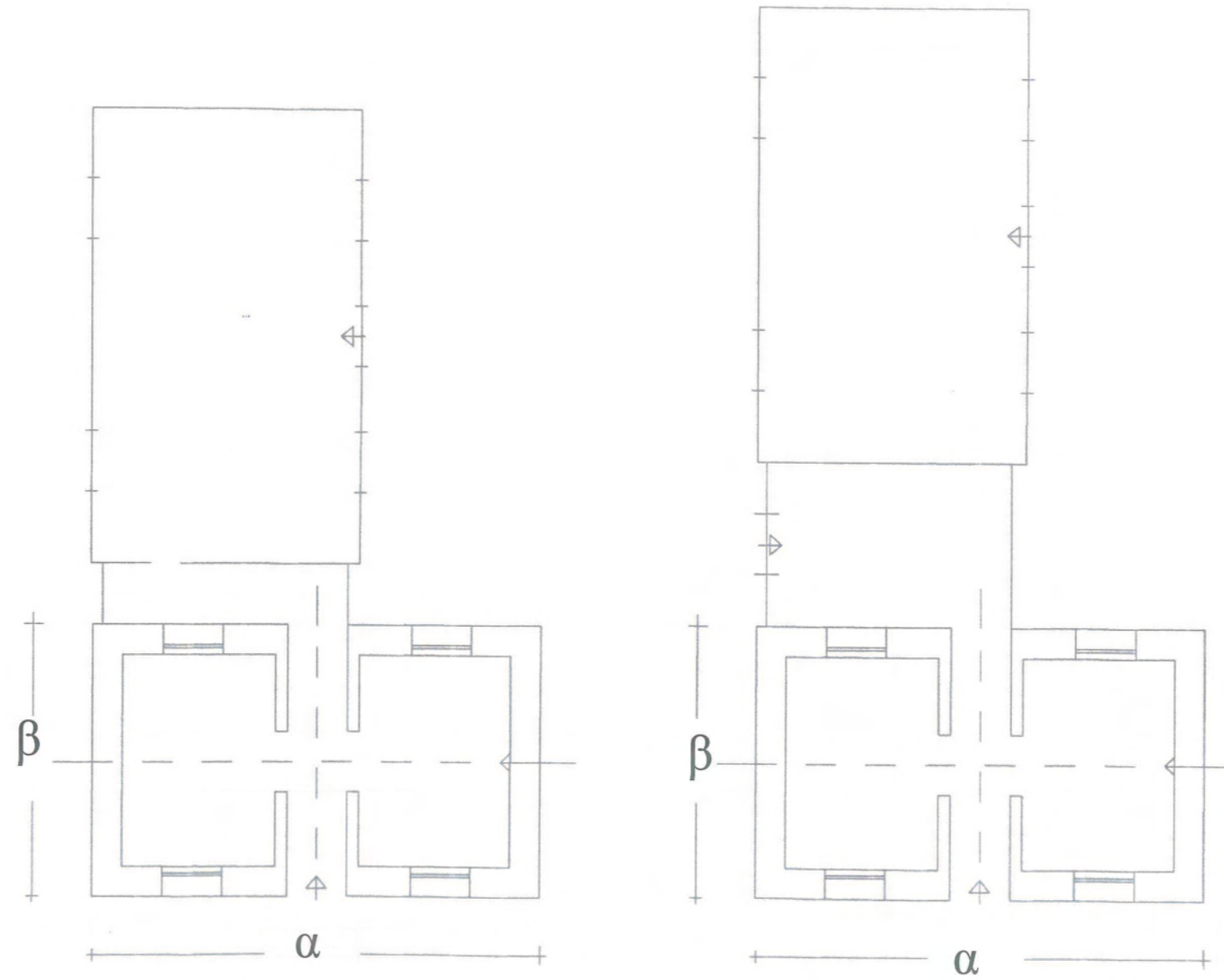

Επανάληψη όγκου και ανοιγμάτων – διαφοροποίηση υλικών (προσθήκη με σύγχρονα υλικά – γυάλινη σχισμή ανάμεσα στα δύο κτίσματα

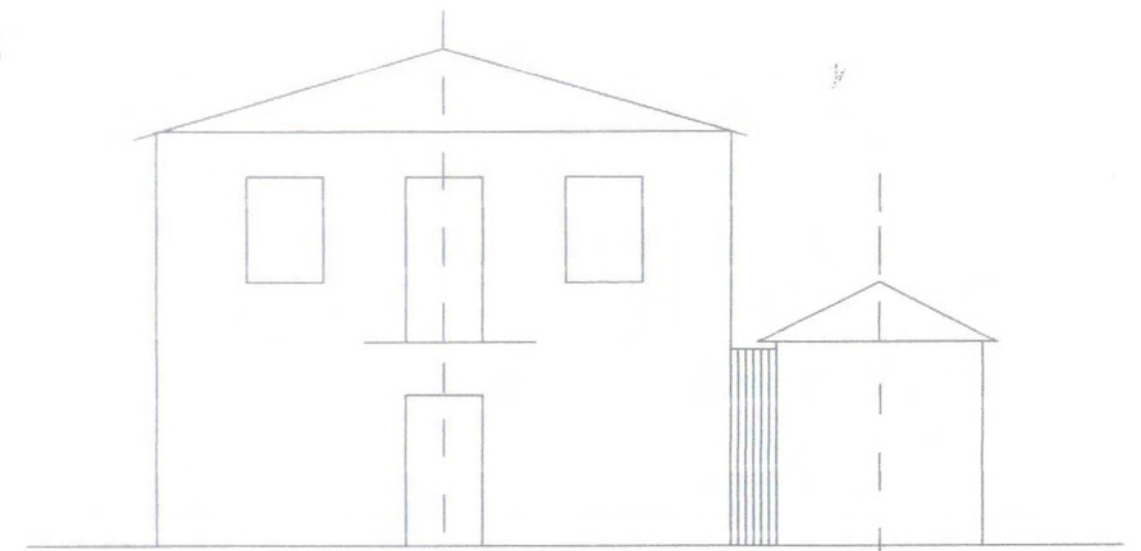
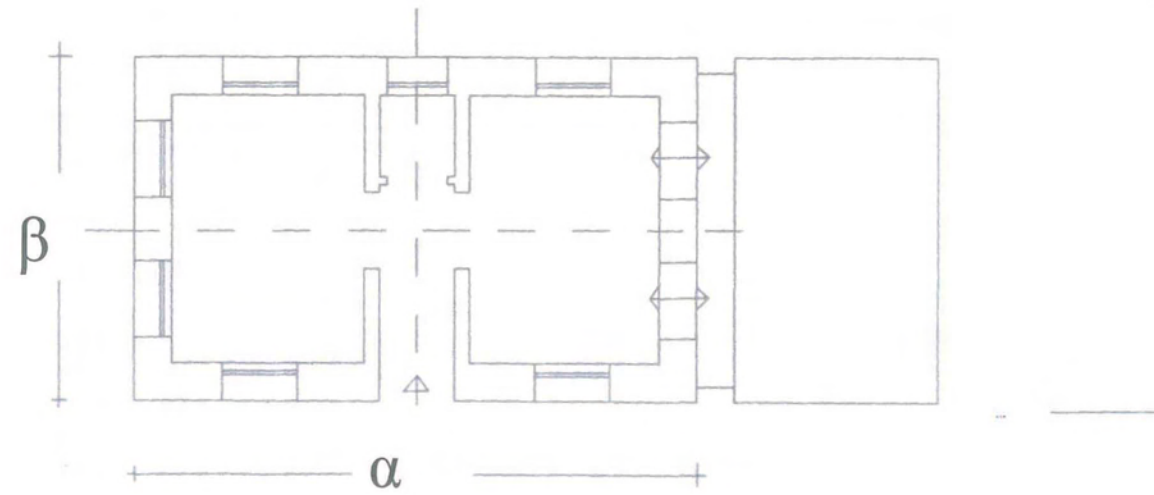

Επανάληψη όγκου – τήρηση άξονα συμμετρίας και περασιάς στα ανοίγματα – γυάλινη σχισμή ανάμεσα στα δύο κτίσματα

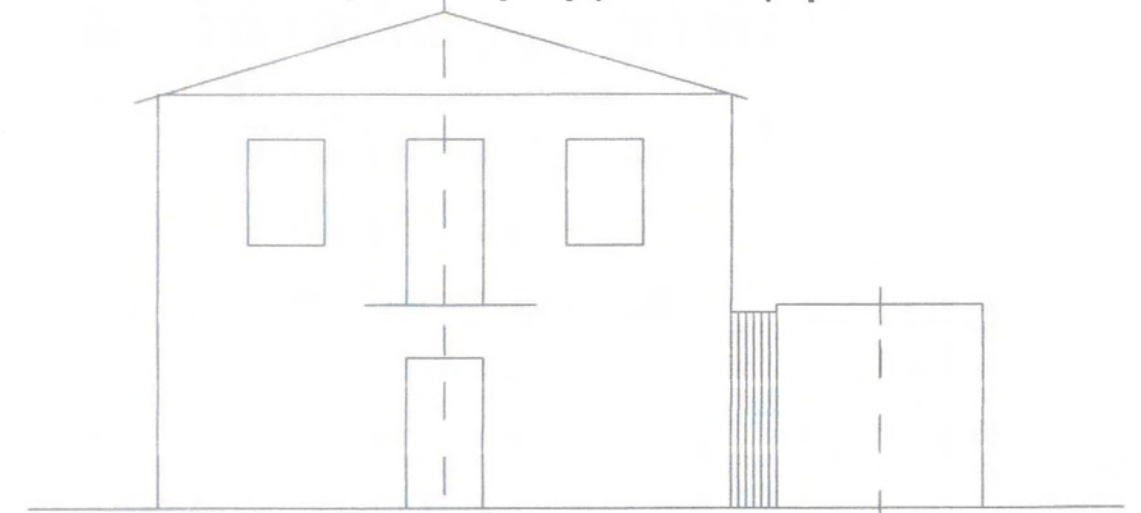
ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΙΣΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ
Τοποθέτηση σε διαφορετική διεύθυνση

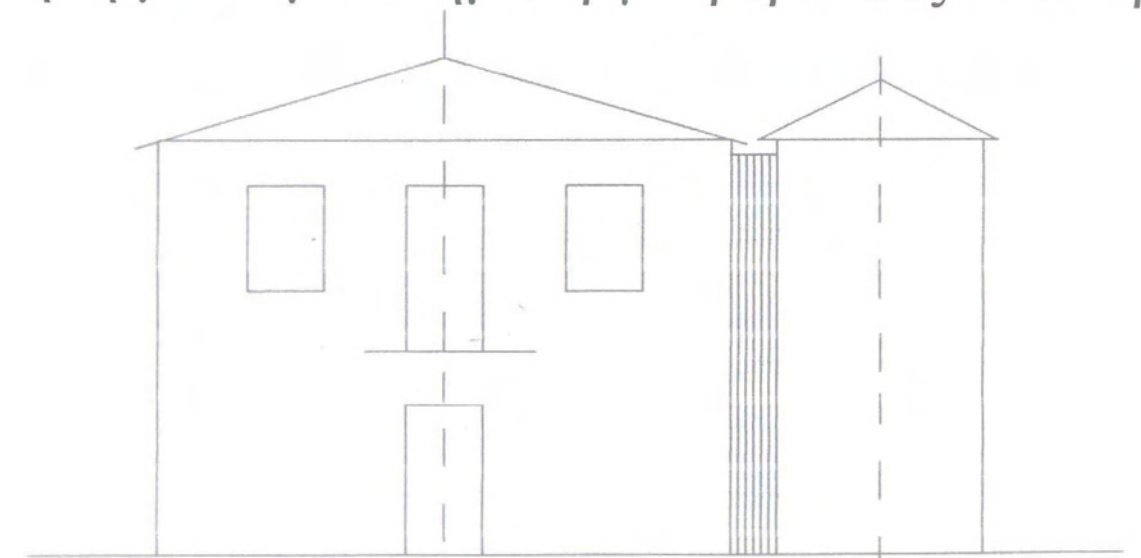
ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΣΕ ΔΙΩΡΟΦΟ ΚΤΙΣΜΑ

Ισόγεια προσθήκη με στέγη

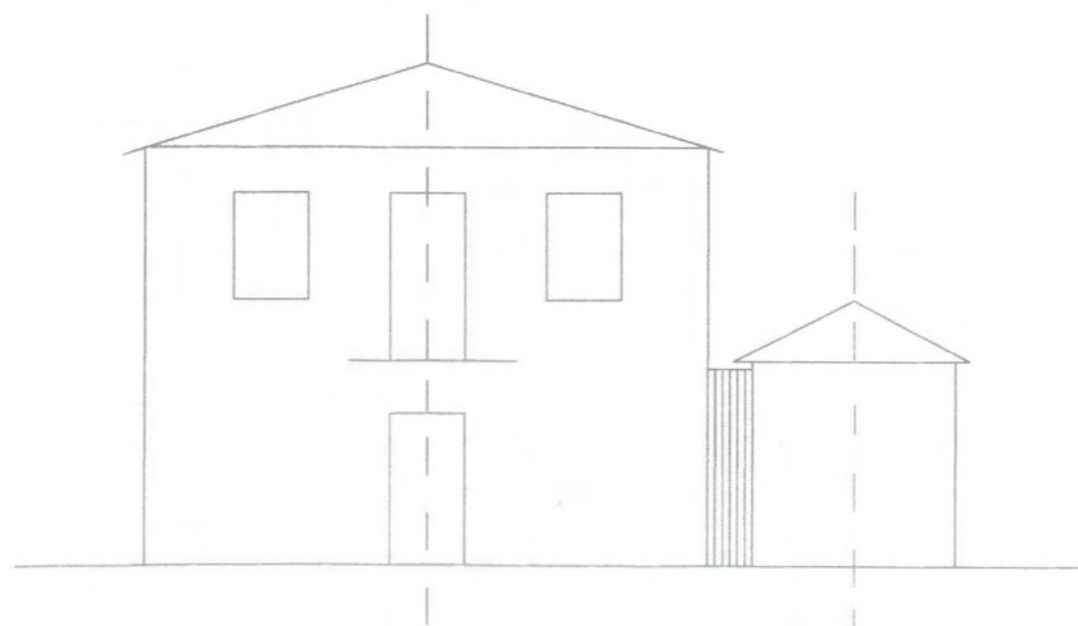
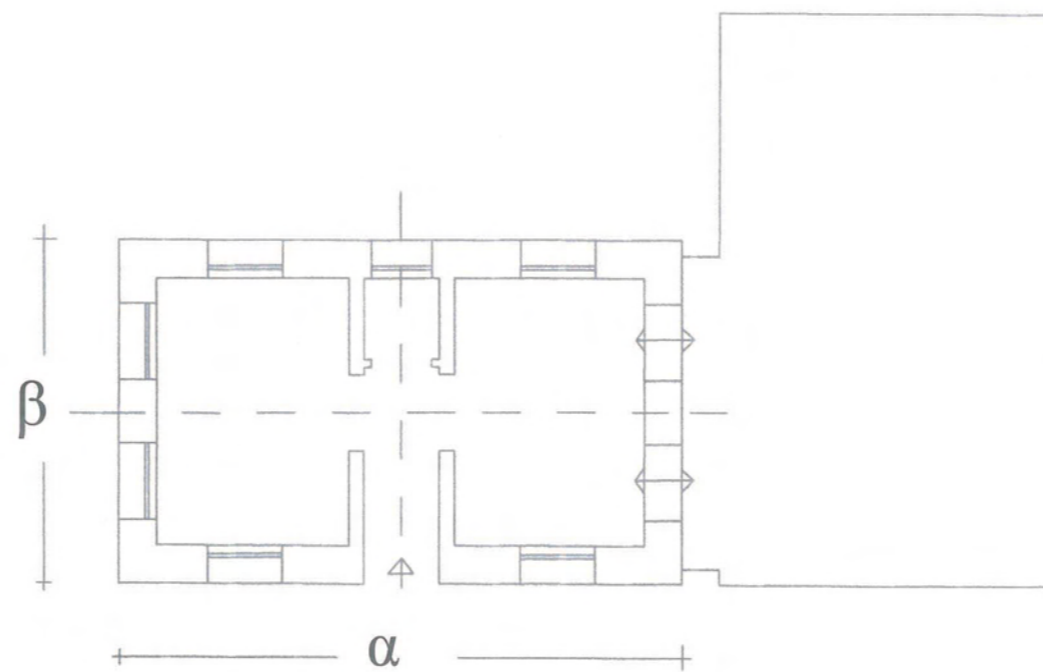

Ισόγεια προσθήκη με δώμα - δημιουργία βεράντας στον όρο

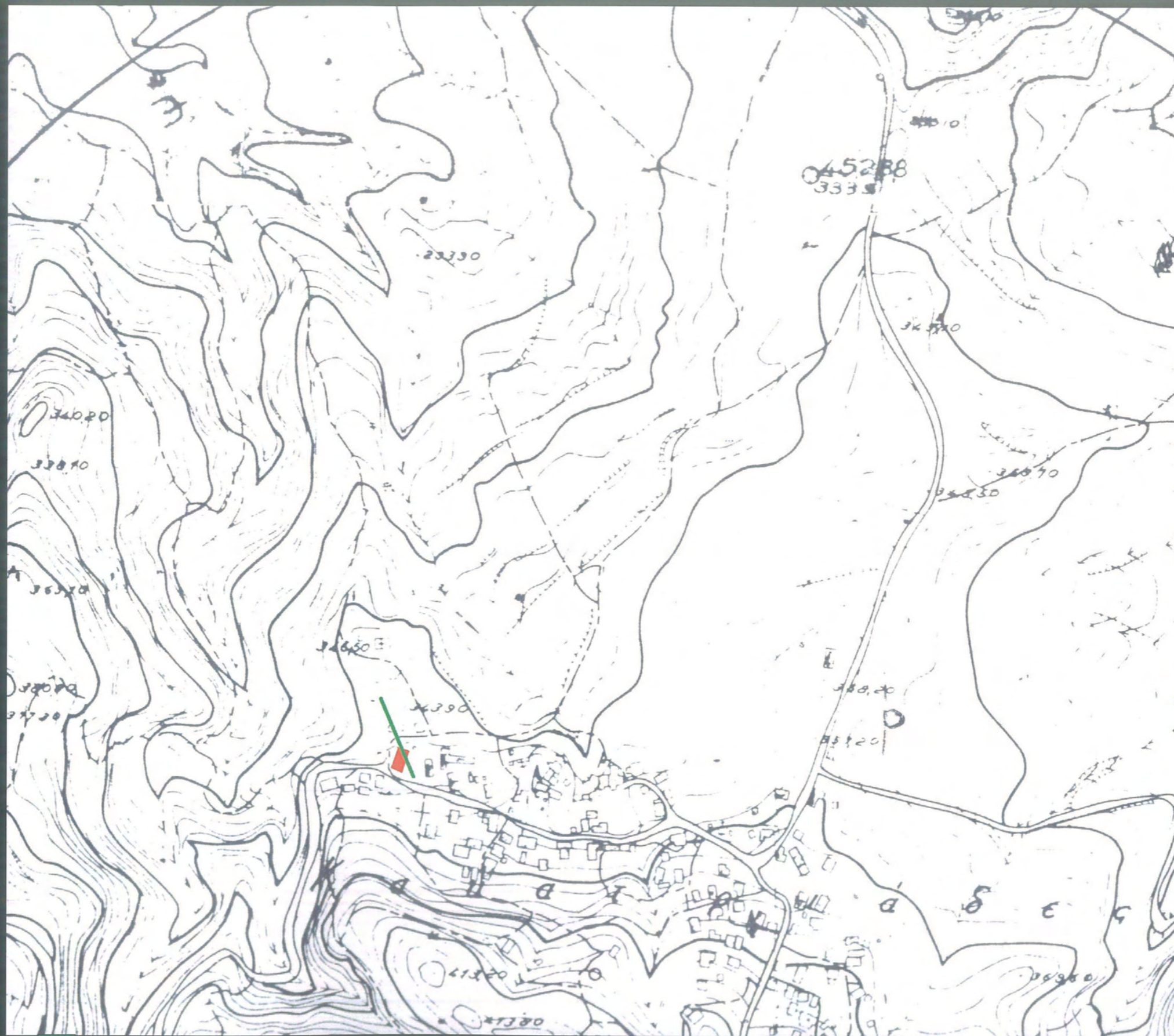
Διώροφη προσθήκη με στέγη

ΙΣΟΓΕΙΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΣΕ ΔΙΩΡΟΦΟ ΚΤΙΣΜΑ ΙΣΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ

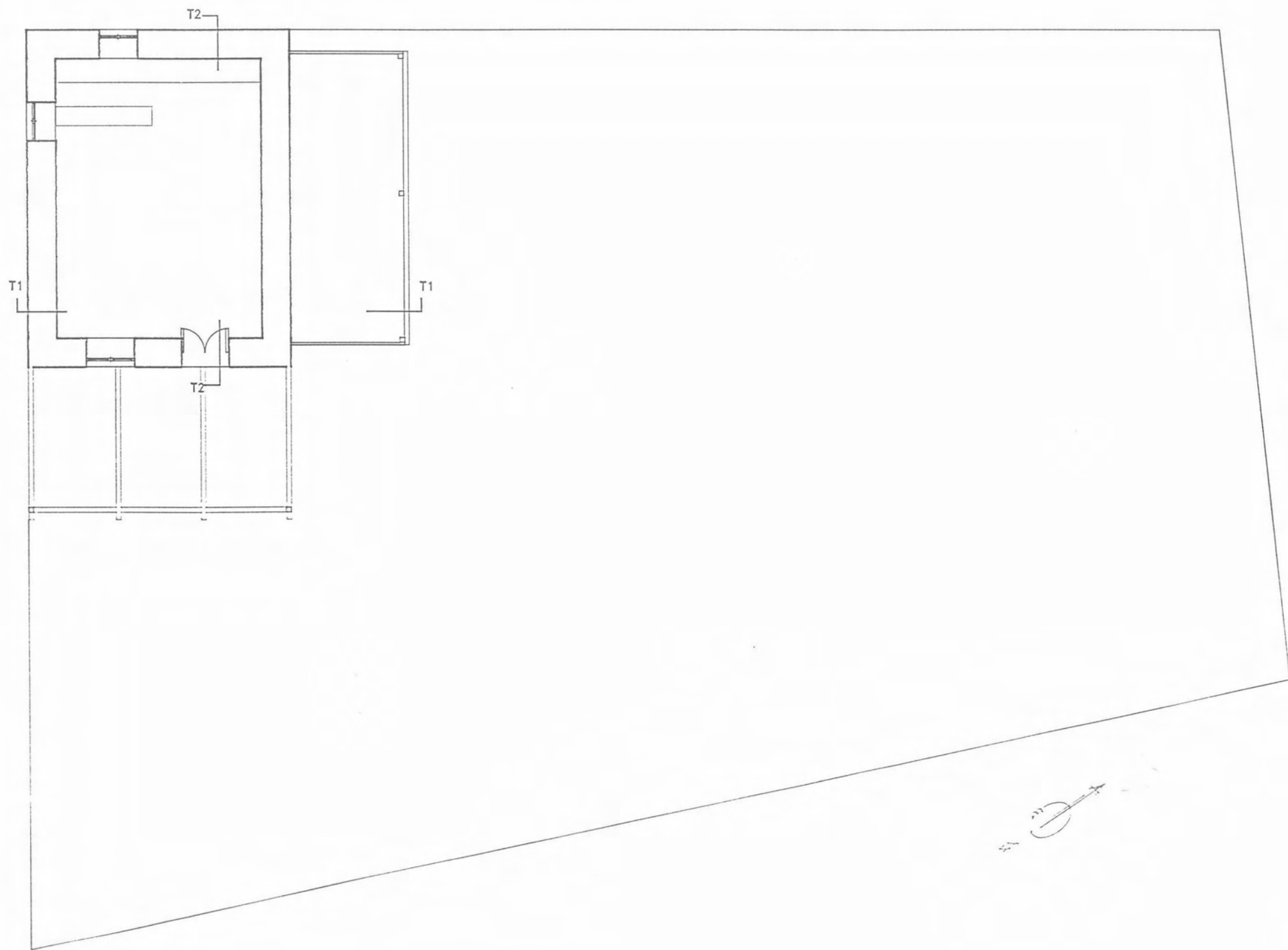
ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ

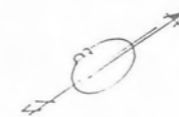
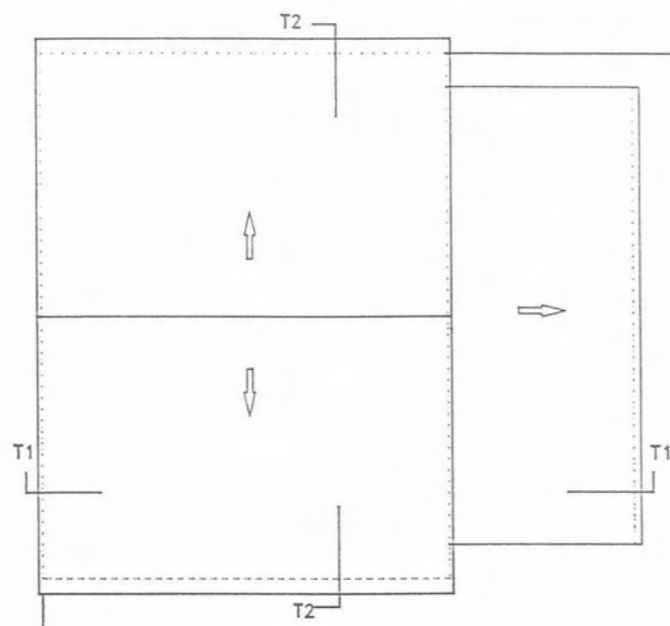
**ΣΧΕΔΙΑ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ ΣΤΙΣ
ΚΑΜΑΤΡΙΑΔΕΣ**

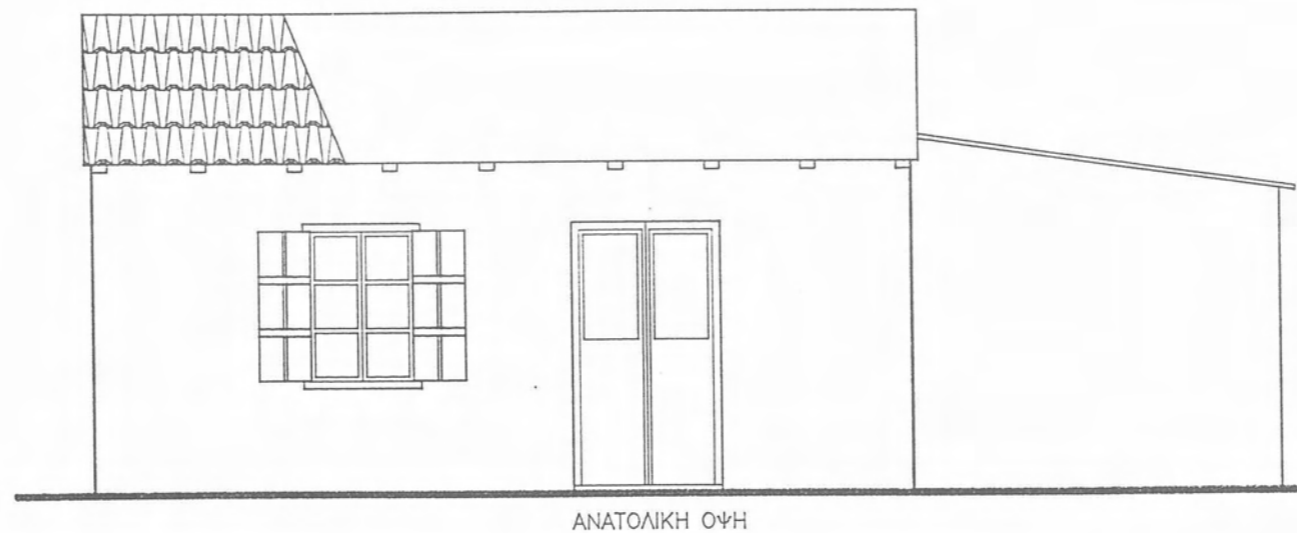

■ ΑΞΟΝΑΣ ΘΕΑΣ

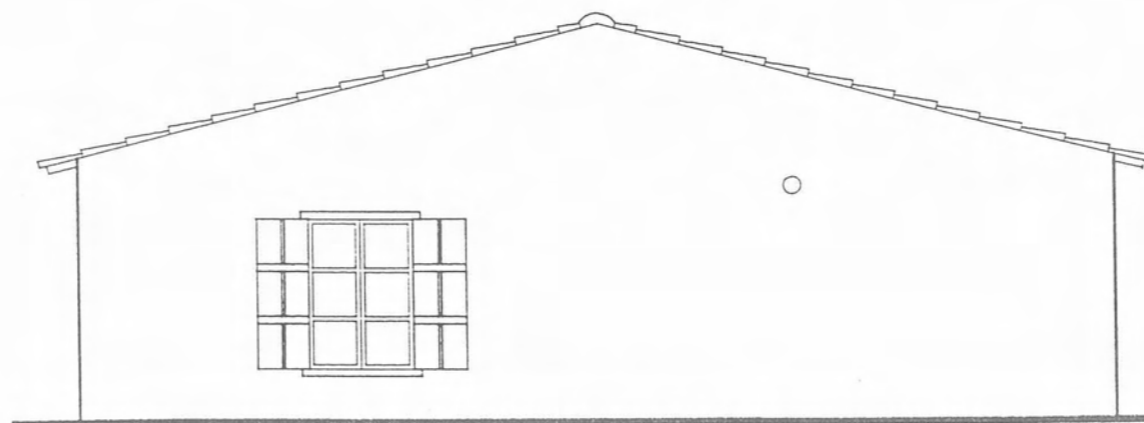
■ ΘΕΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ ΣΤΟΝ ΟΙΚΙΣΜΟ

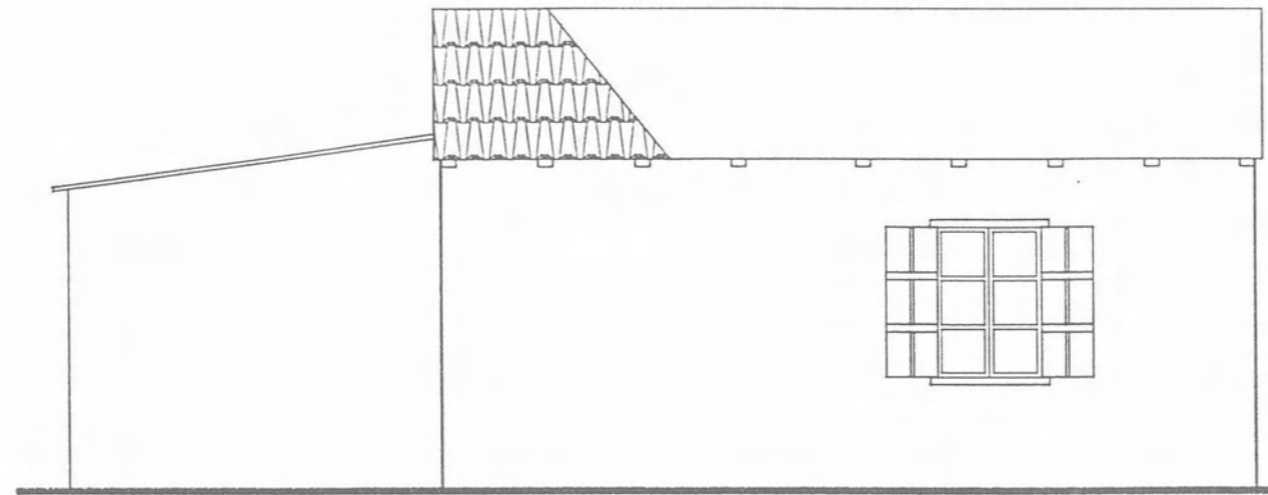

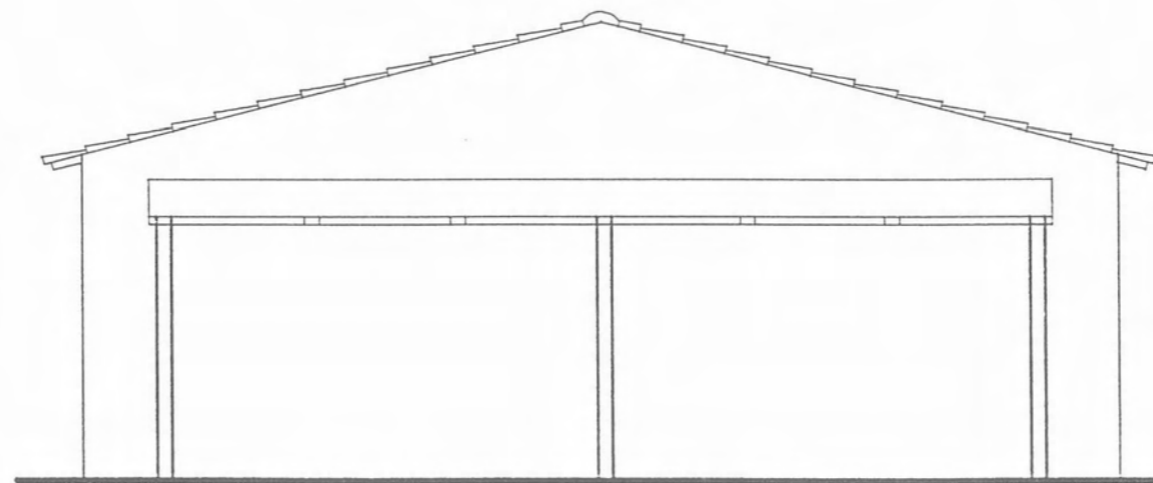
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

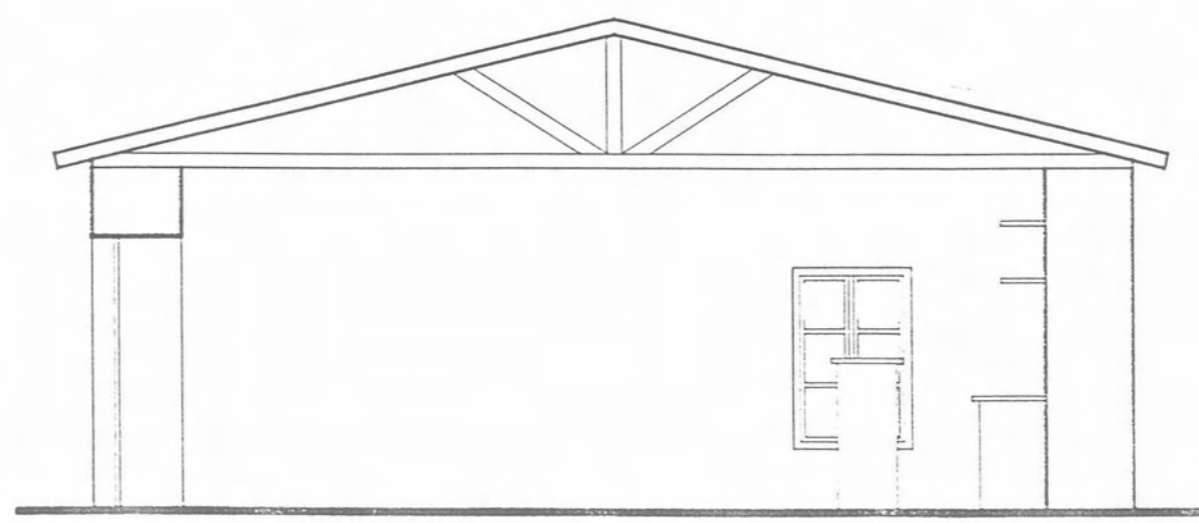
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

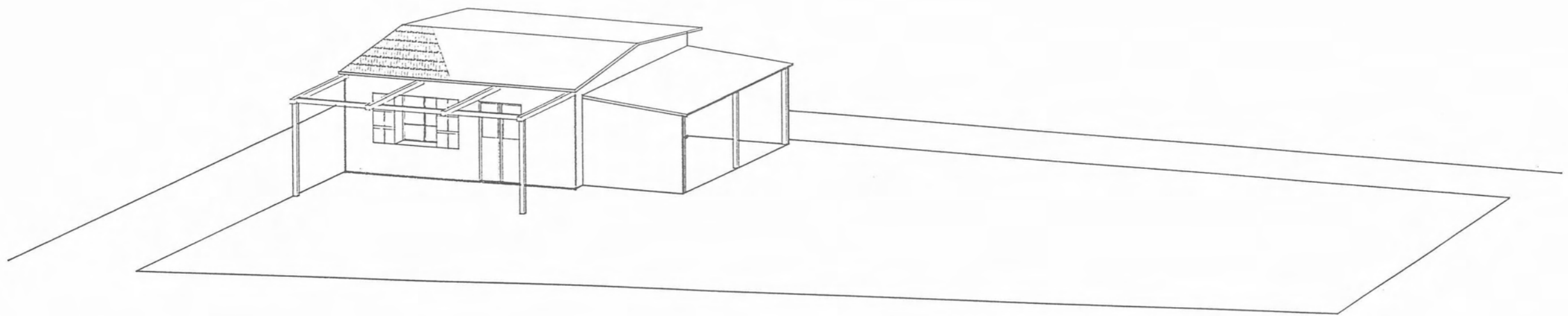
ΒΟΡΙΝΗ ΟΨΗ

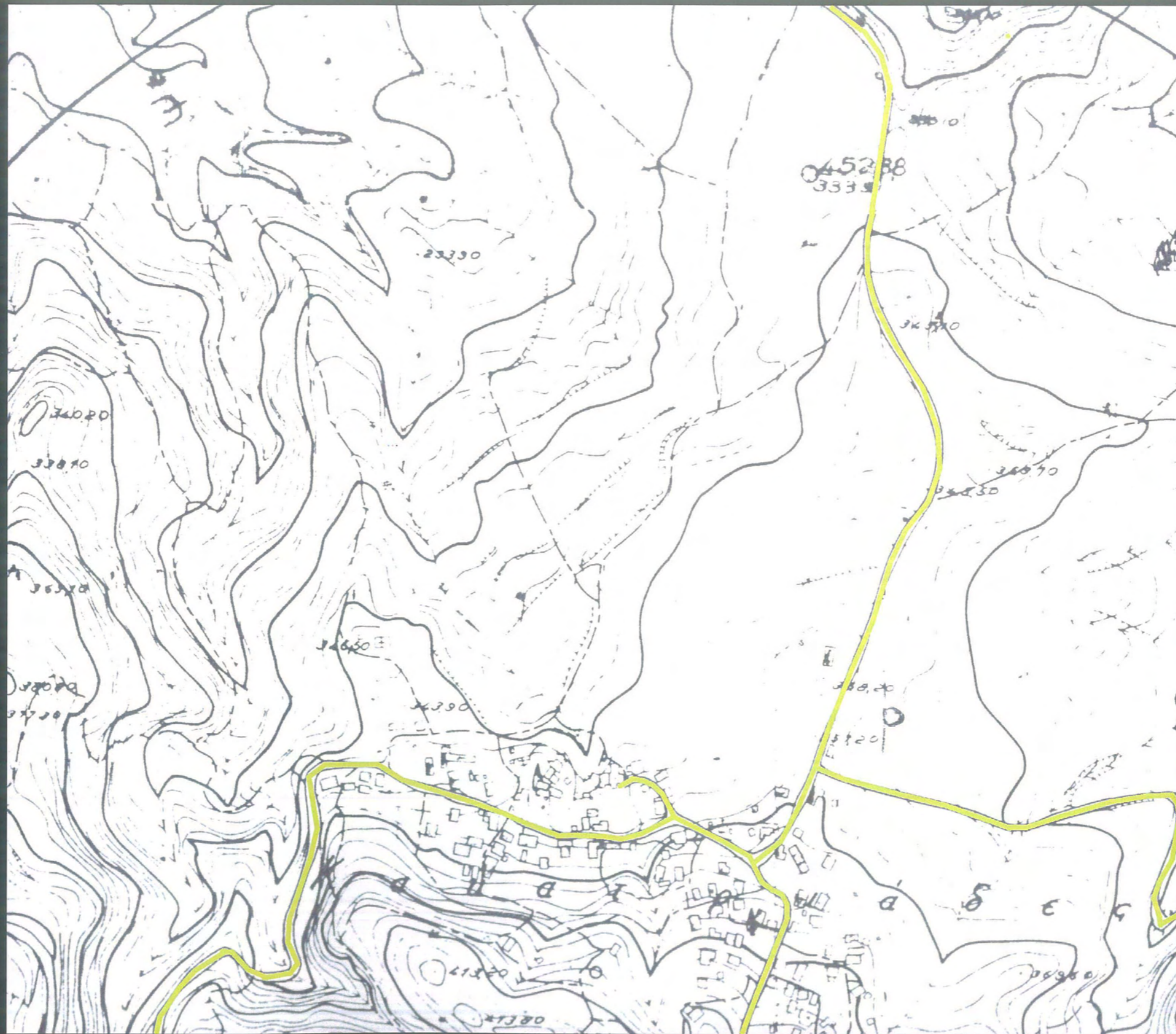
T1-T1

T2-T2

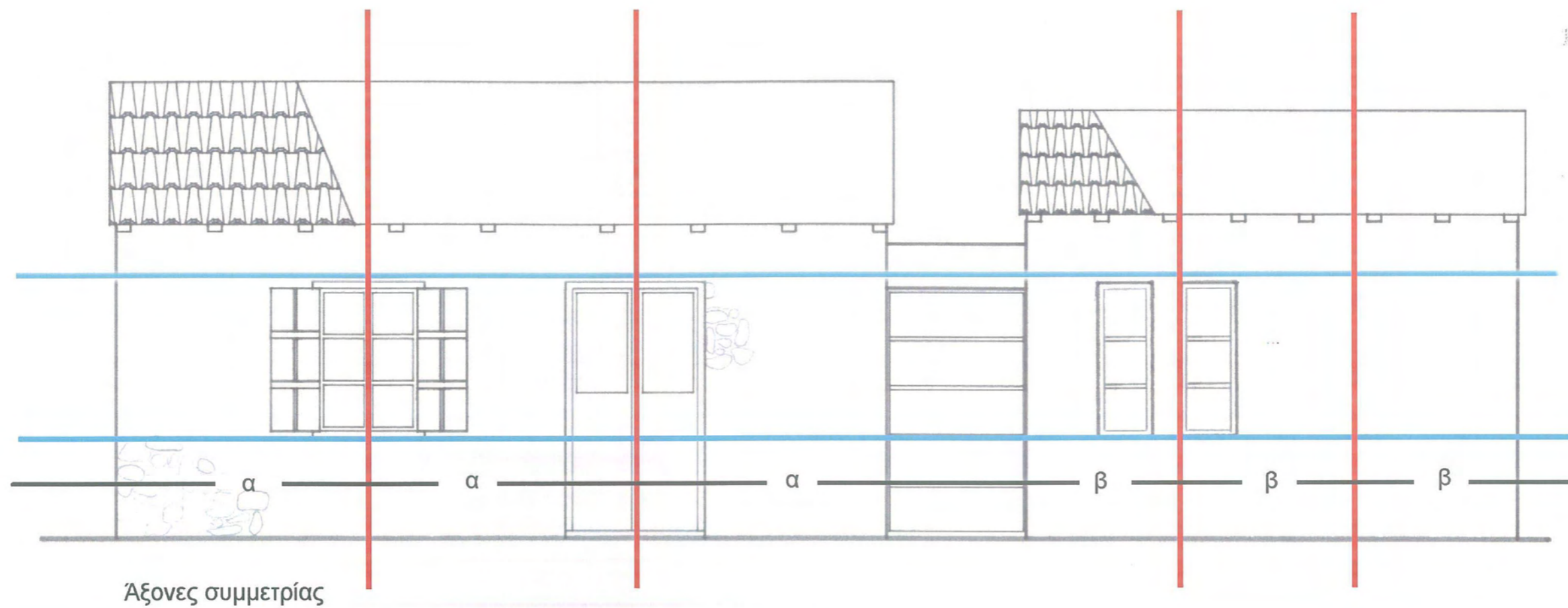

**ΣΧΕΔΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ ΣΤΙΣ
ΚΑΜΑΤΡΙΑΔΕΣ**

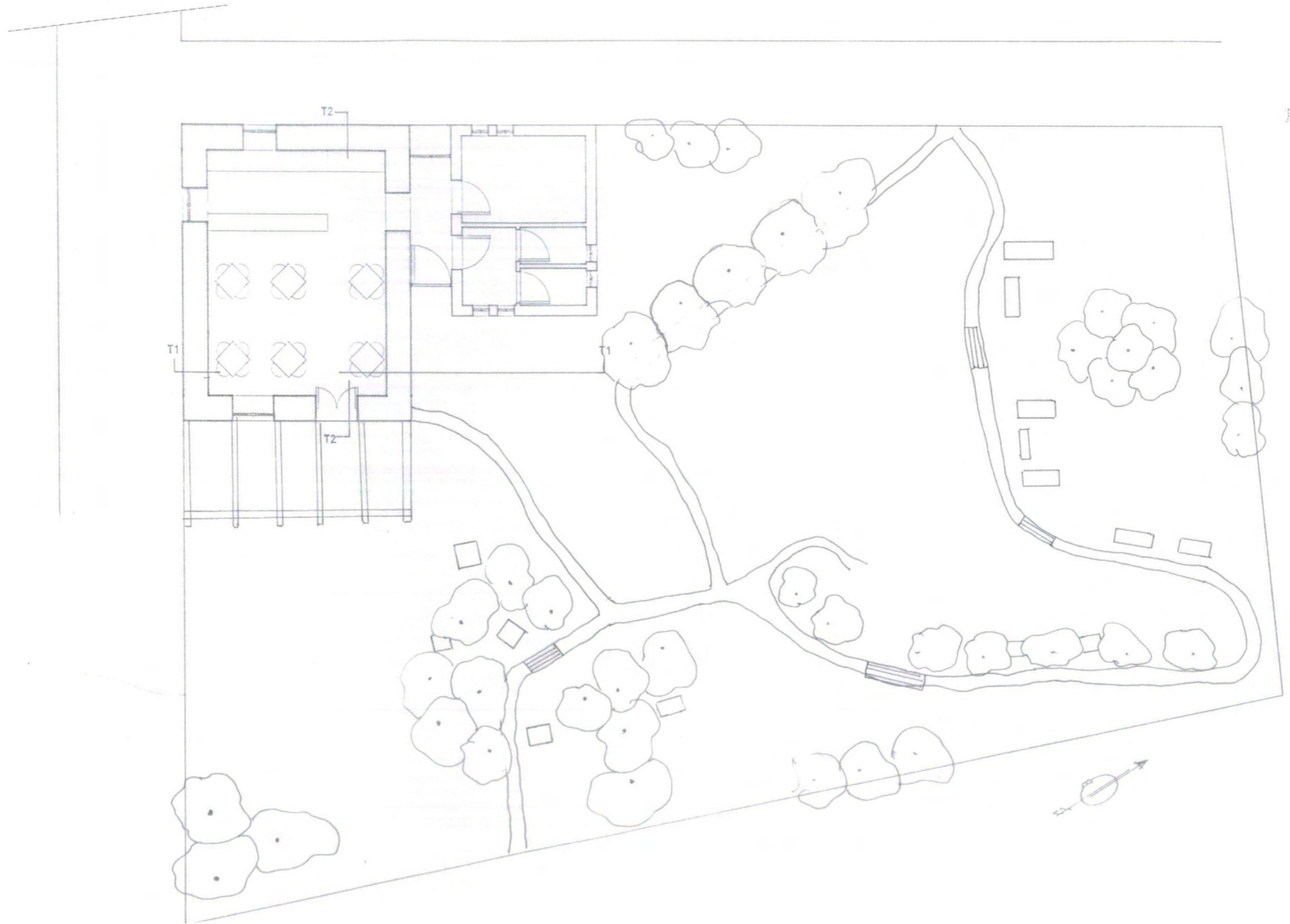

ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΜΑΤΡΙΑΔΕΣ

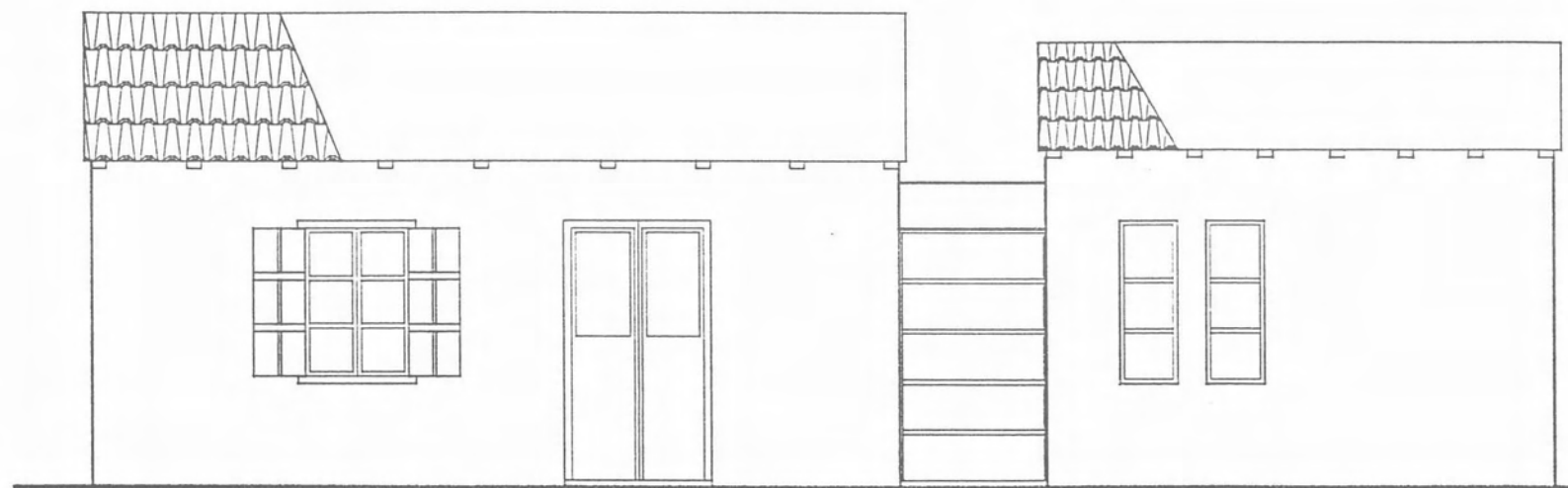
ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

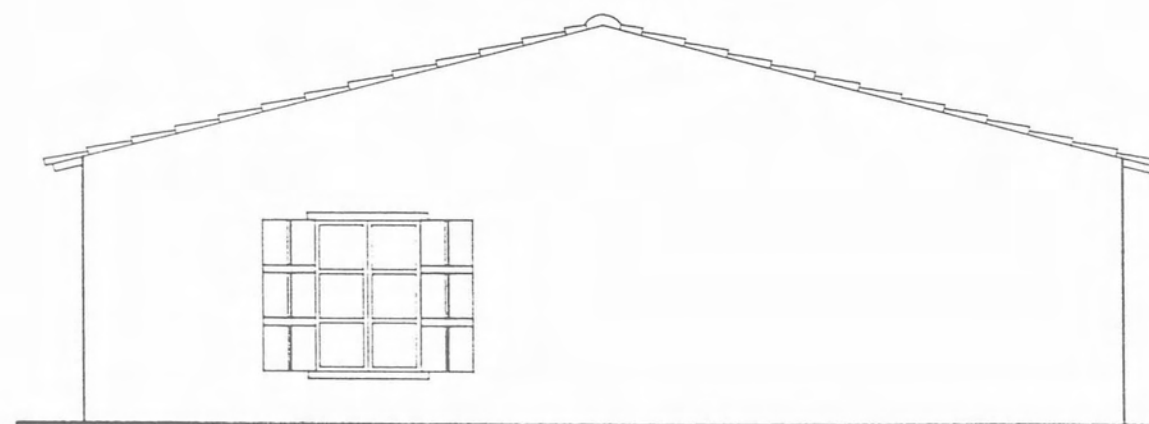
ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ

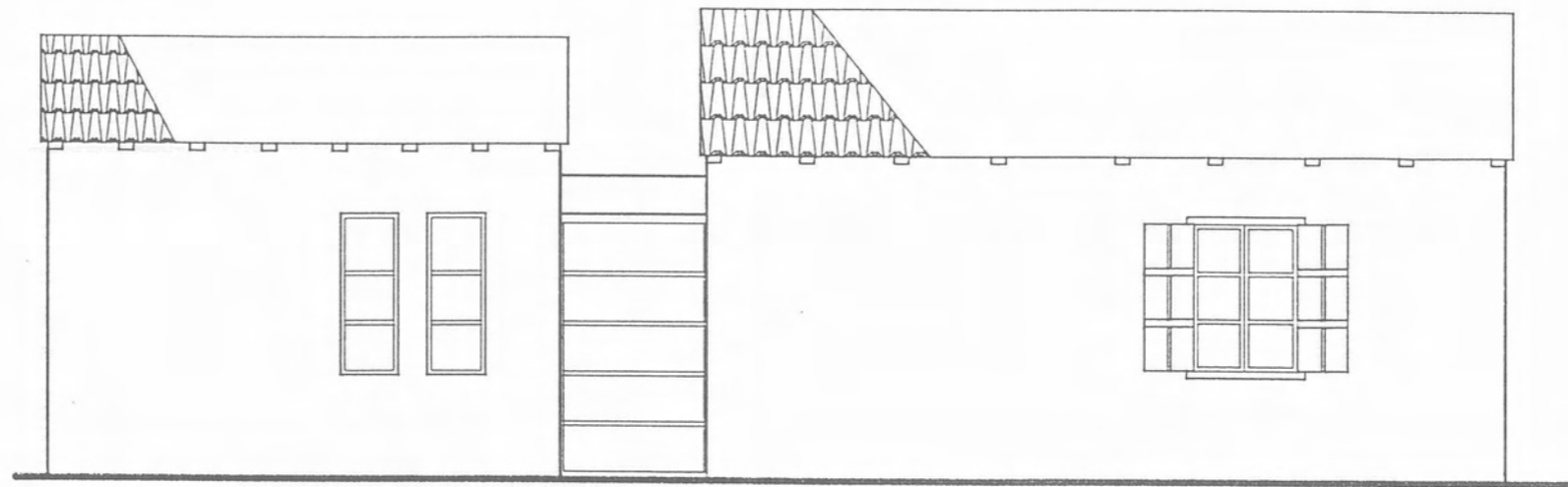

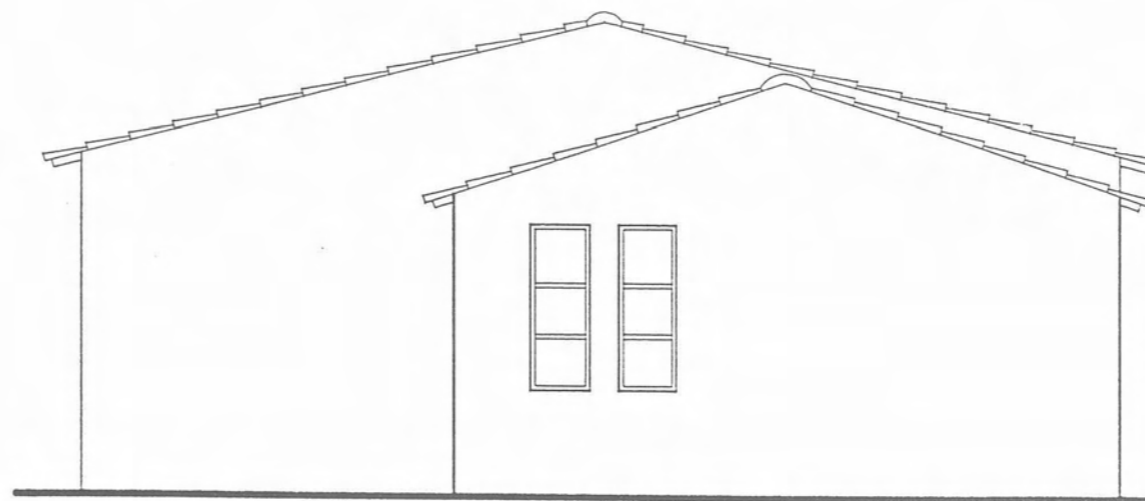
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

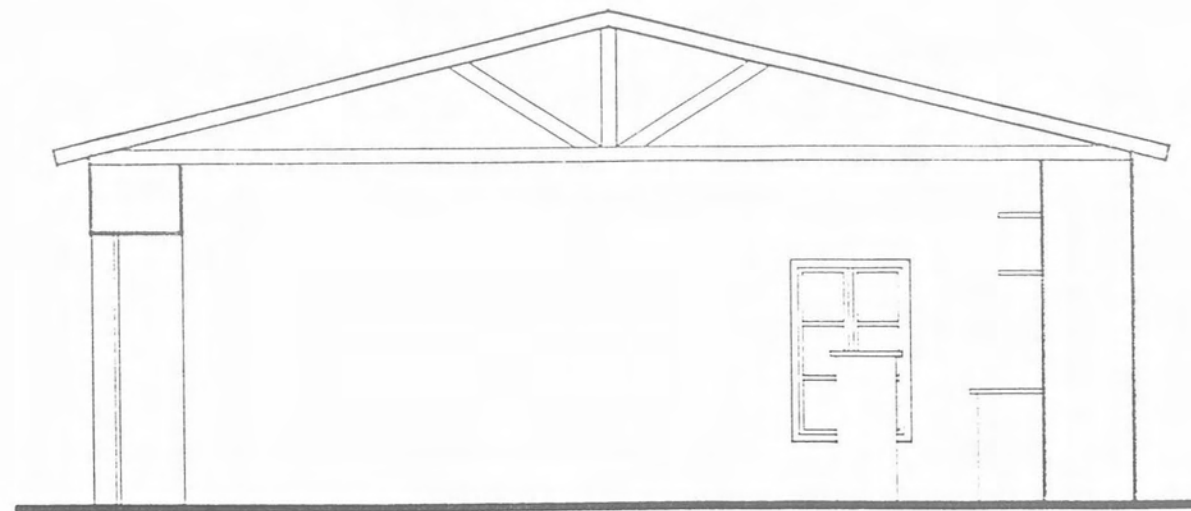
ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

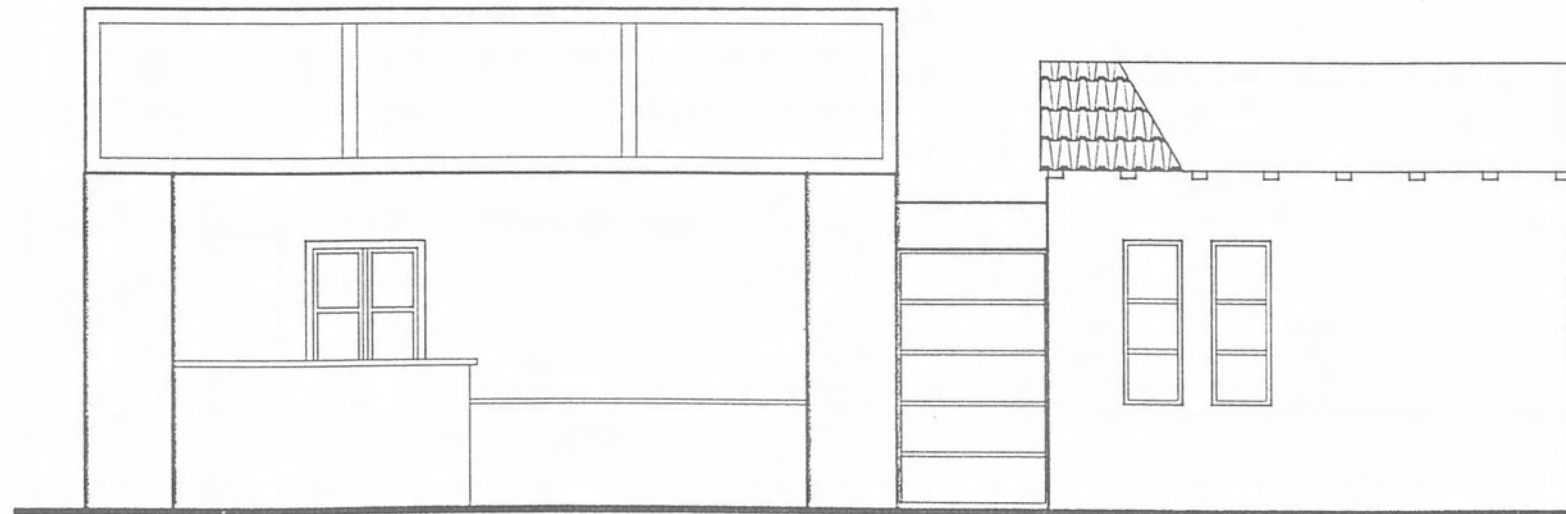
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

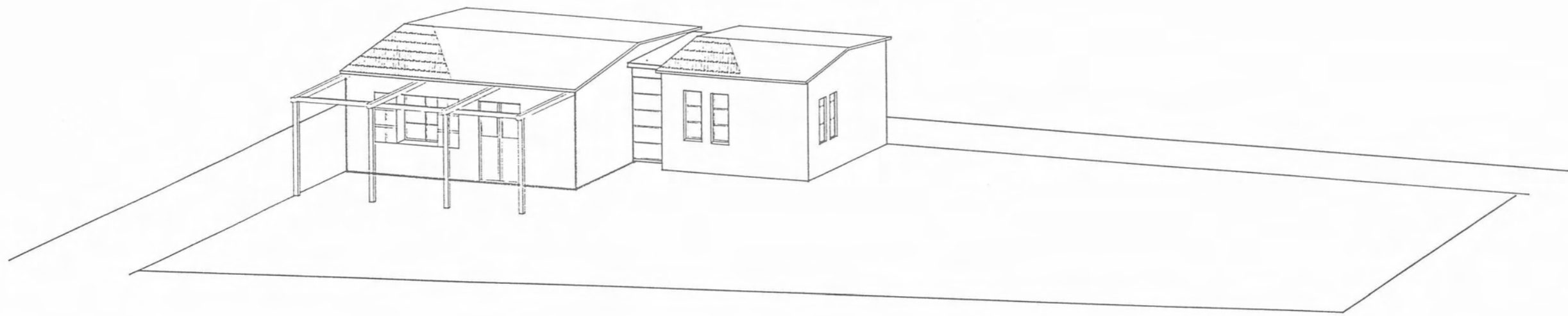
ΒΟΡΙΝΗ ΟΨΗ

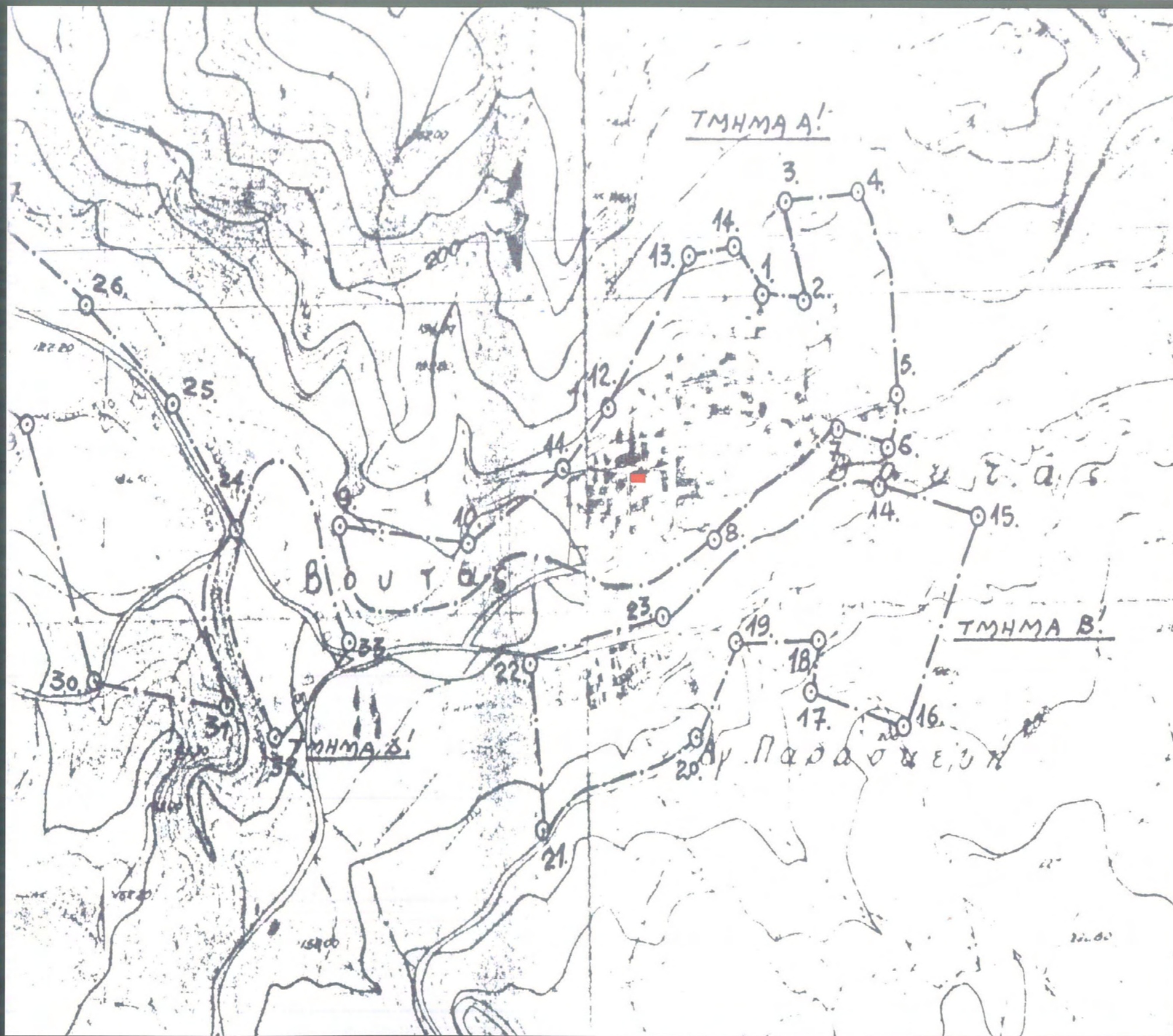
T2-T2

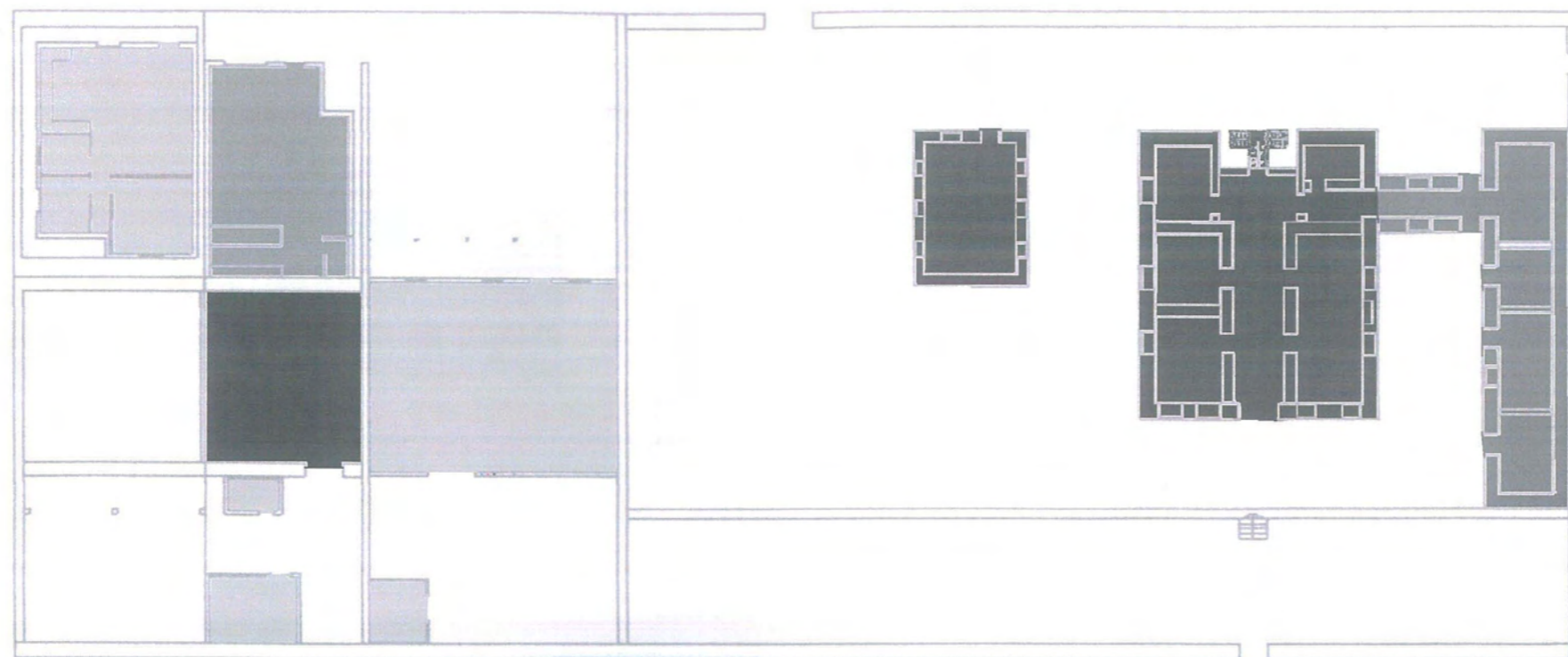
T1-T1

ΣΧΕΔΙΑ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΚΤΙΡΙΩΝ
ΣΤΟ ΒΟΥΤΑ

ΘΕΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ ΣΤΟΝ ΟΙΚΙΣΜΟ

- 1700
- 1910
- 1980
- 1970

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΒΟΥΤΑ

1700

1910

1980

1970

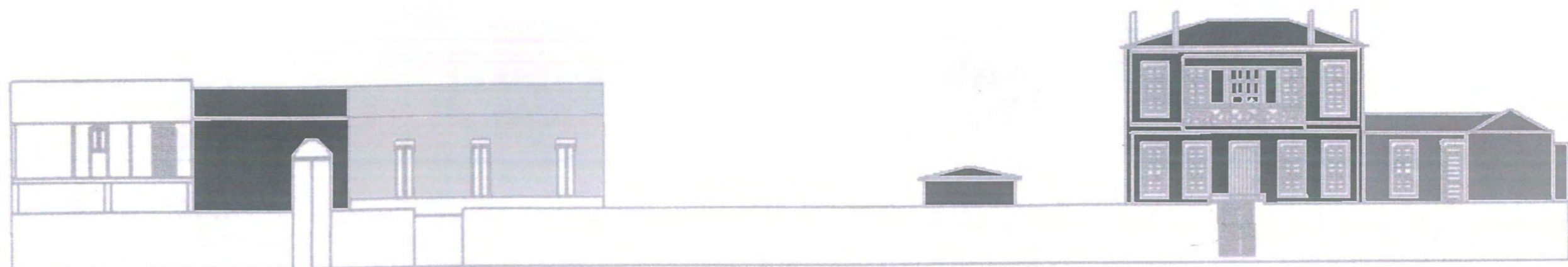
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΒΟΥΤΑ

1700

1910

1980

1970

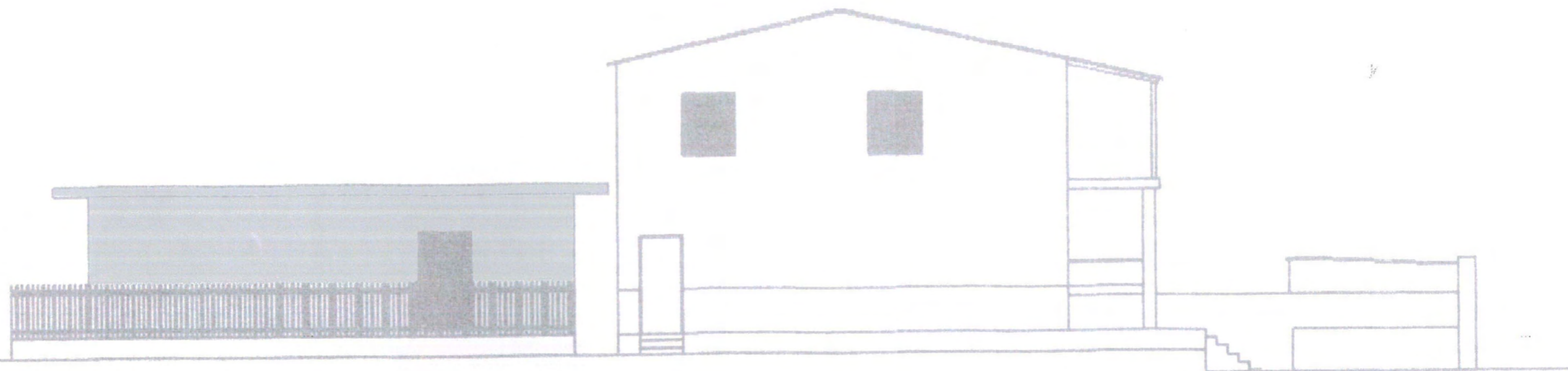

1700

1910

1980

1970

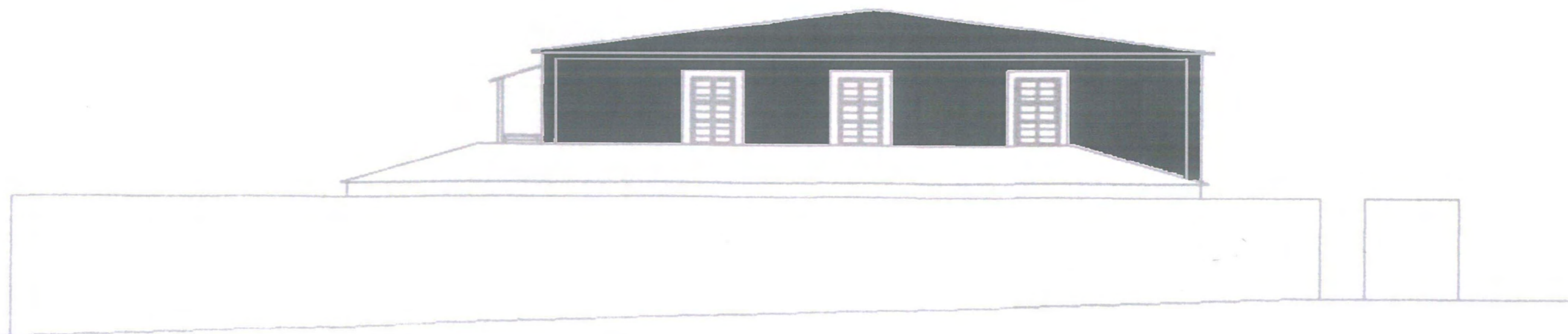
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΒΟΥΤΑ

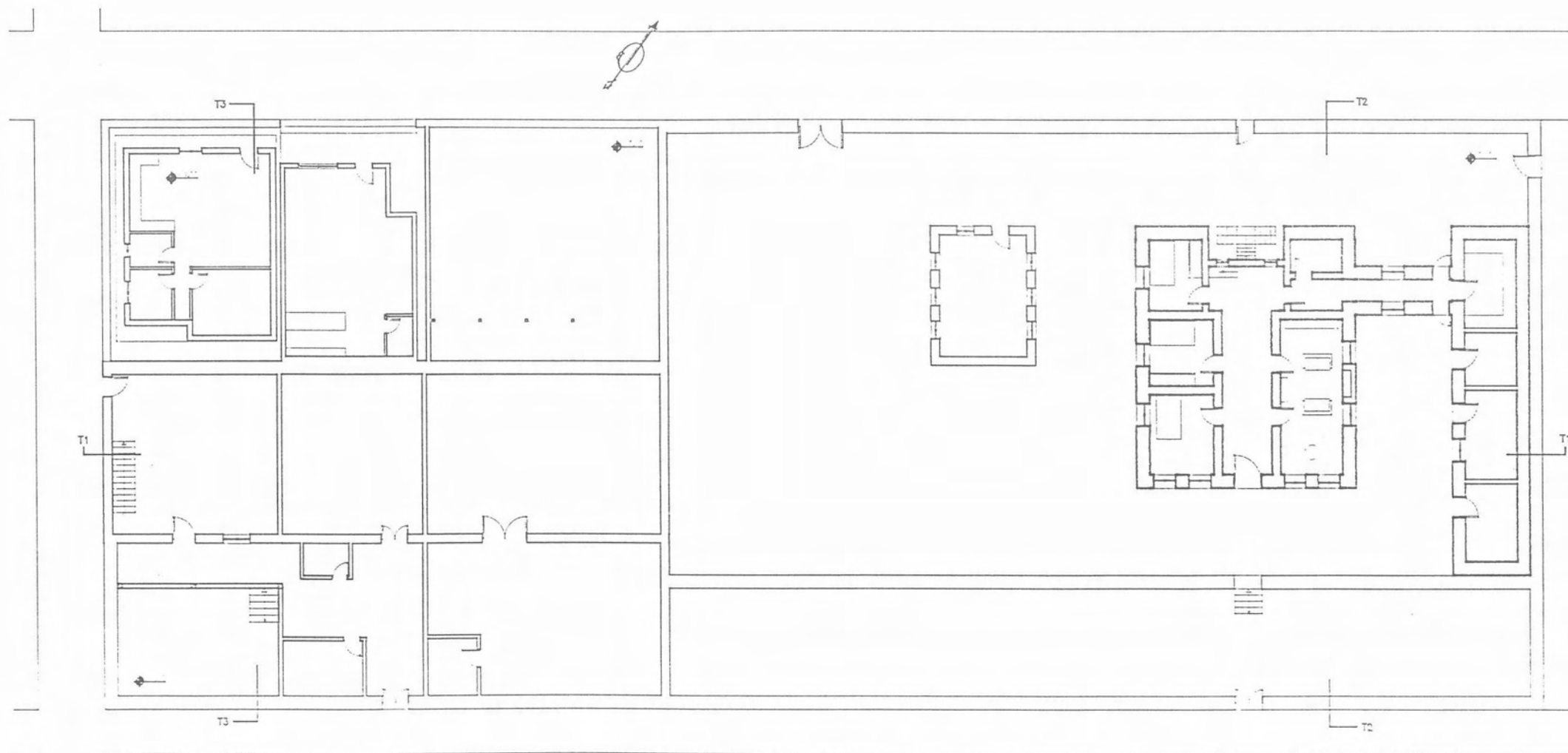
1700

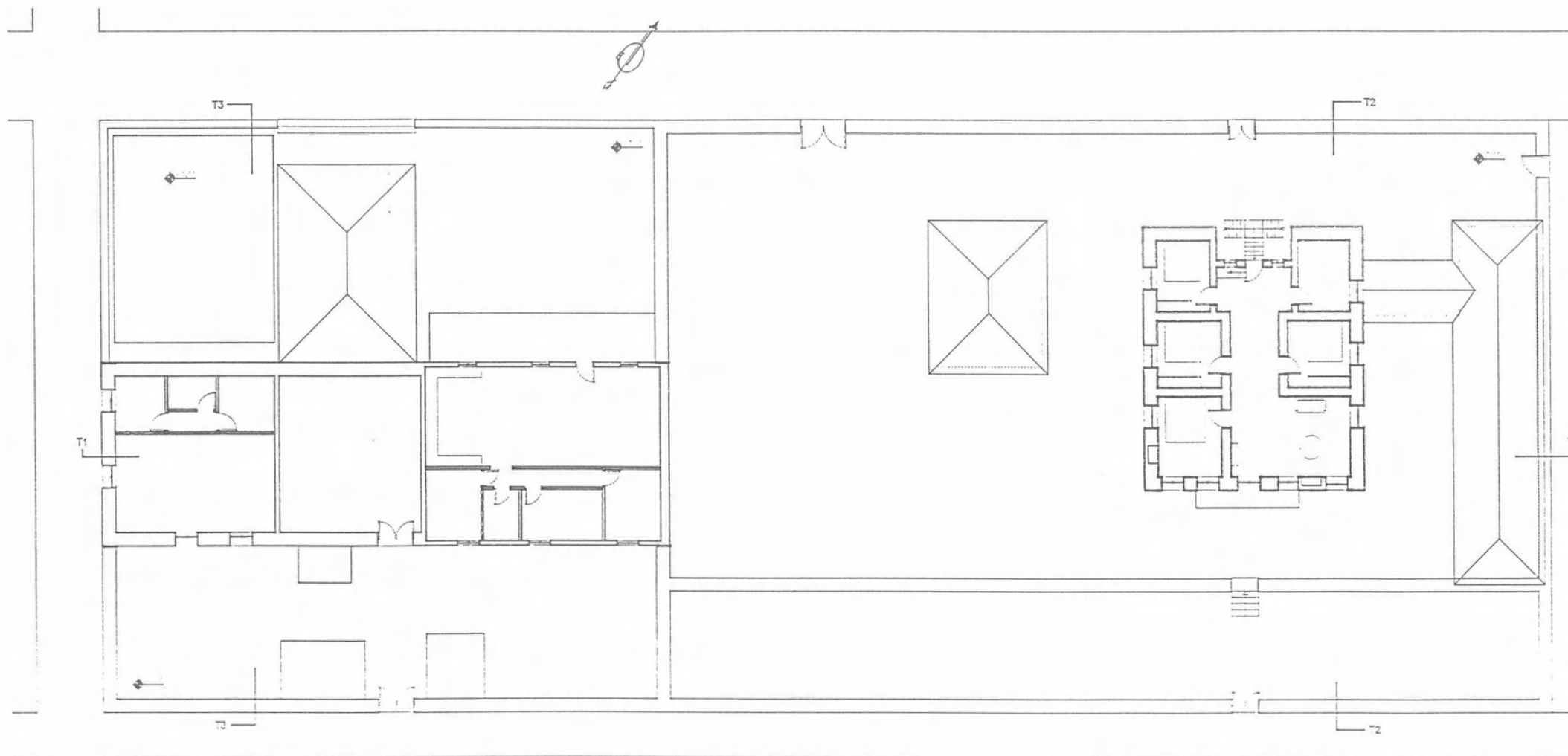
1910

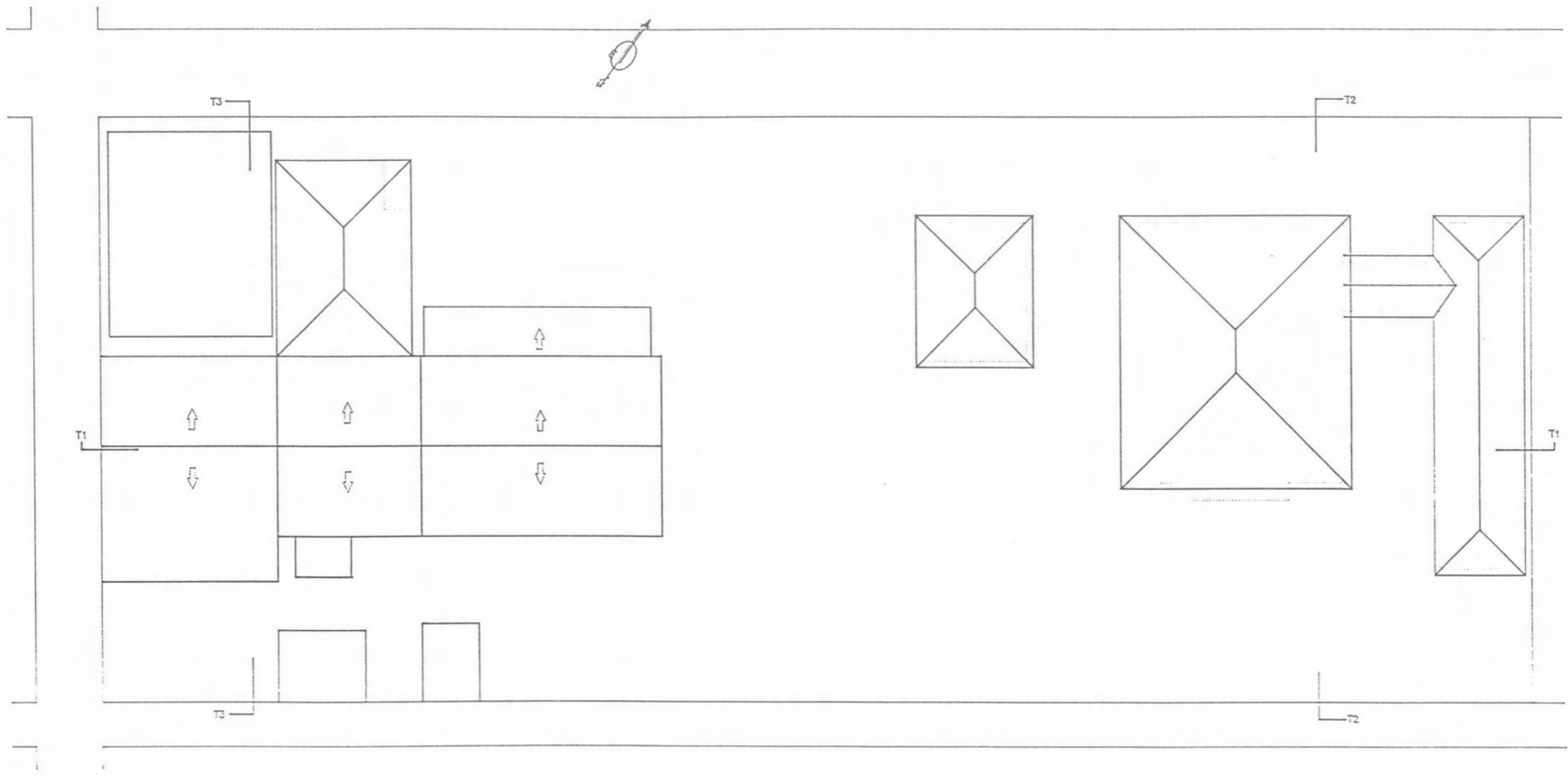
1980

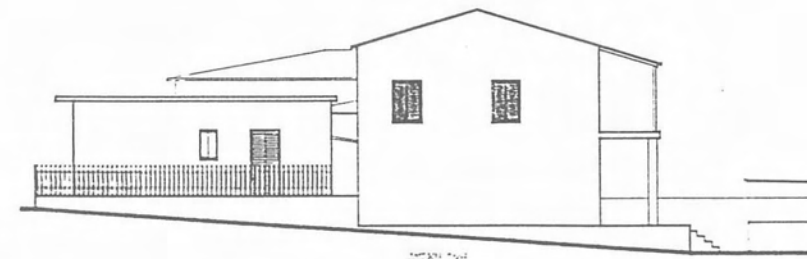
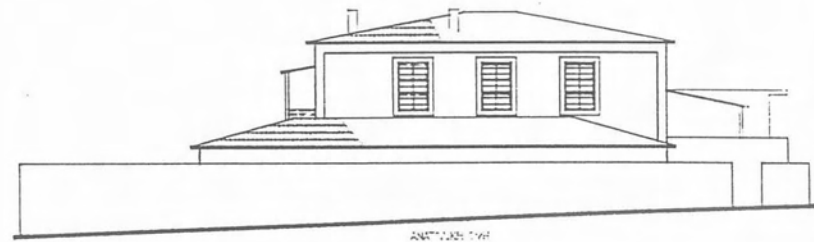
1970

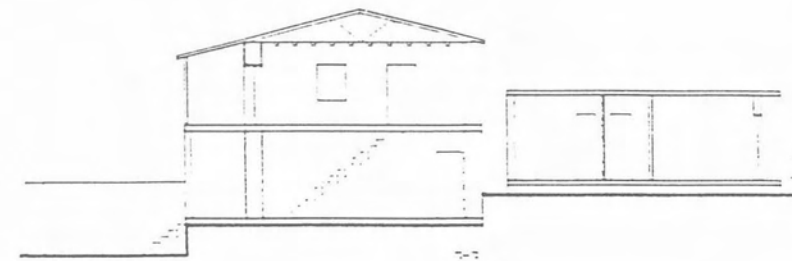
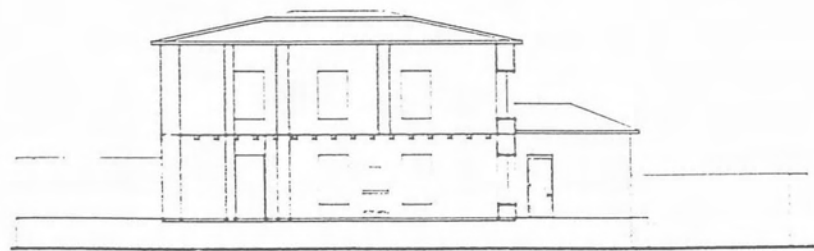
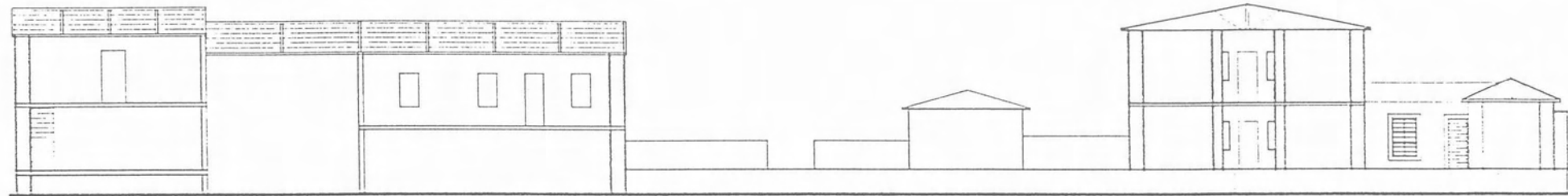

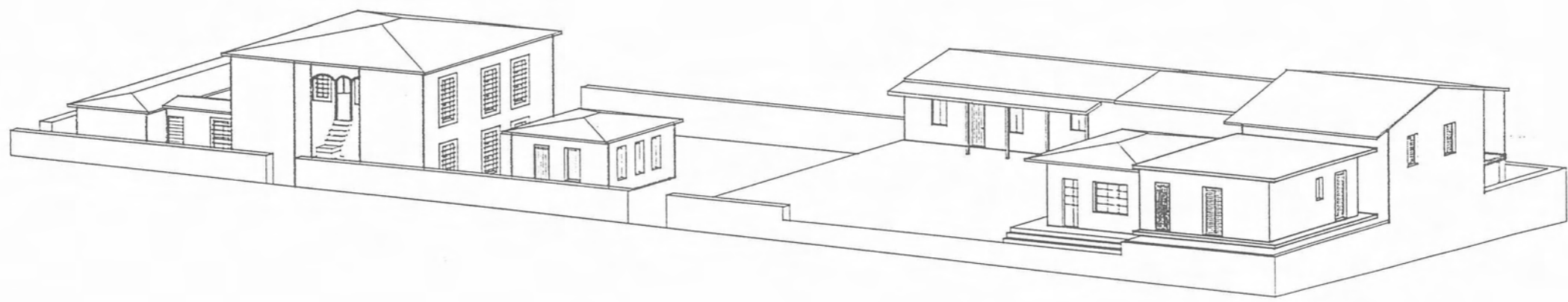

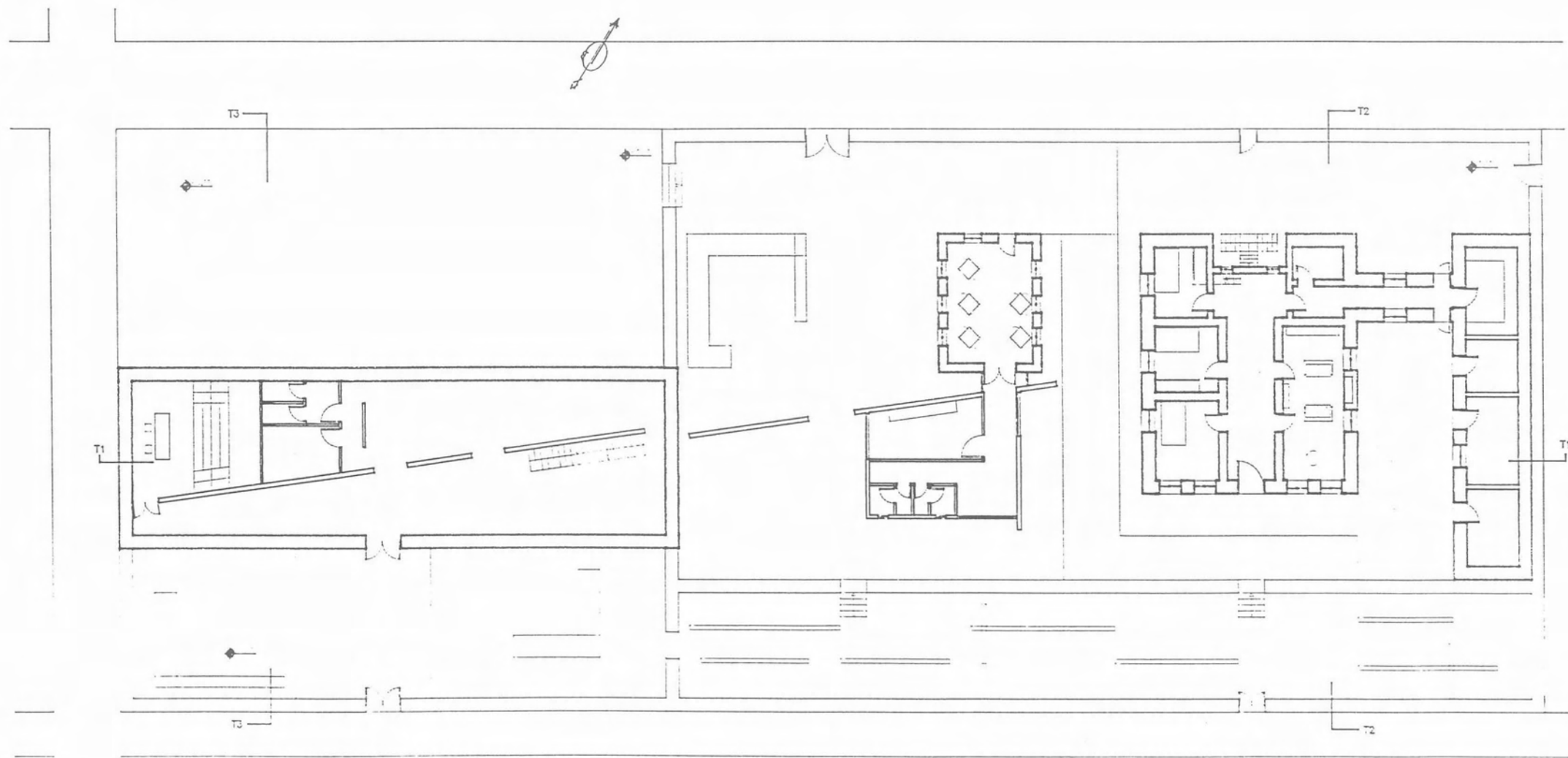

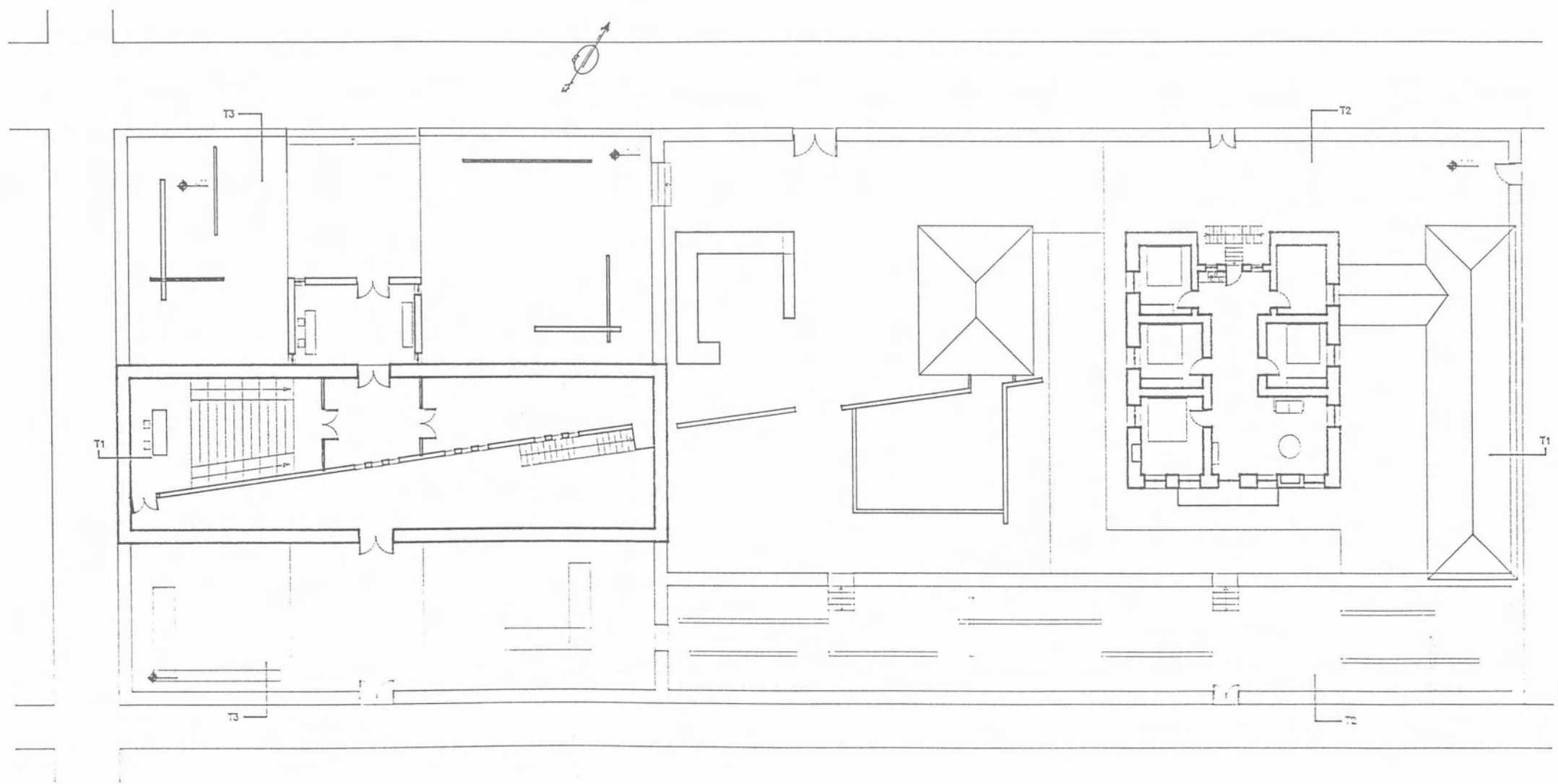

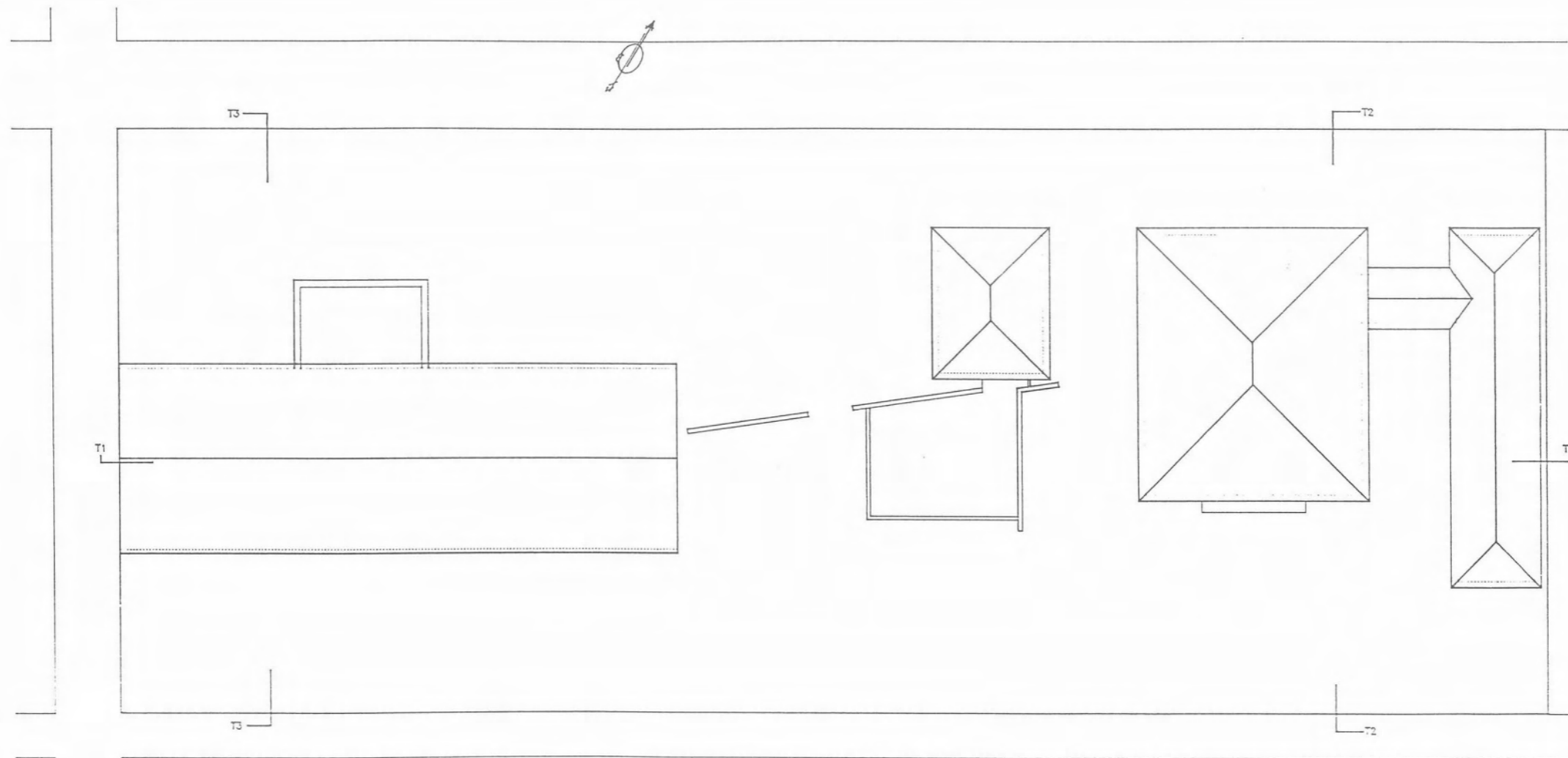

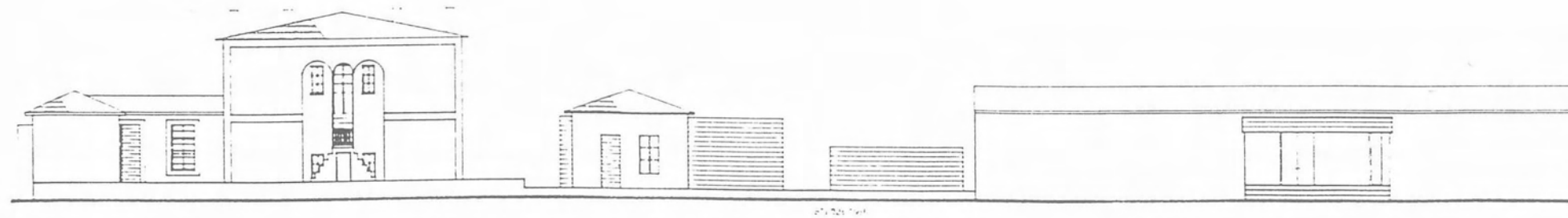
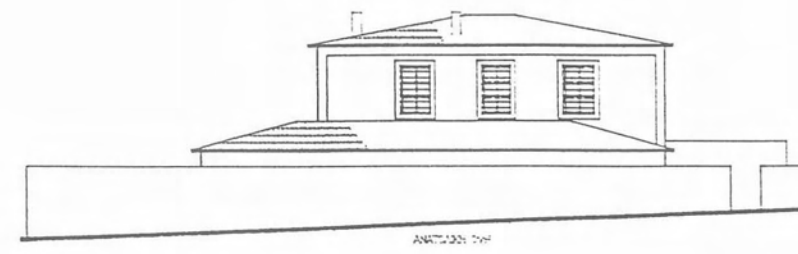
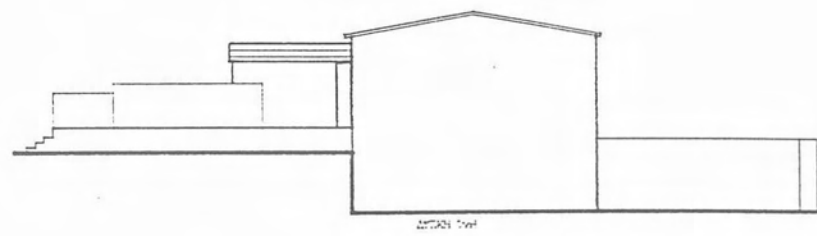
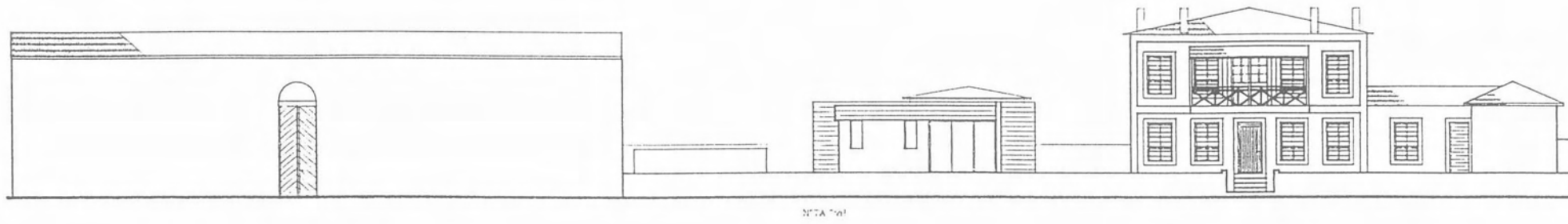

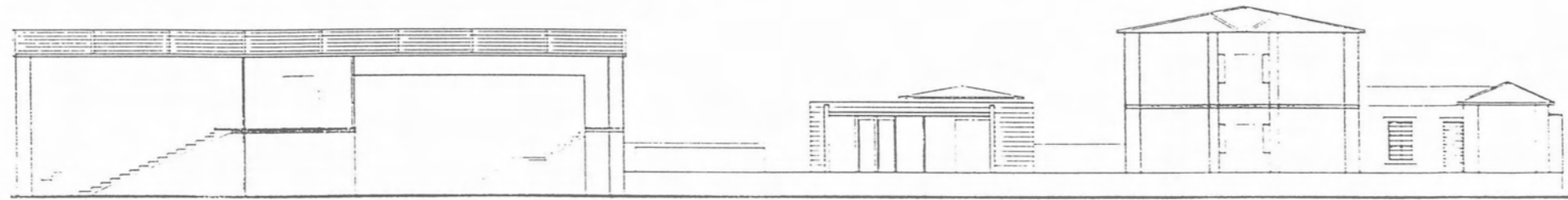
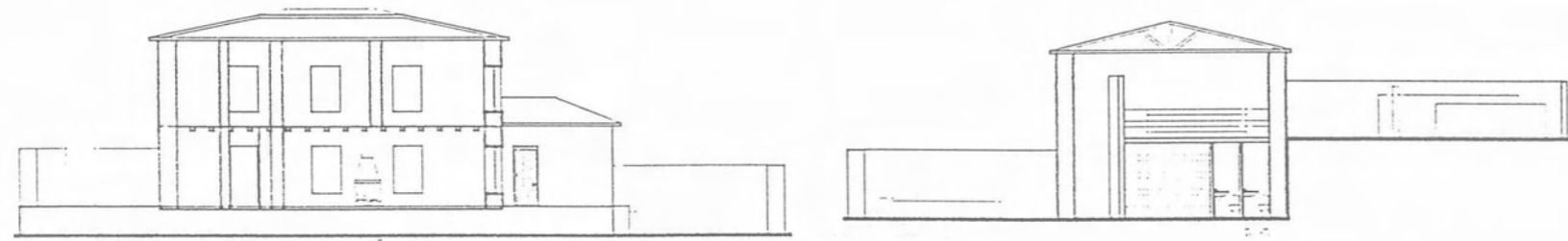
**ΣΧΕΔΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΚΤΙΡΙΩΝ ΣΤΟ
ΒΟΥΤΑ**

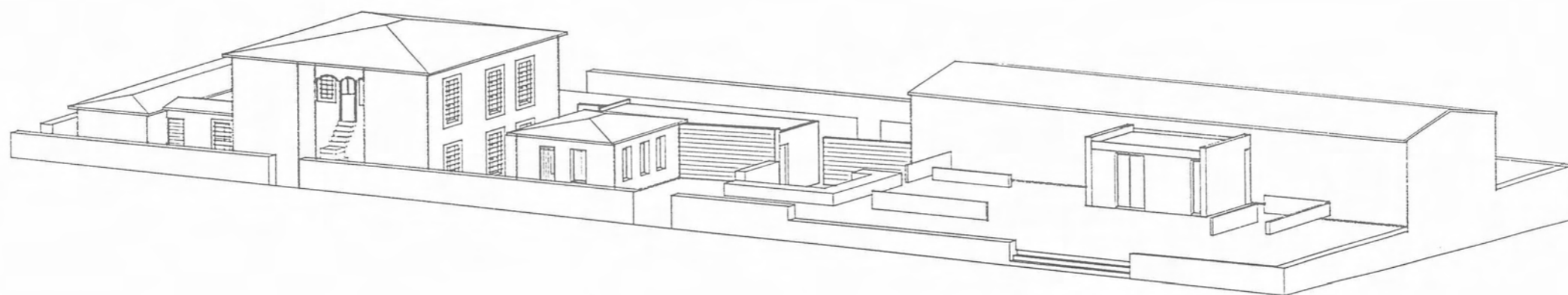

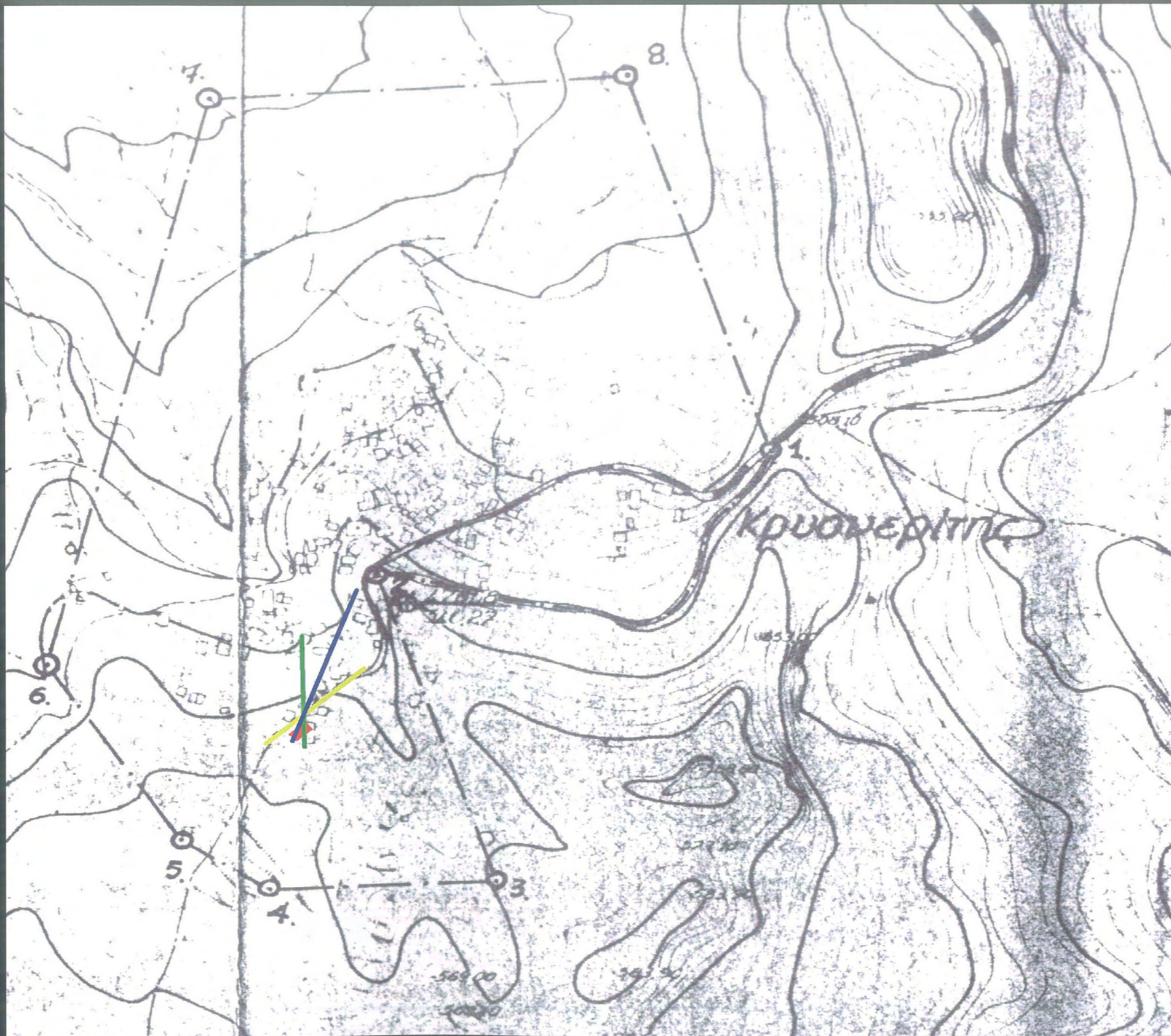

**ΣΧΕΔΙΑ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣ ΔΙΩΡΟΦΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΣΤΟΝ
ΚΡΥΟΝΕΡΙΤΗ**

ΑΞΟΝΑΣ ΘΕΑΣ

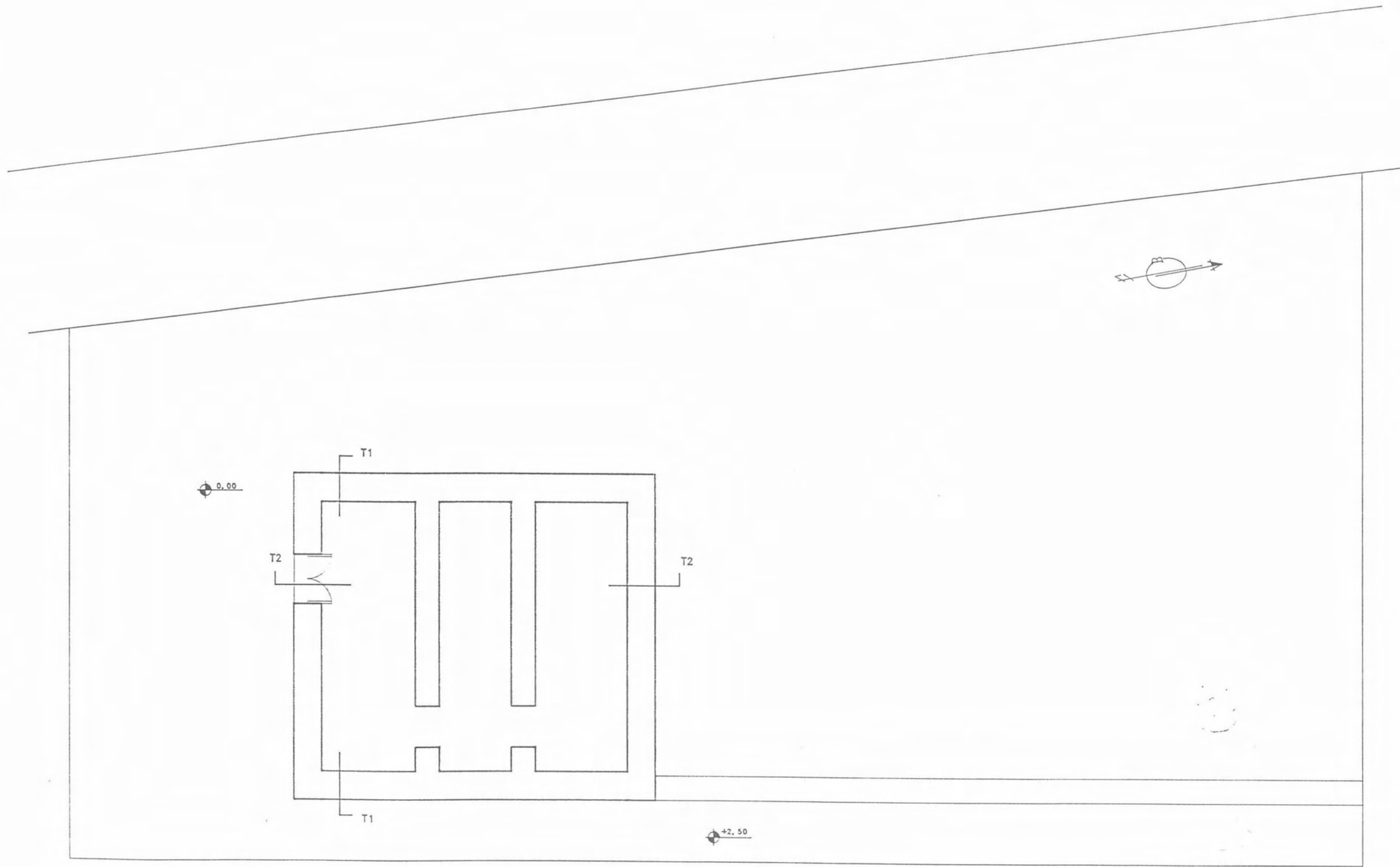
ΑΞΟΝΑΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ

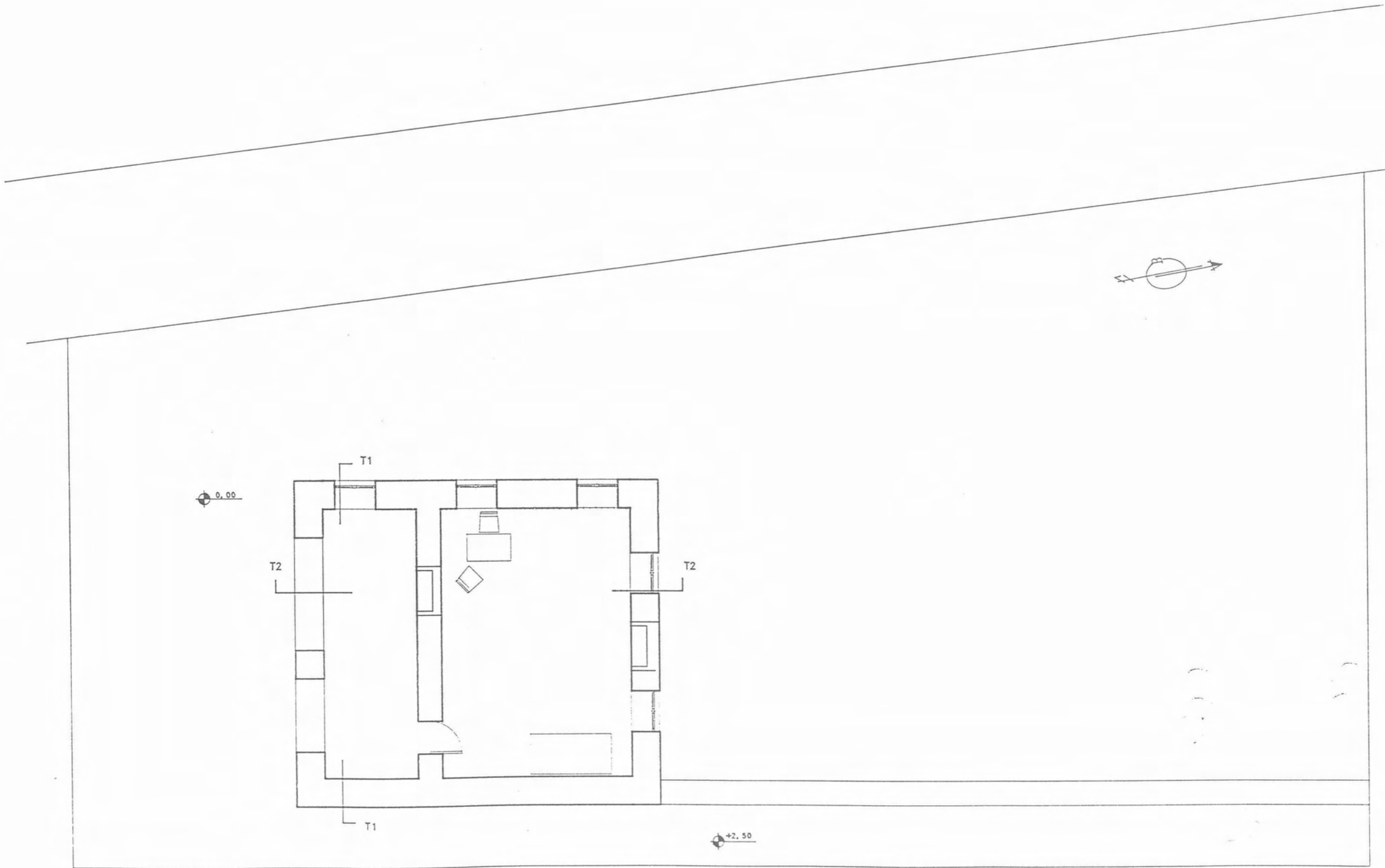

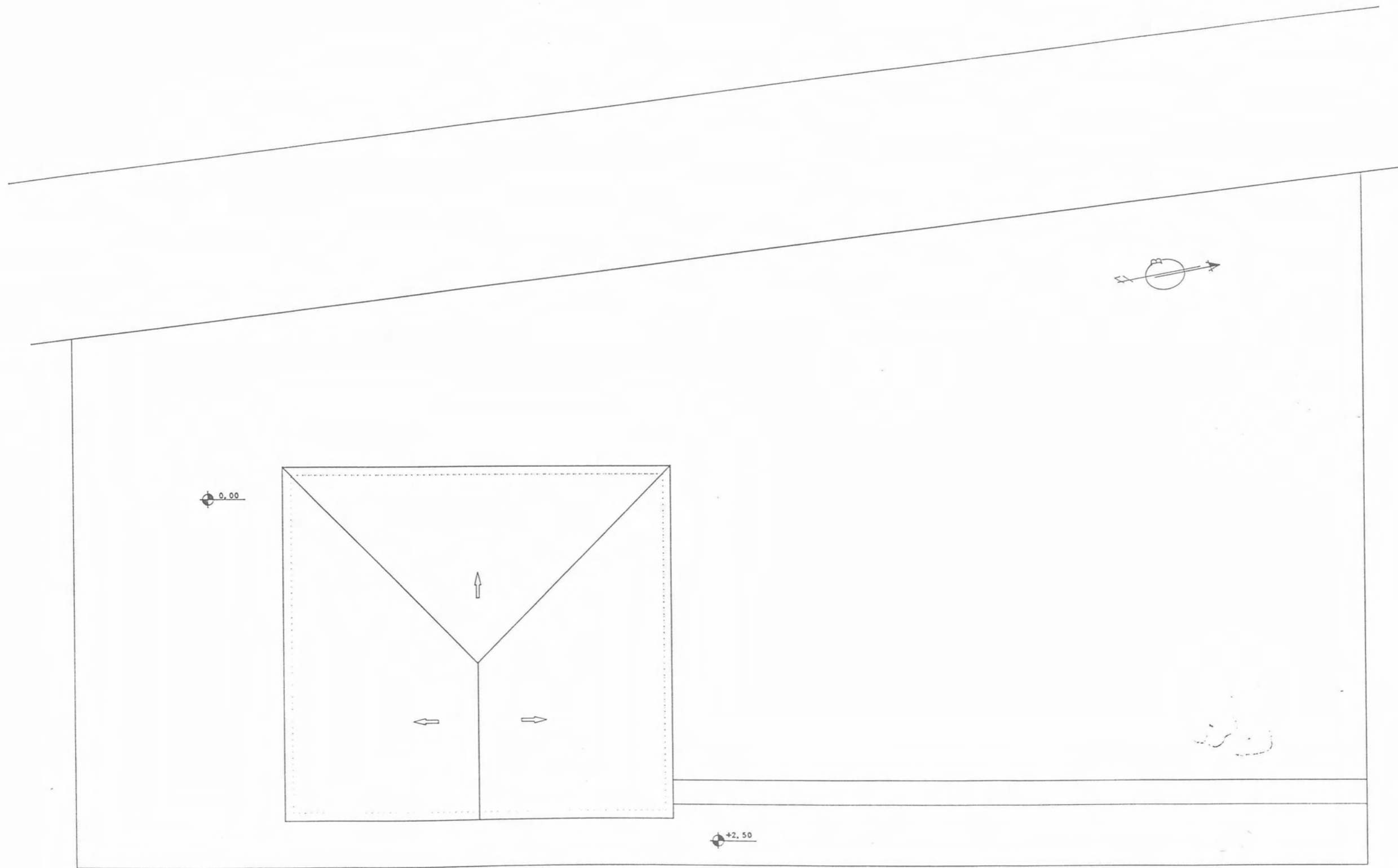
ΑΞΟΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ

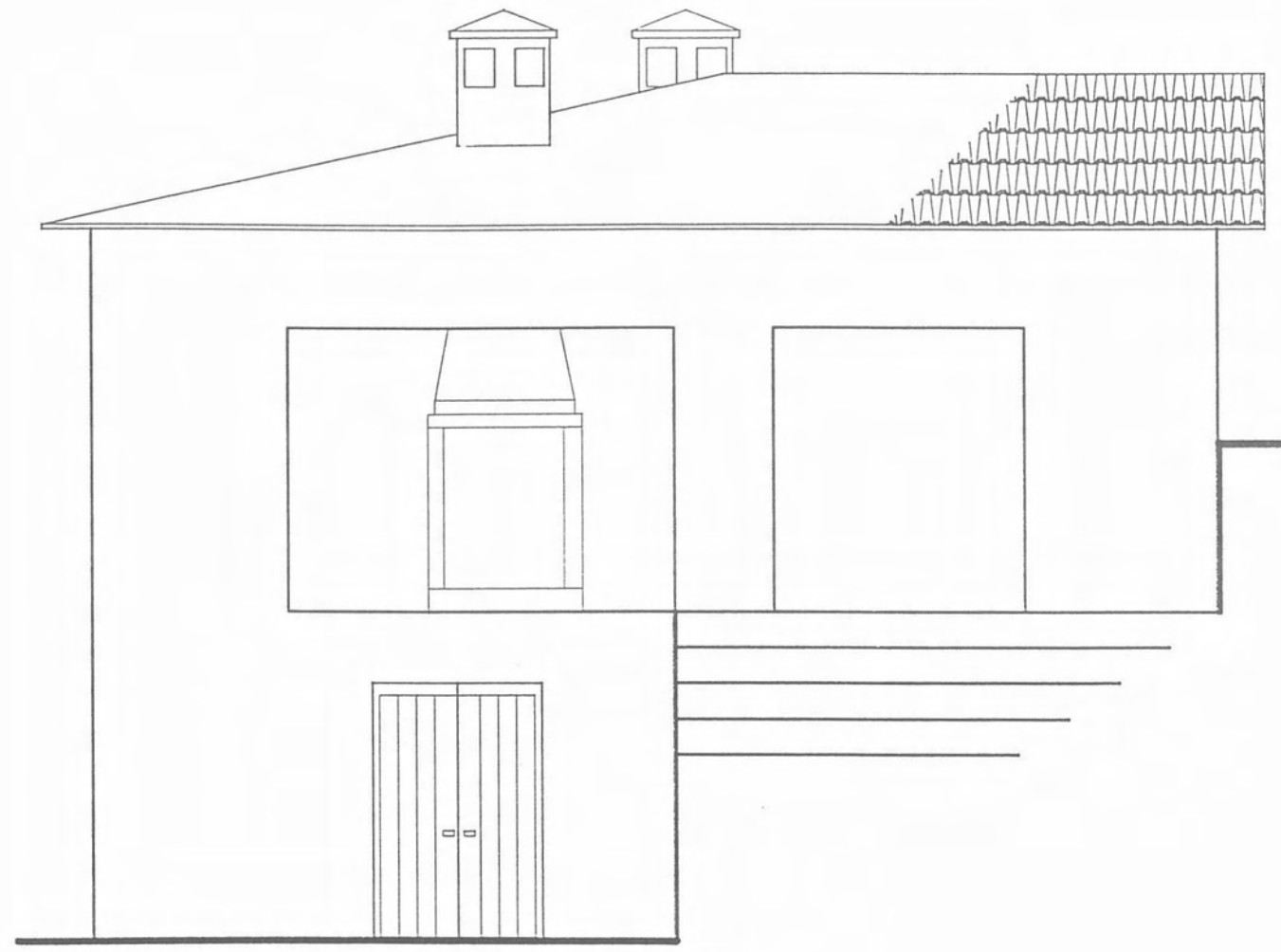

ΘΕΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ ΣΤΟΝ ΟΙΚΙΣΜΟ

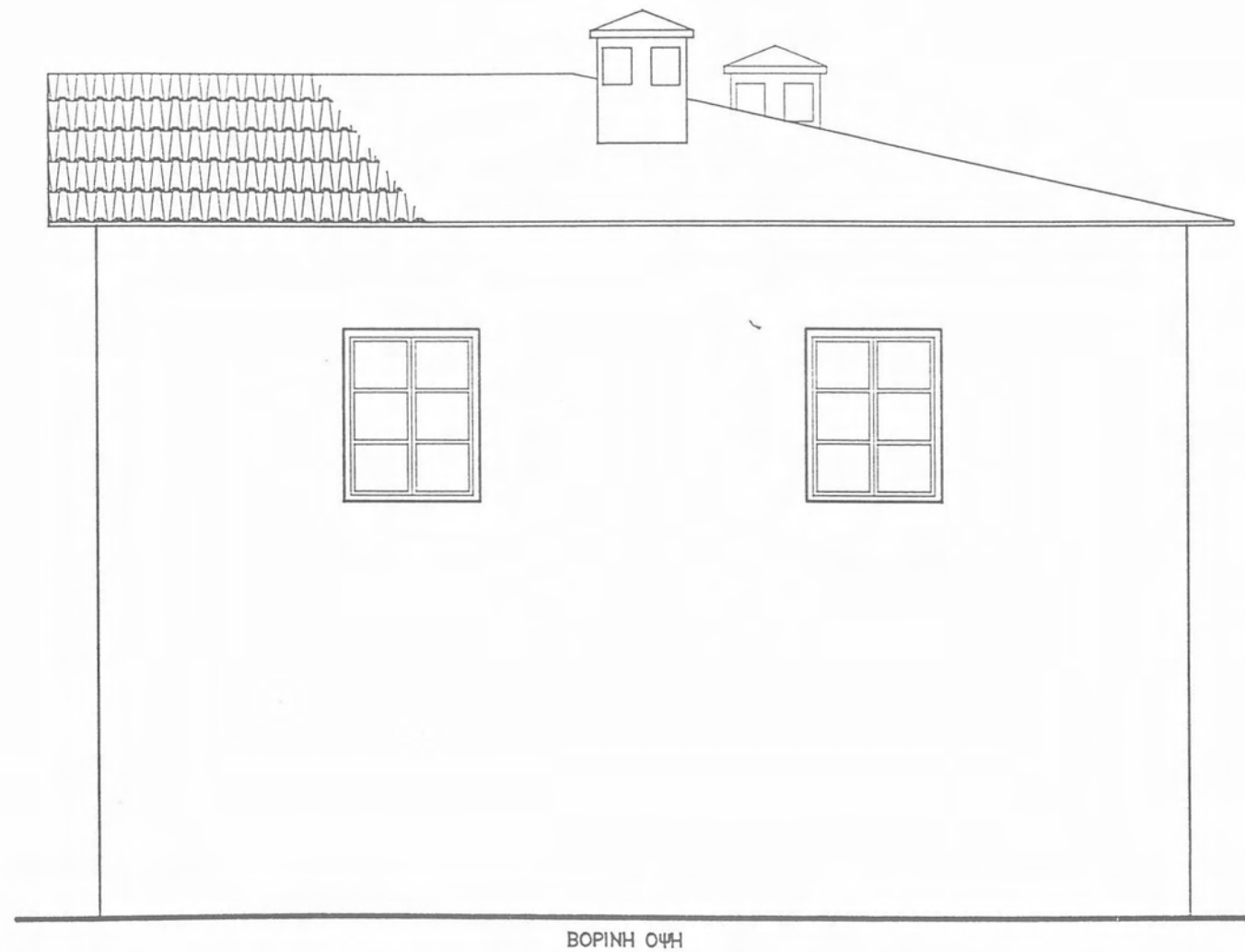

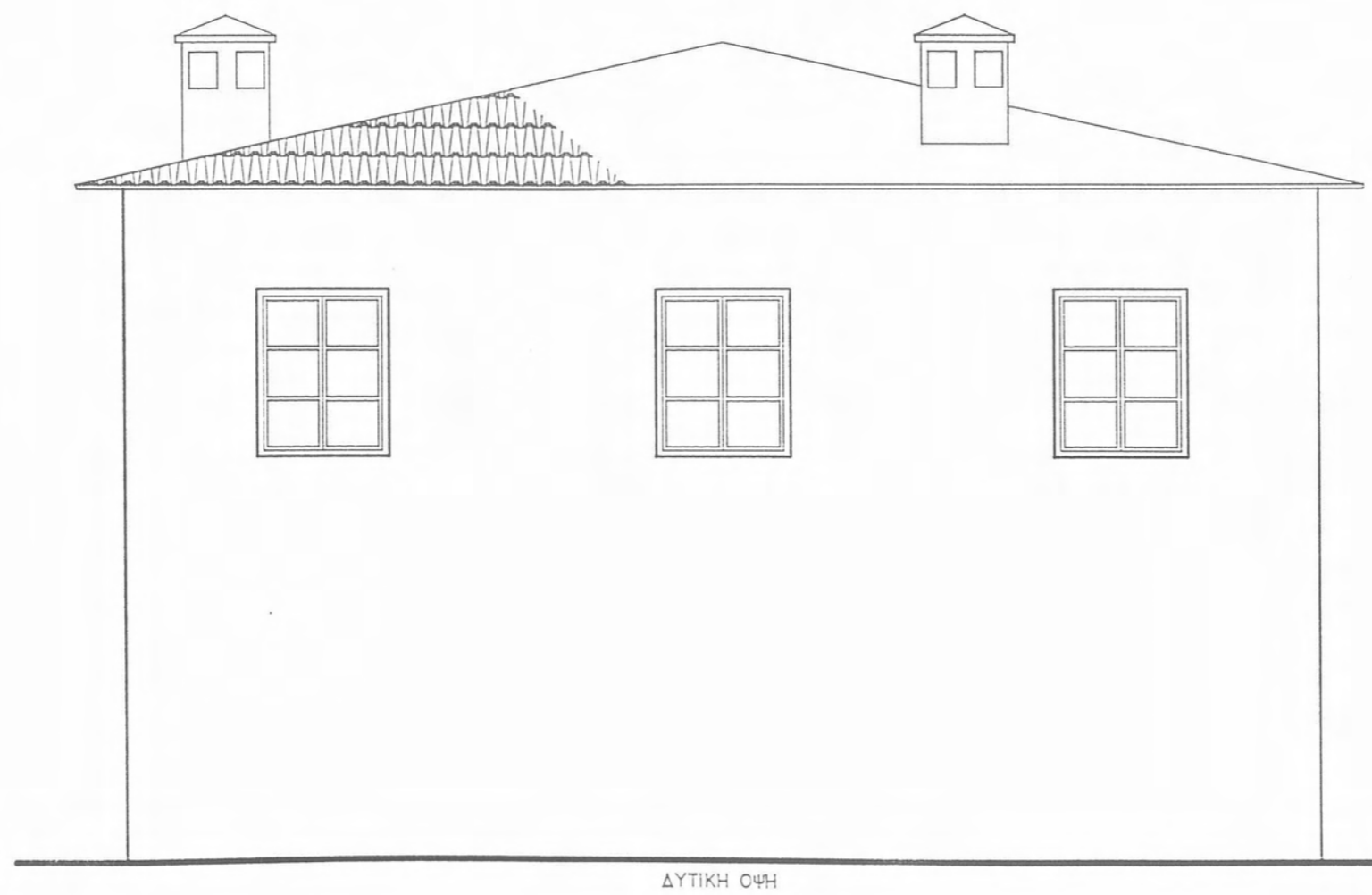

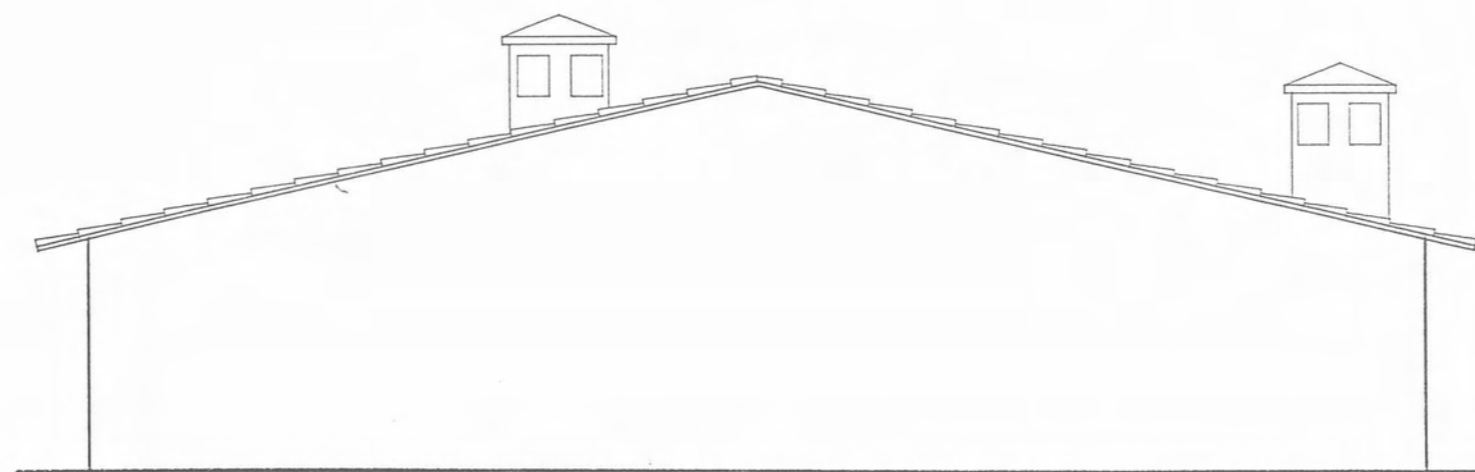

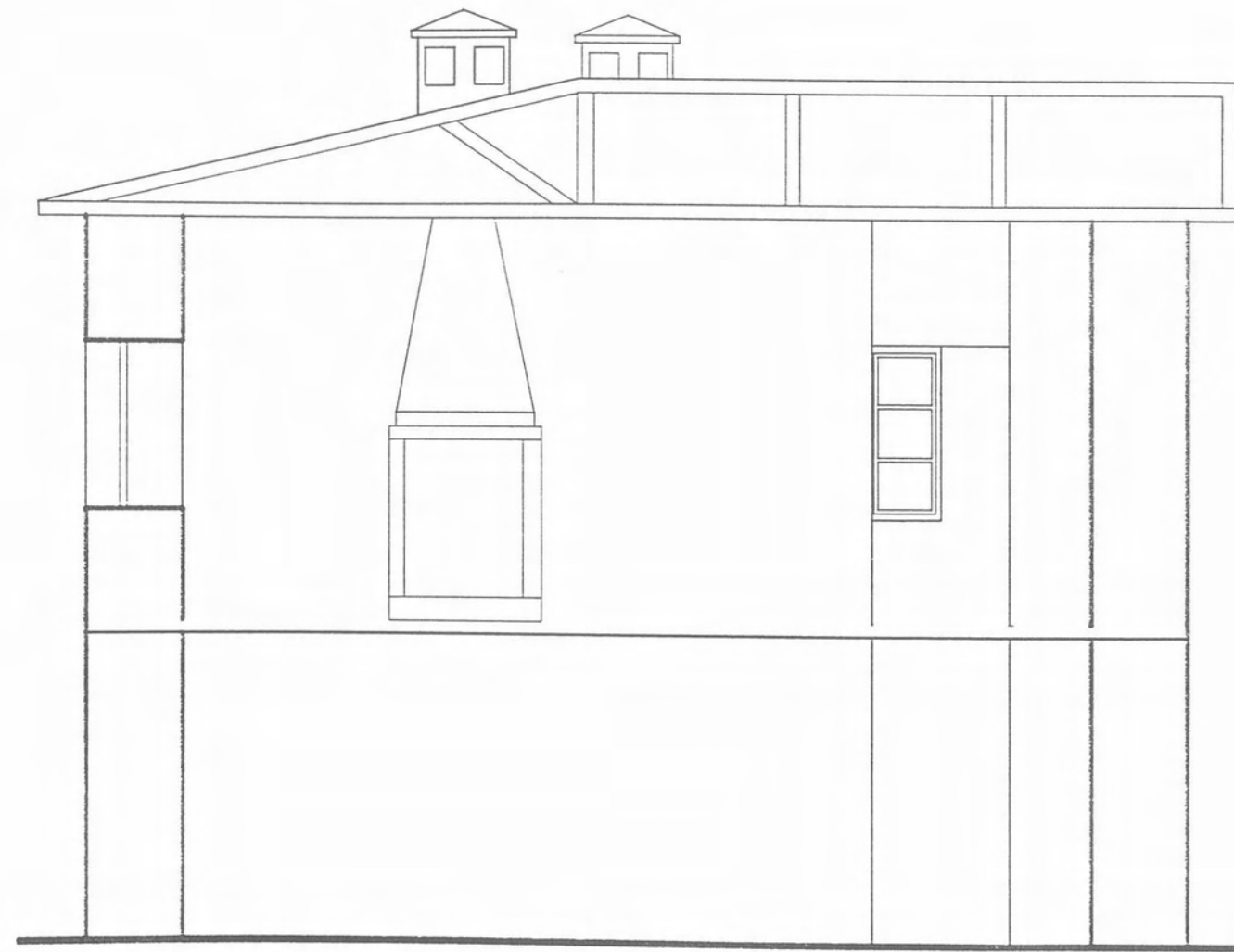
ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

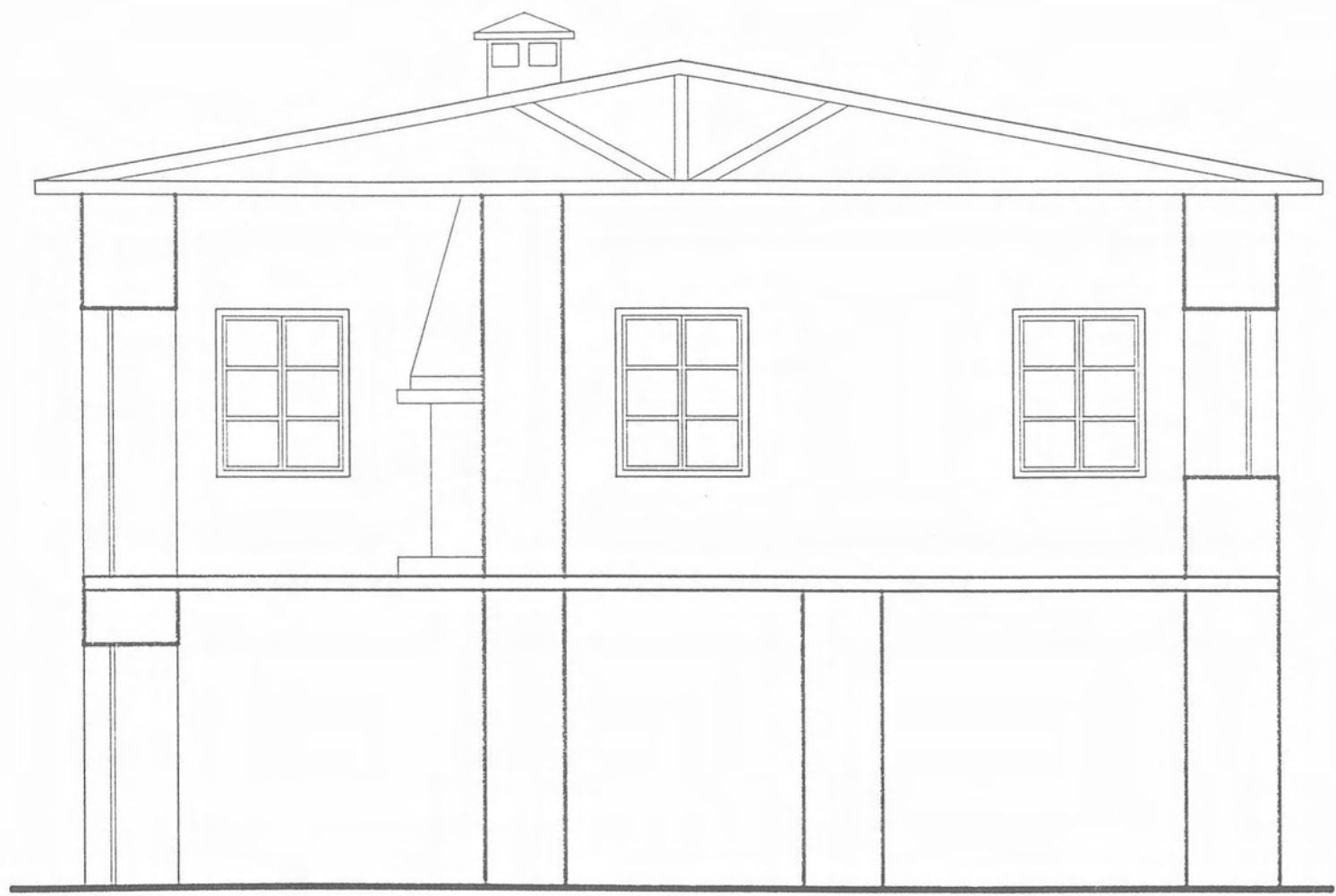

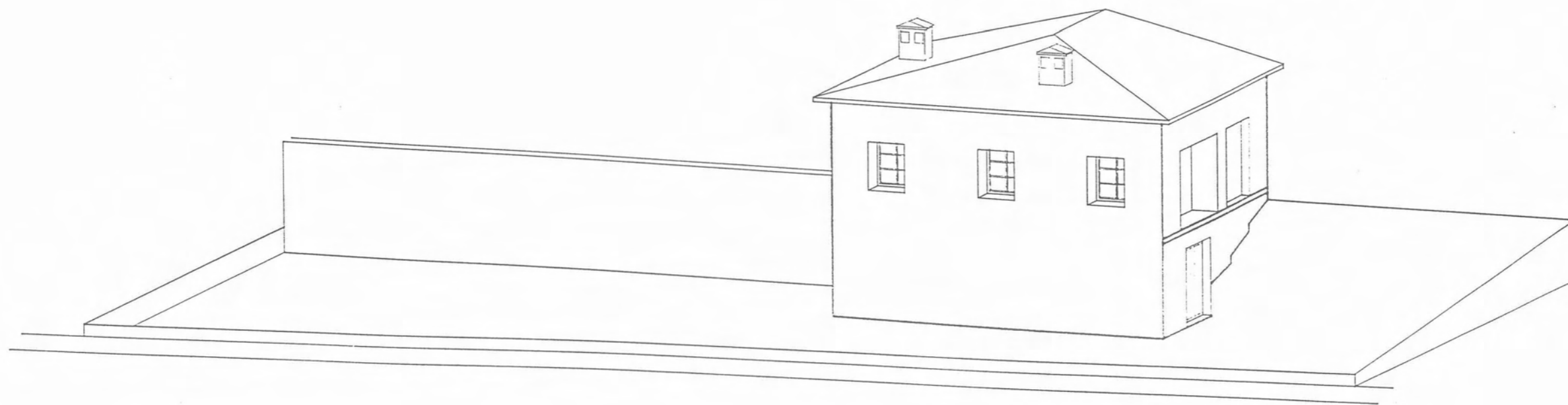
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

T1-T1

T2-T2

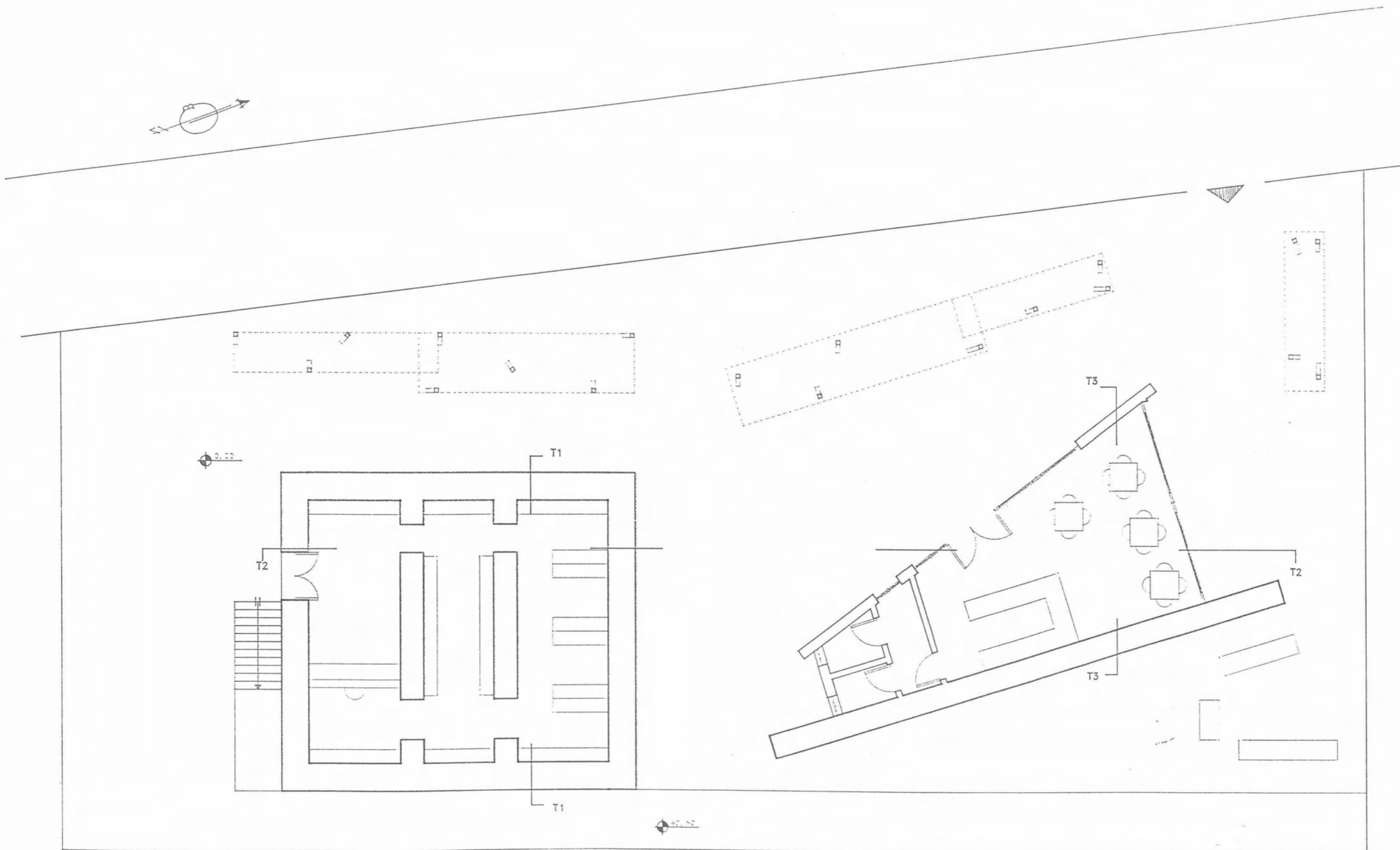

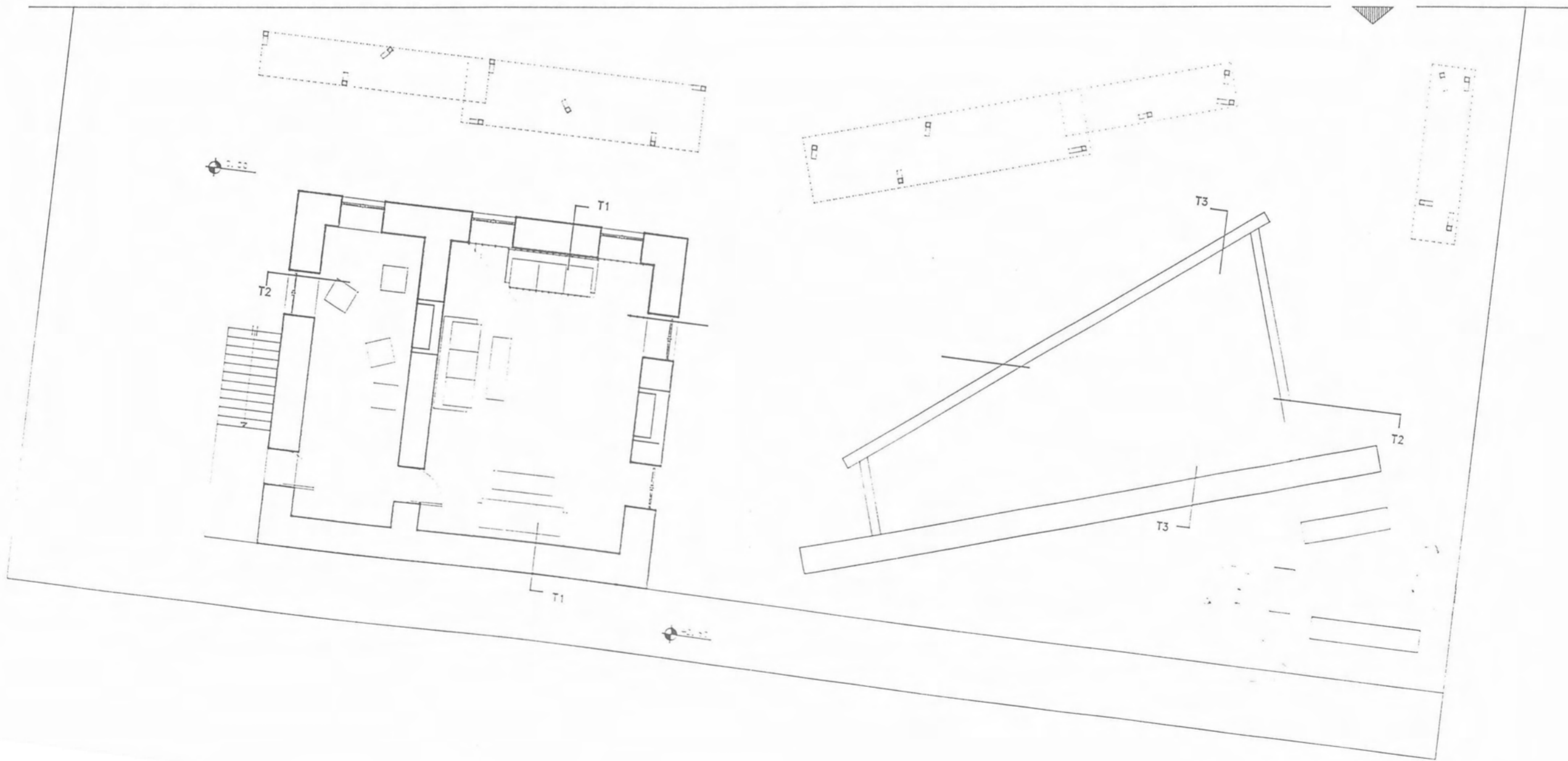
**ΣΧΕΔΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΔΙΩΡΟΦΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΣΤΟΝ
ΚΡΥΟΝΕΡΙΤΗ**

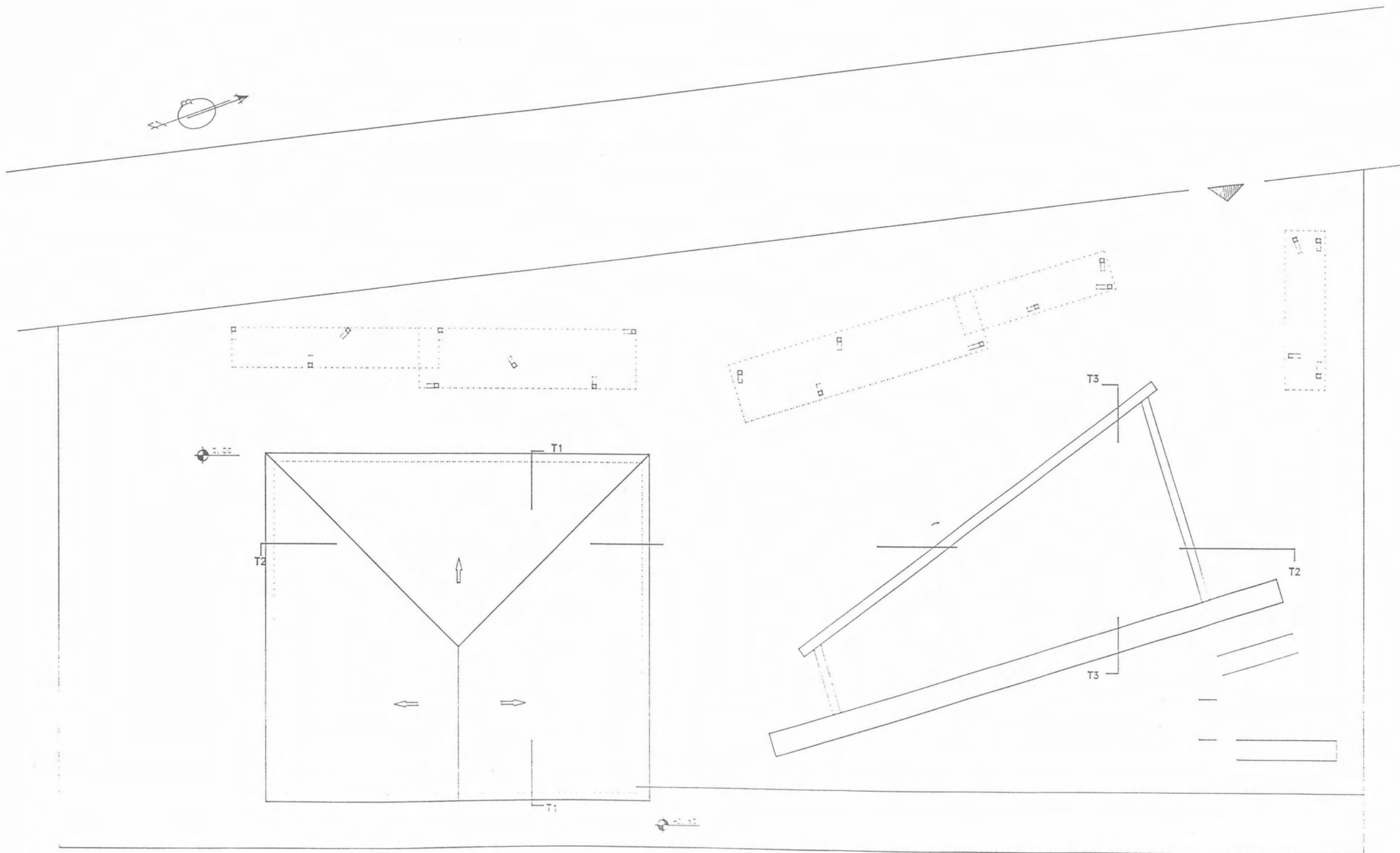

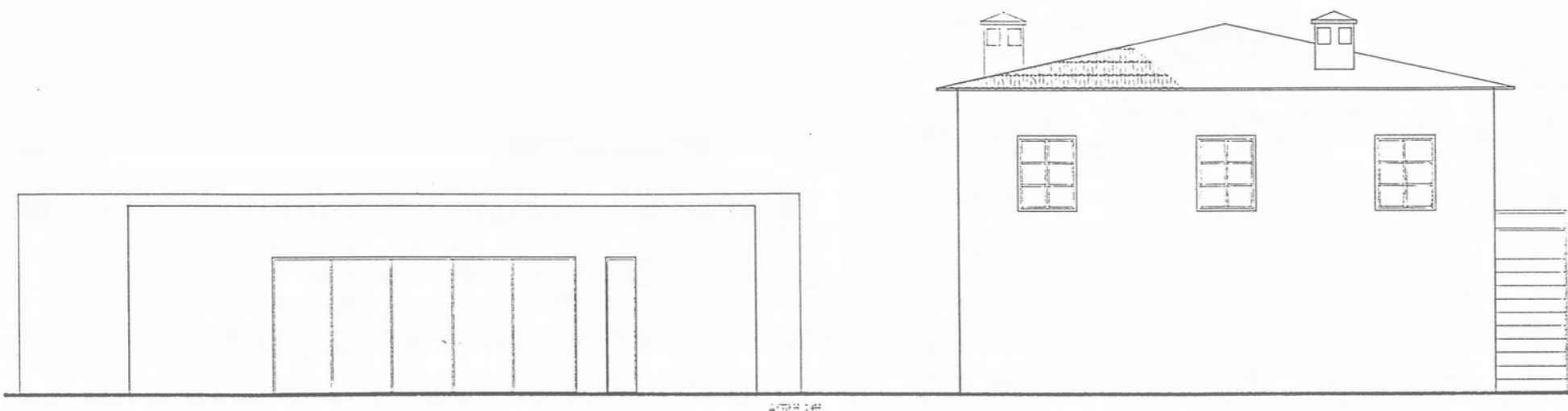
ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΕΓΑΣΤΡΩΝ

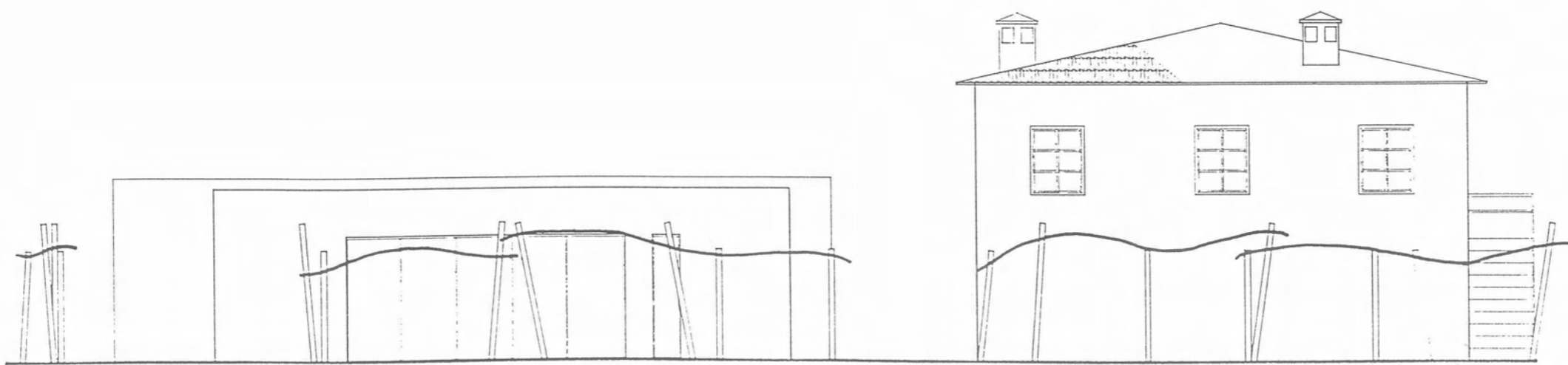

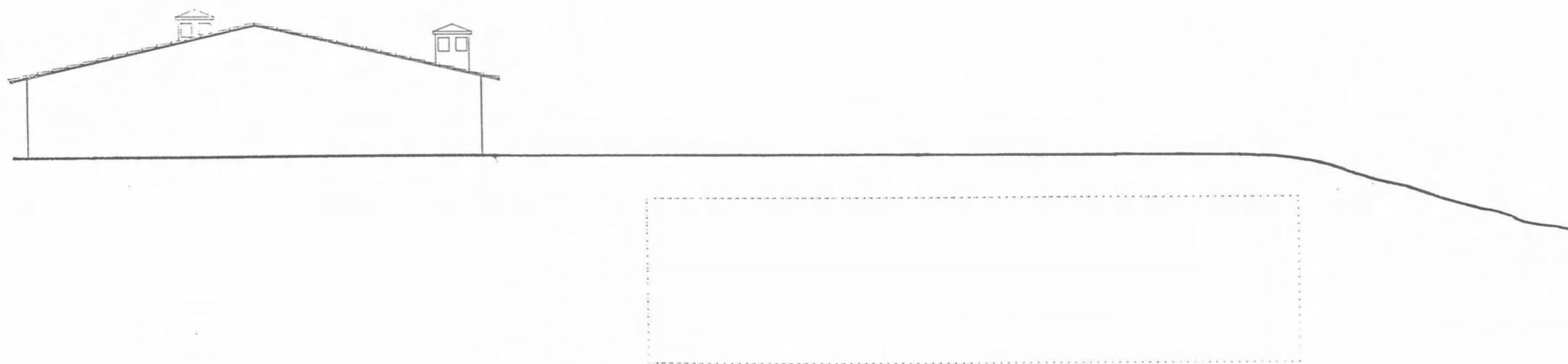

2.70 x 2.40

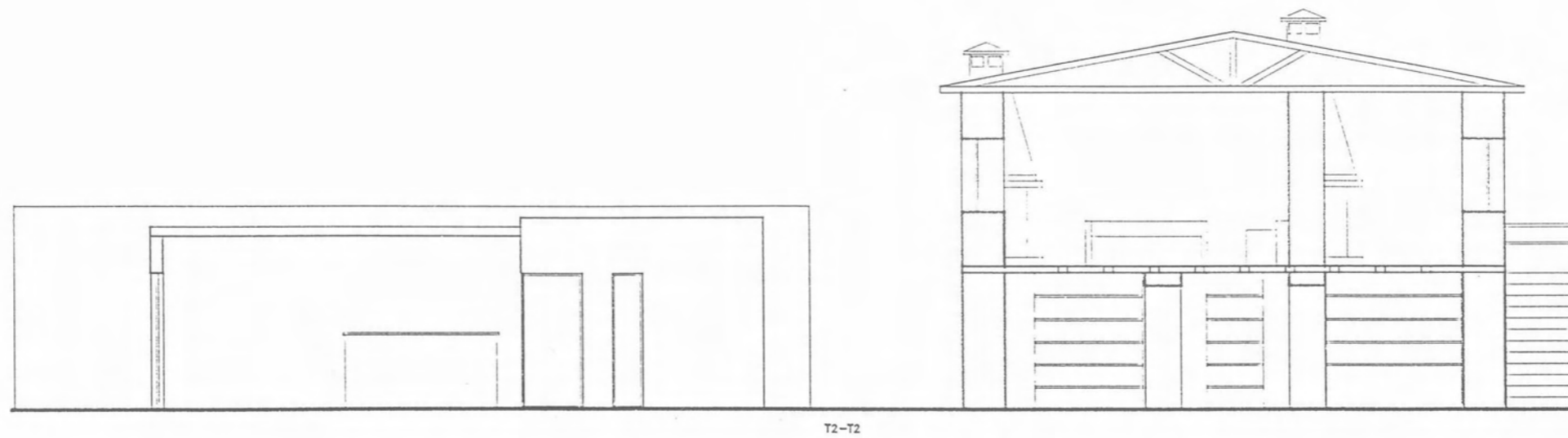
2.70 x 2.40

ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΑΙ

T1-T1

T2-T2

T3-T3

